

Polski Związek
Hodowców Koni

PROGRAM HODOWLI KONI RASY WIELKOPOLSKIEJ

Opracowanie:

1. Komisja Księgi Stadnej koni rasy wielkopolskiej
2. Biuro Polskiego Związku Hodowców Koni

WARSZAWA 2021

SPIS TREŚCI

I. Wprowadzenie.....	3
II. Cel hodowlany	4
III. Wzorzec rasy.....	4
IV. Obszar geograficzny realizacji programu.....	8
V. System identyfikacji.....	8
VI. System ewidencjonowania rodowodów	8
VII. Regulamin wpisu do ksiąg stadnych	9
VIII. Tryb i sposób wpisu koni do ksiąg stadnych.....	16
IX. Rozród.....	20
X. Zasady uczestnictwa w programie.....	21
XI. Metody służące realizacji celów programu w zakresie selekcji i hodowli	22
XII. Ocena efektywności programu.....	29

ZAŁĄCZNIKI

Zał. Nr 1. Lista związków, z których ogiery i klacze mogą być użyte w hodowli koni rasy wielkopolskiej	30
Zał. Nr 2. Zasady oceny liniowej	32
Zał. nr 3. Metodyka oceny wartości użytkowej.....	40
Zał. Nr 4. Schemat korytarza do skoków luzem	93
Zał. Nr 5. Zasady kategoryzacji ogierów	94
Zał. Nr 6. Zasady kategoryzacji klaczy	99
Zał. Nr 7. Wykaz podmiotów, którym PZHK zleca zadania.....	109
Zał. nr 8. Przepisy antydopingowe	112

I. WPROWADZENIE

Nazwa konie wielkopolskie obejmuje konie półkrwi, których odrębność w sensie genetycznym i genealogicznym była kształtowana jako tzw. konie poznańskie już w drugiej połowie XIX wieku. Początkiem zorganizowanej i kierowanej hodowli na terenie Wielkopolski było założenie w 1829 roku stada ogierów w Sierakowie. W roku 1895 powstało *Towarzystwo Zapisywania Klaczy do Ksiąg Rodowodowych*, zaś w roku 1897 wydano rejestr klaczy, a w 1900 pierwszy tom Poznańskiej Księgi Stadnej Klaczy Półkrwi.

Rasa koni wielkopolskich powstała w wyniku uszlachetniania miejscowego pogłowia końmi wschodniopruskimi i trakeńskimi oraz w mniejszym zakresie innymi rasami półkrwi pochodzenia krajowego i zagranicznego. Znaczny udział w tworzeniu i doskonaleniu rasy miały konie pełnej krwi angielskiej.

Po II Wojnie Światowej hodowlę prowadzono w trzech grupach rasowych:

1. konie poznańskie,
2. konie mazurskie – wywodzące się w większości od koni trakeńskich i wschodniopruskich,
3. konie zachodniopomorskie – pochodne koni hanowerskich i wschodniopruskich.

W 1963 roku zapadła decyzja o uznaniu dotychczasowych typów za skonsolidowaną genotypowo i fenotypowo rasę „wielkopolską”. W 1965 roku ukazał się drukiem I tom księgi Stadnej Koni Wielkopolskich.

Od połowy lat 70-tych systematycznie zmieniano typ hodowlanych koni z wszechstronnie użytkowego na wierzchowy. Praca ta początkowo prowadzona była w stadninach państwowych zaś po 1989 r. zmiana typu hodowlanych koni prowadzona była również w hodowli prywatnej w krótkim czasie stając się dominującym czynnikiem postępu w hodowli. Liczebność populacji aktywnej w 2017 r. wynosiła 718 klaczy i 58 ogierów wpisanych do księgi głównej. Cenną grupę koni wielkopolskich stanowią konie pochodzenia trakeńsko-wschodniopruskiego.

Konie wielkopolskie reprezentują wierzchowy lub wszechstronny typ użytkowy, o dużym wzroście i ramach ciała. Sprawdzają się w sporcie jeździeckim i zaprzęgowym oraz w rekreacji jeździeckiej.

Na arenie międzynarodowej konie wpisane do księgi rasy wielkopolskiej, podobnie jak konie wpisane do innych polskich ksiąg ras półkrwi zrzeszonych w Światowej Federacji Hodowli Koni Sportowych (WBFSH), oznaczane są skrótem PZHK.

II. CEL HODOWLANY

Celem programu jest doskonalenie koni rasy wielkopolskiej poprzez hodowlę szlachetnego, zdrowego, wszechstronnego konia wierzchowego odpowiedniego do rywalizowania w różnych dyscyplinach wyczynowego sportu konnego na poziomie międzynarodowym, przede wszystkim w ujeżdżeniu i skokach przez przeszkody.

III. WZORZEC RASY

Konie wielkopolskie powinny charakteryzować się potęgą, elastycznością i dobrą techniką skoku, jezdnością, odwagą i energią, chęcią do pracy, a także łatwością uczenia się. Warunkiem przydatności do wszystkich form jeździectwa wyczynowego i rekreacyjnego musi być prawidłowy ruch, zdrowie, zrównoważony temperament i łagodny charakter. Eliminowane są konie trudne w obsłudze, nerwowe, bojaźliwe i płochliwe.

Wymagana minimalna wysokość w kłębie: klacze – 158 cm, ogiery – 160 cm.

Koń ujeżdżeniowy

Cechy	Pożądane	Niepożądane
Typ budowy	Urodziwy, rostry koń odznaczający się wyrazem i szlachetnością, o sylwetce wpisanej w prostokąt. Koń o długich liniach i harmonijnych proporcjach, o linii kłody skierowanej „pod górę” (<i>uphill</i>);	Koń bez typu, budowa ordynarna, pozbawiona harmonii;
Głowa i szyja	głowa szlachetna, średniej wielkości z szeroko rozstawionymi ganaszami i dużym, żywym oku, o lekkim połączeniu z szyją; Szyja długa, uniesiona i zaokrąglona, dobrze umięśniona wzdłuż górnej linii;	ciężka ordynarna głowa; krótka i nisko osadzona szyja, jelenia szyja,
Kłoda	pojemna i głęboka klatka piersiowa; Łędźwie i grzbiet mocno zbudowane i silnie umięśnione; Wyraźny kłąb;	płytka, mało pojemna klatka piersiowa z krótkimi żebrami rzekomymi; krótka, stromo ustawiona łopatka; niski, słabo zaznaczony kłąb; tęgowaty lub karpowaty grzbiet; długie, słabo umięśnione łędźwie.
Kończyny	Kończyny przednie długie o prawidłowej postawie, o mocnych, proporcjonalnych stawach; długa, ukośnie ustawiona łopatka, dobrze umięśnione, strome ramię, grube, dobrze umięśnione przedramię; Kończyny tylne prawidłowe, dobrze ustawione kończyny z wyraźnie zarysowanymi i prawidłowo ustawionymi stawami skokowymi, elastycznymi pęciami. Kopyta duże, o prawidłowym kształcie, szerokie z wysokimi piętami i dobrze rozwiniętą strzałką.	Nieprawidłowo spionowane i skątowane kończyny; ubogie, limfatyczne stawy, strome lub miękkie pęciny; krótki, wąski, słabo umięśniony zad;
Ruch	Lekki, elegancki ruch, z naturalnym impulsem i uniesionym przodem, o łatwości wydłużania i skracania chodu bez utraty rytmu, taktu, równowagi lub samoniesienia (samoniesienie to jednoczesne podstawienie zadu i uniesienie kłębu); Elastyczna praca stawów, zaangażowanie zadu, swoboda łopatek z nieznacznym unoszeniem nadgarstków STĘP: regularny, czterotaktowy, aktywny, demonstrujący rozluźnienie i dążenie do ruchu naprzód;	- chody z krótkim wykretem, płaskie i ciężkie, nieelastyczne przy sztywnym grzbiecie. - Niewskazany jest nieprawidłowy ruch, będący następstwem wad budowy ciała konia.

	<p>KŁUS: regularny, dwutaktowy, aktywny demonstrujący rozluźnienie, dobry impuls równowagę i samoniesienie;</p> <p>GALOP: regularny, trzylaktowy, aktywny, demonstrujący lekkość, rozluźnienie, dobry impuls, równowagę i samoniesienie;</p>	
--	--	--

Koń skokowy

Cechy	Pożądane	Niepożądane
Typ budowy	Urodziwy, rosty, kalibrowy i kościsty koń o sylwetce wpisanej w prostokąt, suchej tkance, o długich liniach i harmonijnych proporcjach; Linia kłody pozioma;	konie bez typu, o nieharmonijnej budowie ciała,
Głowa i szyja	głowa średniej wielkości z szeroko rozstawionymi ganaszami; szyja długa, lekko uniesiona i zaokrąglona, umięśniona wzdłuż górnej linii;	Ciężka, ordynarna głowa; krótka i nisko osadzona szyja; jelenia szyja;
Kłoda	pojemna klatka piersiowa, głęboka i dobrze ożebrowana; grzbiet mocny, o długim, szerokim i wydatnym kłębie, silnie umięśnionej partii lędźwiowej,	płytką, mało pojemną klatką piersiową; krótka, stromo ustawiona łopatka; niski, słabo zaznaczony kłąb; łękowaty lub karpiowaty grzbiet; długie, słabo umięśnione lędźwie.
Kończyny	<p>Kończyny o prawidłowej postawie - proste, prostopadle do podłoża i równolegle względem siebie, o mocnych, proporcjonalnych stawach;</p> <p>Długa, ukośnie ustawiona łopatka; dobrze umięśnione, strome ramię; długie, grube, dobrze umięśnione przedramię; stosunkowo krótkie nadpęcie;</p> <p>Kończyny z wyraźnie zarysowanymi i prawidłowo ustawionymi stawami skokowymi, elastycznymi pęciami; długi, szeroki, lekko skośny i potężnie umięśniony zad;</p> <p>Kopyta duże, o prawidłowym kształcie, szerokie</p>	<p>nieprawidłowo spionowane i skątowane kończyny, ubogie, limfatyczne stawy, strome lub miękkie pęciny;</p> <p>krótki, wąski, słabo umięśniony zad, nieprawidłowo spionowane i skątowane kończyny, ubogie, limfatyczne stawy, strome lub miękkie pęciny</p>

	z wysokimi piętami i dobrze rozwiniętą strzałką.	
Ruch	<p>Harmonijny, elegancki ruch, z naturalnym impulsem, długim wykretem, przy elastycznym grzbiecie, o łatwości wydłużania i skracania chodu bez utraty rytmu, taktu, równowagi lub samoniesienia; STĘP: regularny, czterotaktowy, aktywny, demonstrujący rozluźnienie i dążenie do ruchu naprzód;</p> <p>KŁUS: regularny, dwutaktowy, aktywny demonstrujący rozluźnienie, dobry impuls równowagę i samoniesienie;</p> <p>GALOP: lekki, w równowadze, bez nadmiernego obciążania przodu; regularny, trzylaktowy, aktywny, demonstrujący lekkość, rozluźnienie, dobry impuls, równowagę i samoniesienie;</p>	chody z krótkim wykretem, płaskie i ciężkie, nieelastyczne przy sztywnym grzbiecie; niewskazany jest nieprawidłowy ruch, będący następstwem wad budowy ciała konia.
Skok	Koń zdolny do silnego zebrania w ostatniej foulee galopu przed skokiem oraz silnego wkroczenia kończyn tylnych pod kłode w celu dokonania dynamicznego odbicia; o szybkim i dynamicznym odbiciu; skacze z uniesionym kłębem, który jest najwyższym punktem nad przeszkodą; unosi przedramię ponad oś poziomą i szybko podciąga nadpęcie jak najbliżej przedramienia i utrzymuje je w pozycji poziomej w czasie skoku; charakteryzuje się baskilem, przy którym obniża szyję, kłoda o wygiętym ku górze elastycznym grzbiecie, podąża za szyją, a stawy kończyn tylnych otwierają się; skok charakteryzuje atletyczność rozluźnienie, zdolność do rozwijania ruchu naprzód, lekkie lądowanie i płynny, rytmiczny galop po skoku; w skoku koń jest uważany, ekonomiczny o dużym potencjale skokowym.	skok niezdecydowany, przy braku koncentracji, z nieprawidłowo podciągniętymi przednimi kończynami, wysoko zadartą głową oraz nieelastycznym „odwrotnie wygiętym” grzbietem; zagubienie płynności ruchu i rytmu galopu.

IV. OBSZAR GEOGRAFICZNY REALIZACJI PROGRAMU

- 4.1. Obszarem działania księgi koni rasy wielkopolskiej jest Polska.

V. SYSTEM IDENTYFIKACJI

- 5.1. Do celów wpisu do księgi hodowlanej źrebię musi zostać zidentyfikowane zgodnie z obowiązującymi przepisami UE oraz przepisami krajowymi.
- 5.2. W przypadku źrebiąt identyfikowanych nie później niż 12 miesięcy od daty urodzenia, przed opuszczeniem na stałe gospodarstwa urodzenia, właściciel źrebięcia musi przedstawić „Świadectwo pokrycia klaczy”/”Zaświadczenie sztucznego unasienniania klaczy” lub wynik badania DNA potwierdzający pochodzenie po wskazanych rodzicach.
- 5.3. W każdym przypadku przekroczenia ww. terminu identyfikacji lub opuszczenia na stałe gospodarstwa urodzenia bez matki, pochodzenie źrebięcia musi być potwierdzone badaniami DNA.

VI. SYSTEM EWIDENCJONOWANIA RODOWODÓW

- 6.1. PZHK prowadzi elektroniczną bazę danych koni. Baza danych zawiera rodowody koni od pierwszego znanego przodka. W dokumentacji hodowlanej podaje się 3 pokolenia przodków, a w dokumentach identyfikacyjnych liczba pokoleń przodków wynosi 4.

VII. REGULAMIN WPISU DO KSIĄG STADNYCH

7.1. Zasady wpisu do ksiąg stadnych koni rasy wielkopolskiej

7.1.1. Dla koni wpisanych do księgi prowadzi się sekcję główną księgi hodowlanej (ogierzy, klacze, konie/źrebięta) oraz sekcję dodatkową księgi stadnej.

7.1.2. Sekcja główna księgi prowadzona jest z podziałem na następujące klasy, wyodrębnione ze względu na płęć:

7.1.2.a. klasa ogierów, zwana dalej księgą główną ogierów – GO podzielona jest ze względu na predyspozycje do danych dyscyplin pod względem rodowodowym, jak i użytkowym:

- * ujeżdżenie (GO/A)
- * skoki przez przeszkody (GO/B)
- * Wszechstronny Konkurs Konia Wierzchowego WKKW (GO/C)
- * powożenie zaprzęgami (GO/D)

7.1.2.b. klasa klaczy, zwana dalej księgą główną klaczy - GK

7.1.3. W sekcji głównej księgi wyróżnia się również klasę podstawową koni (w tym źrebiąt) zwaną dalej księgą główną źrebiąt – GŻ.

7.1.4. Sekcja dodatkowa księgi prowadzona jest z podziałem na następujące klasy:

7.1.4.a. Klasę klaczy, zwaną dalej księgą wstępną klaczy - WK

7.1.4.b. Klasę koni (w tym źrebiąt), zwaną dalej księgą wstępną źrebiąt – WŻ

7.1.5. W wyjątkowych sytuacjach sprawy sporne rozstrzygane będą zgodnie z regulaminem, o którym mowa w Zał. I, cz. 1 B, pkt. 1 b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. zwanego "rozporządzeniem w sprawie hodowli zwierząt".

7.2. Zasady wpisu do księgi głównej ogierów (GO)

7.2.1. Ogierzy, aby mogły być wpisane do księgi głównej ogierów (GO) muszą spełnić następujące warunki:

7.2.1.a. pochodzić od rodziców wpisanych do ksiąg hodowlanych krajowych ras półkrwi: wielkopolskiej (wlkp), **polski koń sportowy** (sp), małopolskiej

- (m), trakeńskiej oraz ras półkrwi wytypowanych przez Komisję Księgi Stadnej (KKS) spośród ksiąg stadnych zrzeszonych w Światowej Federacji Hodowli Koni Sportowych (WBFSH) i wymienionych w Zał. Nr 1 oraz posiadać co najmniej jednego przodka rasy wielkopolskiej do III pokolenia,
- 7.2.1.b. pochodzić od rodziców wpisanych do ksiąg hodowlanych ras półkrwi oraz ksiąg: pełnej krwi angielskiej (xx), czystej krwi arabskiej (oo), czystej krwi anglo-arabskiej (xxoo), oraz posiadać co najmniej jednego przodka rasy wielkopolskiej do III pokolenia,
- 7.2.1.c. pochodzić z kojarzenia rodziców wpisanych do krajowych ksiąg hodowlanych ras półkrwi: wielkopolskiej, małopolskiej, **polski koń sportowy** i trakeńskiej z końmi wpisanymi do innych zagranicznych ksiąg ras półkrwi w typie zaprzęgowym, spośród ras wytypowanych przez KKS (Zał. Nr 1 C) oraz posiadać co najmniej jednego przodka rasy wielkopolskiej do III pokolenia,
- 7.2.1.d. pochodzić od klaczy, których rodzice są wpisani do księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej (PSB), a które nie spełniły warunków wpisu do tej księgi, ale mają sprawdzone pochodzenie po wskazanej parze rodzicielskiej na podstawie badań markerów genetycznych DNA, wpisanych do księgi wstępnej klaczy rasy **polski koń sportowy** (WK) oraz pochodzić po ojcach wpisanych do ksiąg hodowlanych ras półkrwi i posiadać co najmniej jednego przodka rasy wielkopolskiej do III pokolenia,
- 7.2.1.e. posiadać udokumentowane pochodzenie do trzeciego pokolenia, (przodkowie wpisani do ksiąg ogierów lub klaczy, lub źrebiąt), pochodzić po ogierach wpisanych do księgi głównej ogierów (GO) i od klaczy wpisanych do księgi głównej klaczy (GK),
- 7.2.1.f. ogiery zagranicznych ras półkrwi muszą być zarejestrowane lub wpisane lub uznane w zagranicznej księdze stadnej,
- 7.2.1.g. w ocenie metodą liniową uzyskać min. 7 pkt. za typ i 7 pkt. za pokrój, a w ocenie bonitacyjnej minimum 78 punktów,
- 7.2.1.h. zostać poddane ocenie wartości użytkowej i zaliczyć właściwą dla wieku próbę użytkowości (dzielności) wymienioną w Zał. Nr 3 lub w

- przypadku ogierów zagranicznych ras półkrwi zostać dożywotnio lub czasowo uznane przez księgi stadne wymienione w Zał. Nr 1 A,
- 7.2.1.i. ukończyć 27 miesięcy i osiągnąć wysokość w kłębie minimum 160 cm,
 - 7.2.1.j. ogiery, które ukończyły 27 miesięcy i zostały zakwalifikowane do stacjonarnej lub polowej próby wierzchowej ogierów określonej w Zał. Nr 3, mogą być wpisane do księgi głównej ogierów (GO) i uznane czasowo do końca następnego roku kalendarzowego,
 - 7.2.1.k. ogiery zagranicznych ras półkrwi uznane czasowo przez księgi stadne wymienione w Załączniku Nr 1 A, są uznawane na taki sam okres w księdze koni rasy wielkopolskiej; w celu uznania dożywotniego muszą spełnić właściwe dla wieku wymagania określone w Załączniku Nr 3,
 - 7.2.1.l. obowiązkowe jest potwierdzenie pochodzenia po wskazanej parze rodzicielskiej badaniem markerów genetycznych DNA, wykonanym na koszt właściciela we wskazanym przez prowadzącego księgę laboratorium; w przypadku ogierów uznanych przez księgi stadne wymienione w Zał. Nr 1 A (z wyjątkiem ogierów AES – Licensed lub Approved) wystarczające jest przedstawienie certyfikatu badań markerów genetycznych DNA; w przypadku ogierów 10-letnich i starszych, uznanych przez księgi stadne wymienione w Zał. Nr 1 dopuszcza się przedstawienie jedynie certyfikatu badań markerów genetycznych DNA, jeżeli niemożliwe jest potwierdzenie pochodzenia po obojgu rodzicach.
- 7.2.2. Do księgi głównej ogierów (GO) nie mogą być wpisane ogiery, u których stwierdzono:
- 7.2.2.a. obustronną ślepotę,
 - 7.2.2.b. nieprawidłowy zgryz (tzw. karpiowaty lub szczupaczy) w nasileniu powodującym całkowity brak kontaktu siekaczy górnych i dolnych),
 - 7.2.2.c. jedno- lub obustronne wnętrostwo,
 - 7.2.2.d. szpat kostny,
 - 7.2.2.e. zajęczak,
 - 7.2.2.f. porażenie krtani, potwierdzone badaniem wykonanym przez lekarza weterynarii wskazanego przez prowadzącego księgę; w przypadku

ogierów uznanych przez księgi stadne wymienione w Zał. Nr 1 A (z wyjątkiem ogierów AES – Licensed lub Approved) badanie takie nie jest wymagane

oraz

7.2.2.g. ogiery, które w ocenie bonitacyjnej uzyskały mniej niż połowę maksymalnej liczby punktów przy ocenie kończyn przednich, kończyn tylnych, kopyt lub ruchu. O dyskwalifikacji decyduje przyznanie mniej niż połowy punktów nawet za jeden z wyżej wymienionych elementów oceny.

7.2.3. W przypadku ogierów wpisywanych do księgi głównej (GO), u których stwierdzono 3-ci stopień osteochondrozy (OCD) czyli obecność wolnego fragmentu kostno-chrzęstnego w jamie stawu, informacja ta jest podawana w rejestrze ogierów publikowanym przez prowadzącego księgę. Oceny zdjęć RTG w kierunku osteochondrozy dokonują lekarze wskazani przez prowadzącego księgę. Ocena w kierunku osteochondrozy nie jest wymagana w przypadku ogierów uznanych przez księgi stadne wymienione w Zał. Nr 1 A (z wyjątkiem ogierów AES – Licensed lub Approved)

7.3. Zasady wpisu do księgi głównej klaczy (GK)

7.3.1. Klacze, aby mogły być wpisane do księgi głównej klaczy - GK, muszą spełnić następujące warunki:

7.3.1.a. pochodzić od rodziców krajowych ras półkrwi: wielkopolskiej (wlkp), **polski koń sportowy** (sp), małopolskiej (m) trakeńskiej oraz ras półkrwi wytypowanych przez Komisję Księgi Stadnej (KKS) spośród ksiąg stadnych zrzeszonych w Światowej Federacji Hodowli Koni Sportowych (WBFSH) i wymienionych w Zał. Nr 1 oraz posiadać co najmniej jednego przodka rasy wielkopolskiej do III pokolenia,

7.3.1.b. pochodzić od rodziców wpisanych do ksiąg hodowlanych ras półkrwi oraz ksiąg: pełnej krwi angielskiej (xx), czystej krwi arabskiej (oo), czystej krwi anglo-arabskiej (xxoo) oraz posiadać co najmniej jednego przodka rasy wielkopolskiej do III pokolenia,

7.3.1.c. pochodzić z kojarzenia rodziców wpisanych do krajowych ksiąg

hodowlanych ras półkrwi: wielkopolskiej, małopolskiej, **polski koń sportowy** i trakeńskiej z końmi wpisanymi do innych zagranicznych ksiąg ras półkrwi w typie zaprzęgowym, spośród ras wytypowanych przez KKS (Zał. Nr 1 C) oraz posiadać co najmniej jednego przodka rasy wielkopolskiej do III pokolenia,

- 7.3.1.d. pochodzić od klaczy, których rodzice są wpisani do księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej (PSB), a które nie spełniły warunków wpisu do tej księgi, ale mają sprawdzone pochodzenie po wskazanej parze rodzicielskiej na podstawie badań markerów genetycznych DNA, wpisanych do księgi wstępnej klaczy rasy **polski koń sportowy** (WK) oraz pochodzić po ojcach wpisanym do ksiąg hodowlanych ras półkrwi i posiadać co najmniej jednego przodka rasy wielkopolskiej do III pokolenia,
- 7.3.1.e. posiadać udokumentowane pochodzenie do trzeciego pokolenia (przodkowie wpisani do ksiąg ogierów lub klaczy, lub źrebiąt), pochodzić po ogierach wpisanym do księgi głównej ogierów (GO) i od klaczy wpisanym do księgi głównej klaczy (GK) lub księgi wstępnej klaczy (WK)
- 7.3.1.f. klacze zagranicznych ras półkrwi muszą być zarejestrowane lub wpisane do zagranicznej księgi stadnej,
- 7.3.1.g. w ocenie metodą liniową uzyskać min. 5 pkt. za typ i 5 pkt. za pokrój, a w ocenie bonitacyjnej minimum 72 pkt.,
- 7.3.1.h. ukończyć 30 miesięcy i osiągnąć wysokość w kłębie minimum 158 cm,
- 7.3.1.i. obowiązkowe jest określenie markerów genetycznych DNA, wykonane na koszt właściciela we wskazanym przez prowadzącego księgę laboratorium. W przypadku klaczy urodzonych w wyniku sztucznego unasienniania lub przenoszenia zarodków obowiązkowe jest potwierdzenie pochodzenia po obojgu rodzicach. Jeżeli ojciec i/lub matka klaczy miał(a) wykonane badanie markerów genetycznych DNA, to należy potwierdzić pochodzenie klaczy po wskazanym rodzicu/wskazanych rodzicach.

7.3.2. Do księgi głównej klaczy (GK) nie mogą być wpisane klacze, u których stwierdzono:

7.3.2.a. obustronną ślepotę,

7.3.2.b. nieprawidłowy zgryz (tzw. karpiowaty lub szczupaczy w nasileniu powodującym całkowity brak kontaktu siekaczy górnych i dolnych),

7.3.2.c. szpat kostny,

7.3.2.d. zajęczak

oraz klacze które w ocenie bonitacyjnej uzyskały mniej niż połowę maksymalnej liczby punktów w ocenie kończyn przednich lub tylnych, kopyt lub ruchu. O dyskwalifikacji decyduje przyznanie mniej niż połowy punktów nawet za jeden z wyżej wymienionych elementów oceny.

7.3.3. Klacze wpisywane do księgi głównej (GK) zaleca się poddawać ocenie wartości użytkowej zgodnie z Zał. Nr 3.

7.4. Zasady wpisu do księgi głównej źrebiąt (GŻ)

7.4.1. Do księgi głównej źrebiąt wpisuje się konie (w tym źrebięta) spełniające wymagania, o których mowa w Zał. II, cz. I, rozdział I, pkt. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. zwanego "rozporządzeniem w sprawie hodowli zwierząt" tzn.:

7.4.1.a. ogierki - spełniają wymagania rodowodowe wymienione w punkcie 7.2.1 podpunkty a-f.,

7.4.1.b. klaczki - spełniają wymagania rodowodowe wymienione w punkcie 7.3.1 podpunkty a-f.,

7.4.1.c. są zidentyfikowane zgodnie z zasadami określonymi w Rozdziale V. niniejszego programu hodowli.

7.4.2. Konie spełniające wymagania rodowodowe są wpisywane do księgi głównej źrebiąt (GŻ) pod swoimi matkami.

7.4.3. Numer UELN (Uniwersalny Przyżyciowy Numer Konia) jest tożsamy z numerem wpisu do księgi głównej źrebiąt (GŻ).

7.5. Zasady wpisu do księgi wstępnej klaczy (WK)

7.5.1. Do księgi wstępnej klaczy (WK) wpisuje się klacze spełniające następujące

warunki:

- 7.5.1.a. posiadają co najmniej jednego przodka rasy wielkopolskiej do III pokolenia,
 - 7.5.1.b. pochodzą po ojcach wpisanych do księgi głównej ogierów (GO) oraz
 - * od matek wpisanych do księgi głównej źrebiąt (GŻ) lub księgi wstępnej źrebiąt (WŻ) lub
 - * od matek z jednostronnym pochodzeniem po ojcu, wpisanych do księgi wstępnej klaczy (WK) do 31.12. 2016 r.,
 - 7.5.1.c. pochodzą po ojcach wpisanych do księgi głównej źrebiąt (GŻ) od matek wpisanych do: GK lub WK lub GŻ lub WŻ oraz ukończyły z wynikiem pozytywnym polową lub stacjonarną próbę użytkowości lub ukończyły konkurs na poziomie klasy L w którejkolwiek z dyscyplin sportu jeździeckiego. Wyniki muszą być potwierdzone przez WZJ lub PZJ,
 - 7.5.1.d. ukończyły 30 miesięcy, osiągnęły wysokość w kłębie minimum 158 cm,
 - 7.5.1.e. w ocenie metodą liniową uzyskały min. 6 pkt. za typ i 6 pkt. za pokrój a w ocenie bonitacyjnej minimum 75 pkt.
- 7.5.2. Do księgi wstępnej klaczy (W)K nie mogą być wpisane klacze, u których stwierdzono:
- 7.5.2.a. obustronną ślepotę,
 - 7.5.2.b. nieprawidłowy zgryz (tzw. karpiowały lub szczupaczy, w nasileniu powodującym całkowity brak kontaktu siekaczy górnych i dolnych),
 - 7.5.2.c. szpat kostny,
 - 7.5.2.d. zajęczak
- oraz:
- klacze, które w ocenie bonitacyjnej uzyskały mniej niż połowę maksymalnej liczby punktów przy ocenie kończyn przednich i tylnych, kopyt lub ruchu. O dyskwalifikacji decyduje przyznanie mniej niż połowy punktów nawet za jeden z wyżej wymienionych elementów oceny.
- 7.5.3. Klacze wpisywane do księgi wstępnej klaczy (WK) zaleca się poddawać ocenie wartości użytkowej zgodnie z Zał. Nr 3.

7.6. Zasady wpisu koni (w tym źrebiąt) do księgi wstępnej źrebiąt (WŻ)

7.6.1. Do księgi wstępnej źrebiąt wpisuje się, pod swoimi matkami, klacze (w tym źrebięta), które:

7.6.1.a. spełniły wymagania rodowodowe określone w pkt. 7.5.1, podpunkty a-c,

7.6.1.b. są zidentyfikowane zgodnie z zasadami określonymi w Rozdziale V. niniejszego programu hodowli,

7.6.1.c. w ocenie źrebiąt uzyskały min. 12 pkt.

7.6.2. Numer UELN (Uniwersalny Przyżyciowy Numer Konia) jest tożsamy z numerem wpisu do księgi wstępnej źrebiąt (WŻ).

7.7. Klacze i ogiery, które wcześniej zostały wpisane do księgi jako źrebięta pod matkami (GŻ), w wieku dorosłym są wpisywane do księgi głównej ogierów (GO) lub księgi głównej klaczy (GK). Klacze, które wcześniej zostały wpisane do księgi jako źrebięta pod matkami (WŻ), w wieku dorosłym są wpisywane do księgi wstępnej klaczy (WK). Konie wpisane do ksiąg stadnych zgodnie z programem hodowli, obowiązującym do dnia 31.10.2018 r., należy obecnie uważać za wpisane do księgi głównej ogierów (GO), do księgi klaczy (GK lub WK) lub księgi źrebiąt (GŻ lub WŻ).

VIII. TRYB I SPOSÓB WPISU DO KSIĄG STADNYCH

8.1. Wpisu ogierów i klaczy do ksiąg dokonuje się na wniosek właściciela.

8.2. Wpisu ogierów i klaczy do ksiąg dokonuje specjalista upoważniony przez prowadzącego księgę.

8.3. Ogiery w celu wpisania do księgi poddawane są ocenie przez komisję powołaną przez prowadzącego księgę.

8.4. Przed wpisaniem konia do księgi głównej ogierów (GO) lub ksiąg klaczy (GK i WK) należy:

- 8.4.1. sprawdzić tożsamość konia (identyfikacja) w celu potwierdzenia zgodności danych zawartych w dokumencie identyfikacyjnym, ze stanem faktycznym w odniesieniu do numeru transpondera, maści, odmian i znaków szczególnych,
 - 8.4.2. sprawdzić prawidłowość rozwoju konia i stwierdzić brak objawów chorobowych oraz wad uniemożliwiających wpis do księgi; w przypadku wątpliwości właściciel konia jest zobowiązany przedstawić wynik badania wykluczającego chorobę lub wadę, wykonanego przez lekarzy weterynarii wskazanych przez prowadzącego księgę,
 - 8.4.3. wykonać podstawowe pomiary konia,
 - 8.4.4. przeprowadzić ocenę liniową i bonitacyjną,
 - 8.4.5. sprawdzić wynik badania markerów genetycznych DNA,
 - 8.4.6. sprawdzić wynik próby użytkowości,
 - 8.4.7. nadać numer wpisu do właściwej księgi.
- 8.5. Wniosek o wpis do księgi klaczy lub ogiera zagranicznych ras półkrwi bądź o zweryfikowanie przydatności ogiera – dawcy nasienia do realizacji programu rasy wielkopolskiej musi zostać złożony przez właściciela do Komisji Księgi Stadnej przed użyciem klaczy, ogiera lub nasienia w rozrodzie. Właściciel jest zobowiązany załączyć do wniosku dokument identyfikacyjny konia wraz z aktualnym świadectwem zootechnicznym.

8.6. Dokumentacja hodowlana

8.6.1. Dokumentację hodowlaną stanowią:

- 8.6.1.a. dokumenty związane z prowadzeniem ksiąg:
 - * dokument identyfikacyjny konia,
 - * zaświadczenie o wpisie ogiera do księgi głównej ogierów (GO),
 - * zaświadczenie o wpisie klaczy do księgi głównej klaczy (GK) lub wstępnej klaczy (WK),
 - * kartoteka ogiera wpisanego do księgi głównej ogierów (GO), która może być zapisana na informatycznym nośniku danych,
 - * kartoteka klaczy wpisanej do księgi głównej lub wstępnej klaczy (GK, WK), która może być zapisana na informatycznym nośniku danych,
 - * świadectwo zootechniczne,

- 8.6.1.b. dokumenty związane z rozrodem koni:
- * świadectwo pokrycia/zaświadczenie unasienniania klaczy,
 - * zaświadczenie o przeniesieniu zarodka,
 - * świadectwo zootechniczne,
- 8.6.1.c. dokumenty wydawane właścicielowi konia :
- * świadectwo pokrycia/zaświadczenie unasienniania klaczy,
 - * zaświadczenie o przeniesieniu zarodka,
 - * dokument identyfikacyjny konia,
 - * zaświadczenie o wpisie ogiera do księgi głównej ogierów (GO),
 - * zaświadczenie o wpisie klaczy do księgi głównej lub wstępnej klaczy (GK, WK),
 - * świadectwo zootechniczne.
- 8.6.2. Księga jest prowadzona systemem kartotekowym. Kartoteka zawiera co najmniej: numer wpisu do księgi głównej ogierów (GO) lub księgi klaczy (GK, WK), rasę, płeć, nazwę konia, datę urodzenia, numer transpondera, maść zasadniczą, wymiary, rodowód, numer badania markerów genetycznych DNA, dane dotyczące hodowcy i właściciela, wyniki oceny wartości użytkowej.
- 8.6.3. Po dokonaniu wpisu do księgi głównej ogierów (GO) lub księgi klaczy (GK, WK) należy założyć kartotekę i nadać numer księgi. Kartotekę po założeniu podpisuje specjalista upoważniony przez prowadzącego księgę.
- 8.6.4. Kartoteki koni muszą być przechowywane w archiwum prowadzącego księgę przez okres minimum 25 lat. Kartoteki mogą być przechowywane na informatycznych nośnikach danych.
- 8.6.5. Numeracja koni w księgach (GO, GK, WK) jest oddzielna dla ogierów i klaczy.
- 8.6.6. Księgi stadne mogą być wydawane drukiem lub w formie elektronicznej.
- 8.6.7. Podstawowym dokumentem stwierdzającym pochodzenie konia jest dokument identyfikacyjny konia , wydawany przez prowadzącego księgę na podstawie „Zgłoszenia koniowatego do rejestru” z załączonym „Świadectwem pokrycia/zaświadczeniem unasienniania klaczy”.
- 8.6.8. „Świadectwo pokrycia/zaświadczenie unasienniania klaczy” – źródłowy dokument hodowlany musi być wypełnione zgodnie z obowiązującymi przepisami i zaleceniami prowadzącego księgę.

- 8.6.9. Zasady wydawania świadectw pokrycia /zaświadczeń unasienniania klaczy:
- 8.6.9.a. Druki świadectw pokrycia /zaświadczeń unasienniania klaczy wydawane są właścicielowi ogiera/nasienia przez prowadzącego księgę,
 - 8.6.9.b. Oryginał świadectwa pokrycia /zaświadczenia unasienniania klaczy wypełnia właściciel ogiera/dokonujący zabiegu sztucznego unasienniania bezpośrednio po kryciu/unasiennieniu klaczy i przekazuje właścicielowi klaczy odpowiednią część,
 - 8.6.9.c. W przypadku kolejnych pokryć klaczy, właściciel ogiera prowadzący punkt kopulacyjny uzupełnia daty kolejnych skoków na obydwu częściach świadectwa pokrycia klaczy,
 - 8.6.9.d. W przypadku ponownego zabiegu sztucznego unasienniania dokonujący zabiegu każdorazowo wypełnia nowy druk i przekazuje właścicielowi klaczy odpowiednią część,
 - 8.6.9.e. Część świadectwa pokrycia /zaświadczenia unasienniania klaczy przeznaczona dla prowadzącego księgę musi być przekazana prowadzącemu księgę do dnia 15 stycznia roku następującego po sezonie krycia,
 - 8.6.9.f. W przypadku utraty/zagubienia oryginału świadectwa pokrycia /zaświadczenia unasienniania klaczy duplikat wydaje prowadzący księgę/dokonujący zabiegu sztucznego unasienniania. Może być wydany tylko jeden duplikat.
- 8.6.10. Przy wystawianiu dokumentu identyfikacyjnego konia przyjmuje się zasadę, że pierwsza litera nazwy źrebięcia jest taka sama jak pierwsza litera nazwy matki.
- 8.6.11. W przypadku zniszczenia lub zagubienia wydanych właścicielowi dokumentów hodowlanych prowadzący księgę może na pisemny wniosek właściciela wydać duplikat. Zasady wydawania duplikatów dokumentu identyfikacyjnego konia określone są w odrębnych przepisach, o których mowa w rozdziale V. Informacja o wydaniu duplikatu musi być zamieszczona w bazie danych.

- 8.6.12. Badania markerów genetycznych DNA wykonywane są w laboratoriach wskazanych przez prowadzącego księgę. Prowadzący księgę może podjąć decyzję o dofinansowaniu kosztów takiego badania.
- 8.6.13. W celu potwierdzenia pochodzenia konia lub jego identyfikacji, prowadzący księgę może zażądać wykonania badań markerów genetycznych DNA, na koszt właściciela, w laboratorium wskazanym przez prowadzącego księgę. W przypadku zgodności pochodzenia prowadzący księgę refunduje właścicielowi koszty badania.
- 8.6.14. W przypadku uzasadnionych podejrzeń, prowadzący księgę może nakazać powtórne zbadanie wszystkich koni zgłaszanych do wpisu, związanych z danym przypadkiem. Koszty badań ponosi właściciel konia, a w przypadku zgodności pochodzenia prowadzący księgę refunduje właścicielowi koszty badań.
- 8.7. Zasady wydawania świadectw zootechnicznych.
- 8.7.1. Świadectwa zootechniczne wystawia prowadzący księgę.
- 8.7.2. W zakresie wydawania świadectw zootechnicznych dla nasienia ogierów prowadzący księgę korzysta z odstępstwa przewidzianego w art. 31 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/1012, polegającego na umożliwieniu wydawania świadectw zootechnicznych przez centra pozyskiwania lub przechowywania nasienia określone w załączniku 7.
- 8.7.3. W zakresie formatu świadectwa zootechnicznego prowadzący księgę korzysta z odstępstw przewidzianych w art. 32 ust. 3 i 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/1012, polegających na umieszczeniu w świadectwie odesłania do strony internetowej zawierającej wyniki oceny wartości użytkowej oraz umieszczaniu informacji o wynikach wartości użytkowej oraz informacji dotyczących ciężarnej samicy w innym dokumencie wydawanym przez prowadzącego księgę.

IX. ROZRÓD

- 9.1. W hodowli koni rasy wielkopolskiej stosowane są następujące techniki rozrodu:
- 9.1.1. Krycie naturalne.

- 9.1.2. Sztuczne unasiennianie nasieniem świeżym, schłodzonym, mrożonym.
- 9.1.3. Przenoszenie zarodków.
- 9.1.4. Klonowanie.
- 9.2. Ograniczenia w zakresie wykorzystania zwierząt hodowlanych czystorasowych i ich materiału biologicznego w hodowli koni rasy wielkopolskiej na podstawie art. 21 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/1012 są następujące:
 - 9.2.1. w kryciu naturalnym mogą być użyte ogiery wpisane do księgi głównej ogierów (GO), również ogiery pełnej krwi angielskiej lub czystej krwi arabskiej dopuszczone do doskonalenia koni rasy wielkopolskiej,
 - 9.2.2. w sztucznym unasiennianiu nasieniem świeżym, schłodzonym, mrożonym może być użyte nasienie ogierów wpisanych do księgi głównej ogierów (GO), oraz nasienie ogierów zagranicznych dopuszczonych do użycia przez Komisję Księgi Stadnej,
 - 9.2.3. ogiery, które zostały wpisane do księgi głównej ogierów (GO) i uznane czasowo mogą być używane w rozrodzie przez okres na jaki zostały uznane.
- 9.3. Materiał biologiczny wykorzystywany w sztucznym unasiennianiu oraz przenoszeniu zarodków jest pozyskiwany, produkowany, przetwarzany i przechowywany w centrum pozyskiwania lub przechowywania nasienia lub przez zespół pozyskiwania lub produkcji zarodków zatwierdzony do celów wewnątrz unijnego handlu materiałem biologicznym zgodnie z prawem krajowym i unijnym dotyczącym zdrowia zwierząt.

X. ZASADY UCZESTNICTWA W PROGRAMIE

- 10.1. W programie mogą uczestniczyć tylko konie wpisane do sekcji głównej księgi lub sekcji dodatkowej księgi, w odniesieniu do których przestrzegano zasad rozrodu, określonych w rozdziale IX.
- 10.2. Ogiery i klacze mają utrzymywać określony wzorzec rasy.
- 10.3. Zagraniczne księgi stadne, z których konie dopuszcza się do doskonalenia rasy wielkopolskiej, muszą być prowadzone przez związek hodowców uznany na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2016/1012, lub podmiot zajmujący się hodowlą uwzględniony w wykazie prowadzonym przez KE

na podstawie art. 34 ww. rozporządzenia, lub prowadzone w państwie wymienionym w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 35 tego rozporządzenia.

- 10.4. Ogiery i klacze pełnej krwi angielskiej i czystej krwi arabskiej mogą być dopuszczone do doskonalenia koni rasy wielkopolskiej jeżeli spełniają warunki określone w Rozdziale VII.

XI. METODY SŁUŻĄCE REALIZACJI CELÓW PROGRAMU W ZAKRESIE SELEKCJI I HODOWLI

- 11.1. Dla osiągnięcia celów hodowlanych wskazanych w rozdziale II., realizowane będą następujące elementy pracy hodowlanej wynikające z uczestnictwa ogierów i klaczy w programie hodowli koni rasy wielkopolskiej:

- 11.1.1. Ocena wartości użytkowej określana na podstawie:

- 11.1.1.a. oceny rodowodu pod kątem wartości użytkowej jego przodków,
- 11.1.1.b. oceny typu, budowy i rozwoju konia, na którą składa się wynik trzech pomiarów (wysokość w kłębie, obwód klatki piersiowej, obwód nadpęcia przedniego), ich wzajemny stosunek, ocena bonitacyjna wyrażona w punktach w skali 100-punktowej oraz ocena liniowa,
- 11.1.1.c. oceny temperamentu i charakteru dokonanej na podstawie opinii przeprowadzającego próbę stacjonarną lub polową,
- 11.1.1.d. oceny wartości rozplodowej potomstwa uwzględniającej:
 - * daty pokryć,
 - * daty wyźrebień lub poronień,
 - * płeć urodzonych źrebiąt,
 - * liczbę urodzonych źrebiąt po ogierze,
 - * liczbę urodzonych źrebiąt od klaczy,
- 11.1.1.e. oceny jakości potomstwa uwzględniającej:
 - * jakość źrebiąt przy matkach (typ rasowy, budowa i rozwój, zdrowie, ruch),

- * jakość młodzięży hodowlanej (typ, pokrój, ruch w stępie, ruch w kłusie, kondycja i pielęgnacja),
- * liczbę potomstwa wpisanego do ksiąg rasy wielkopolskiej,
- * wyniki potomstwa, uzyskiwane w próbach użytkowości określonych w Załączniku Nr 3,

11.1.1.f. oceny na podstawie wyników własnych konia uzyskiwanych w próbach użytkowości określonych w Załączniku Nr 3.

11.1.2. Typ, budowę, rozwój i ruch konia (tzw. ocena bonitacyjna) ocenia się według skali 100-punktowej, przyznając za:

Typ	do 15 pkt.
głowę i szyję	do 5 pkt.
Kłodeę	do 15 pkt.
kończyny przednie	do 10 pkt.
kończyny tylne	do 10 pkt.
Kopyta	do 10 pkt.
ruch w stępie	do 10 pkt.
ruch w kłusie	do 10 pkt.
wrażenie ogólne	do 15 pkt.

Razem max 100 pkt.

11.1.3. Po ukończeniu 5. Roku życia konie wpisane do księgi głównej ogierów (G) i księgi głównej i wstępnej klaczy (GK i WK), mogą być poddane weryfikacji wymiarów, których wyniki należy zamieścić w dokumentacji hodowlanej i bazie danych.

11.1.4. Ogiery rasy wielkopolskiej wpisywane do księgi głównej ogierów (GO) oraz ogiery pełnej krwi angielskiej i czystej krwi arabskiej muszą z pozytywnym wynikiem ukończyć jedną z prób użytkowości, określonych w Załączniku Nr 3:

- 11.1.4.a. stacjonarna próba wierzchowa,
- 11.1.4.b. stacjonarna próba zaprzęgowa,
- 11.1.4.c. polowa próba wierzchowa,

- 11.1.4.d. polowa próba zaprzęgowa
- 11.1.4.e. próby alternatywne: MPMK, sport jeździecki, wyścigi konne.
- 11.1.5. Klacze rasy wielkopolskiej wpisywane do księgi głównej (GK) lub księgi wstępnej (WK) mogą być poddane jednej z prób użytkowości, zgodnie z Załącznikiem nr 3.:
 - 11.1.5.a. stacjonarna próba wierzchowa,
 - 11.1.5.b. stacjonarna próba zaprzęgowa,
 - 11.1.5.c. polowa próba wierzchowa,
 - 11.1.5.d. polowa próba zaprzęgowa,
 - 11.1.5.e. próby alternatywne: MPMK, sport jeździecki, wyścigi konne.
- 11.1.6. Zgodnie z Regulaminem prób antydopingowych (Załącznik Nr 8) można wyznaczyć danego konia lub konie do przeprowadzenia badań antydopingowych.

11.2. System selekcji

- 11.2.1. W hodowli koni rasy wielkopolskich prowadzona jest selekcja wielocechowa metodą niezależną (ustala się minimalny poziom każdej z cech objętych selekcją).
- 11.2.2. Kryteria selekcyjne w hodowli koni rasy wielkopolskiej stanowią:
 - 11.2.2.a. wyniki uzyskiwane w próbach dzielności,
 - 11.2.2.b. rodowód,
 - 11.2.2.c. rozwój, zdrowie i wytrzymałość,
 - 11.2.2.d. zrównoważony temperament, łagodny charakter oraz jezdność, czyniące z konia wszechstronnego wierzchowca, odpowiedniego do wszystkich form jeździectwa, przede wszystkim do dyscyplin ujeżdżenia i skoków przez przeszkody,
 - 11.2.2.e. doskonały ruch i funkcjonalna budowa ciała predestynująca konia do użytkowania w sporcie jeździeckim.
- 11.2.3. hodowli koni rasy wielkopolskiej wykorzystuje się selekcję czterostopniową. Poniższa tabela prezentuje schemat selekcji i warianty prób dzielności dla ogierów i klaczy.

Stopień selekcji	Ogierzy	Klaczce
1	Ocena sysaków pod matkami oraz koni 2 i 3-letnich (premiowanie koni 2- i 3-letnich) (Załącznik nr 3.)	
2	Kwalifikacja ogierów do prób dzielności (próby polowej i prób stacjonarnych) (Załącznik nr 3.)	Kwalifikacja i wpis klaczy do ksiąg stadnych (Załącznik nr 3.)
3	Ocena wartości użytkowej – wyniki prób dzielności (Załącznik nr 3.)	
	- stacjonarna próba wierzchowa, - stacjonarna próba zaprzęgowa, - polowa próba wierzchowa, - polowa próba zaprzęgowa.	- stacjonarna próba wierzchowa, - stacjonarna próba zaprzęgowa, - polowa próba wierzchowa, - polowa próba zaprzęgowa .
	Klaczce i ogierzy – próby alternatywne: - sport konny (ujeżdżenie, skoki przez przeszkody, WKKW, rajdy długodystansowe, powożenie) (Załącznik nr 3.), - Mistrzostwa Polski Młodych Koni (ujeżdżenie, skoki przez przeszkody, WKKW, rajdy długodystansowe, powożenie) (Załącznik nr 3.), - wyścigi koni półkrwi (Załącznik nr 3.);	
4	Szacowanie wartości hodowlanej zgodnie z metodyką opisaną w pkt. 11.3	

11.3. Szacowanie wartości hodowlanej (ocena genetyczna)

11.3.1. Celem selekcji jest wybór rodziców kolejnego pokolenia w sposób maksymalizujący postęp genetyczny pod względem doskonalenie różnych aspektów użytkowości wierzchowej, przede wszystkim od wyczynowego sportu jeździeckiego, równoległe z utrzymywaniem jak najwyższej jakości cech funkcjonalnych (reprodukcja, zdrowotność).

11.3.2. Metodyka szacowania wartości hodowlanej - ogierzy

11.3.2.a. analizy przeprowadzone są na podstawie wyników prób użytkowości ogierów, które odbyły się od roku 1997. Ze względu na zmiany w próbach dzielności liczba obserwacji poszczególnych cech była różna,

11.3.2.b. komponenty wariacji (potrzebne do rozdzielenia wpływów środowiskowych i genetycznych) uzyskano za pomocą metody

próbki Gibbisa (program GIBBS2F90). Sama ocena wartości hodowlanej dokonana została przy pomocy programu BLUPF90,

11.3.2.c. zastosowano następujący model statystyczny:

$$y_{ij} = \mu + ZT \cdot R_i + a_{ij} + e_{ij}$$

gdzie:

y_{ij} – wartość cechy obserwowanej u j-tego ogiera w i-tym zakładzie treningowym i roku (wartość użytkowa – model wielocechowy),

μ – średnia ogólna (każdej z 16 cech),

$ZT \cdot R_i$ – łączny wpływ stałego czynnika “zakład treningowy/rok oceny” na wartości cech,

a_{ij} – losowy, genetyczny wpływ addytywny konia na wartości cech (wartość hodowlana, liczona także dla zwierząt bez zmierzonej użytkowości, lecz powiązanych rodowodowo),

e_{ij} – błąd losowy.

11.3.2.d. wagi cech zostały wyrażone w jednostkach standardowego odchylenia odpowiadającej im wartości hodowlanej cechy. Indeksy wystandaryzowano na średnią = 100 i odchylenie standardowe (SD) = 20, w obrębie wszystkich koni poddanych próbom użytkowości.

11.3.3. Metodyka szacowania wartości hodowlanej - klacze

11.3.3.a. analizy przeprowadzone są na podstawie wyników prób użytkowości klaczy po treningu 2-miesięcznym które odbyły się od roku 2007. Ponieważ na przestrzeni roku jeden zakład bywał wykorzystywany więcej niż raz, wskazanie środowiska treningu objęło, obok zakładu i roku, również miesiąc próby dzielności. Dodatkowo uwzględniono w modelu wiek klaczy w dniu próby.

11.3.3.b. zastosowano następujący model statystyczny:

$$y_{ij} = \alpha + ZT \cdot R \cdot M_i + \beta \cdot \text{wiek}_j + a_{ij} + e_{ij}$$

gdzie:

y_{ij} – wartość obserwowanej cechy u j-tej klaczy w i-tym zakładzie treningowym, roku i miesiącu próby (wartość użytkowa, w rzeczywistości 8 cech jednocześnie),

α – poziom cechy przy teoretycznym wieku=0 (każdej z 8 cech),

$ZT \cdot R \cdot M_i$ – łączny wpływ stałego czynnika “zakład treningowy/rok oceny/miesiąc oceny” na wartości cech,

$\beta \cdot \text{wiek}_j$ – regresja na wiek (wyrażony liczbą dni) w dniu próby (β informuje o ile zmieni się y_{ij} jeśli wiek zmieni się o jednostkę),

a_{ij} – losowy, genetyczny wpływ addytywny klaczy na wartości cech (wartość hodowlana),

e_{ij} – błąd losowy.

11.3.3.c. wartości hodowlane pod względem ośmiu ocenianych cech (charakter, temperament, przydatność do treningu, skoki luzem, praca w stępie, kłusie, galopie i jezdność) są sumowane w jeden indeks łączny, o takiej samej wadze dla każdej cechy, który wystandaryzowano na średnią=100 i SD=20.

11.3.3.d. wyniki oceny wartości hodowlanej klaczy przekazywane są jej właścicielowi.

11.3.4. Główną informacją, jaką uzyskujemy w wyniku oceny wartości hodowlanej jest uszeregowanie koni pod względem każdej ocenianej cechy (i/lub zbiorczego indeksu), w celu wskazania najlepiej rokujących zwierząt by wykorzystać je w rozrodzie – bezwzględna wielkość wartości hodowlanej schodzi na drugi plan.

11.4. Systemy kojarzeń

11.4.1. Założeniem programu hodowli jest produkcja wszechstronnego konia sportowego zdolnego do rywalizacji na poziomie międzynarodowym oraz wytworzenie linii o szczególnych predyspozycjach do dyscypliny skoków przez przeszkody i ujeżdżenia.

11.4.2. W hodowli koni wielkopolskich stosuje się następujące metody kojarzeń:

11.4.2.a. **krzyżowanie międzyrasowe** jest główną metodą kojarzeń. Używa się tu ogierów i klaczy różnych ras wyróżniających się dzielnością sportową (zwłaszcza koni wpisanych do ksiąg zrzeszonych w World Breeding Federation for Sport Horses uznanych przez Komisję Księgi Stadnej za przydatne do doskonalenia rasy). Z reguły kojarzenia prowadzi się łącząc klacze i ogiery reprezentujące ten sam typ użytkowy. Temu

systemowi kojarzeń towarzyszy ostra i konsekwentna selekcja potomstwa ze względu na poziom pożądaných cech,

- 11.4.2.b. **krzyżowanie uszlachetniające** stosuje się w zależności od potrzeb, wykorzystując rasę koni pełnej krwi angielskiej. Stosowane jest przede wszystkim dla poprawy predyspozycji użytkowych i właściwości biologicznych w pokoleniu potomnym. Dotyczy to zwłaszcza hodowli koni do dyscypliny WKKW,
- 11.4.2.c. **kojarzenie w czystości rasy** to kojarzenie osobników tej samej rasy. Kryterium łączenia zwierząt w pary jest fenotypowe podobieństwo lub niepodobieństwo (kojarzenia kompensacyjne). Efekty tego typu kojarzenia są zbliżone do efektów genetycznych krzyżowania międzyrasowego. Stosowane jest w ograniczonym zakresie, zwłaszcza w subpopulacji koni pochodzenia trakeńskiego-wschodniopruskiego,
- 11.4.2.d. **kojarzenie w umiarkowanym pokrewieństwie** mające na celu zwiększenie udziału genów wybitnych przodków w rodowodzie danego osobnika. Stosuje się tu **hodowlę na linię**, która polega na kojarzeniu osobników spokrewnionych ze sobą poprzez wybitnego wspólnego przodka (założyciela linii). Założyciel linii musi być rzeczywiście wybitny pod względem wartości hodowlanej i przekazywania określonych cech. Kojarzenie takie ma na celu transmisję jak największej liczby genów wybitnego przodka na następne pokolenie bez niekorzystnych efektów, utrzymanie bliskiego stopnia spokrewnienia z przodkiem o nieprzeciętnych wartościach dla utrzymania właściwości przodka w kolejnym pokoleniu oraz utrwalenie określonych cech i przeciwdziałanie rozproszeniu genów w populacji. Kojarzenie to powoduje wolne zwiększanie homozygotyczności co pozwala na ustalenie określonych założeń dziedzicznych i uwarunkowanych przez nie cech. Genetyczne i fenotypowe konsolidowanie cech użytkowych i pokrojowych daje możliwość doskonalenia w zakresie określonych dyscyplin jeździeckich (linie „skokowe” i „ujeżdżeniowe”).

XII. OCENA EFEKTYWNOŚCI PROGRAMU

- 12.1. Oceny efektywności programu dokonuje Komisja Księgi Stadnej, która jest powoływana i działa zgodnie z regulaminem prowadzącego księgę.
- 12.2. Ocena efektywności programu dokonywana jest poprzez:
 - 12.2.1.a. monitorowanie liczebności populacji,
 - 12.2.1.b. sprawdzanie prawidłowości prowadzenia oceny wartości użytkowej,
 - 12.2.1.c. analizę wyników prób użytkowości,
 - 12.2.1.d. analizę jakości potomstwa.

ZAŁĄCZNIK NR 1. LISTA ZWIĄZKÓW, Z KTÓRYCH OGIERY I KLACZE MOGĄ BYĆ UŻYTE W HODOWLI KONI RASY WIELKOPOLSKIEJ

Lista A. Księgi stadne koni wierzchowych zrzeszone w WBFSH (w przypadku ogierów uznanych czasowo lub dożywotnio niewymagane zaliczenie próby użytkowości w Polsce)

1. KWPN RP - Koninklijk Warmbloed Paardenstamboek Nederland
2. HANN - Hannoveraner Verband e. V.
3. OLDBG - Verband der Züchter des Oldenburger Pferdes e.V.
4. OS - Springpferdezuchtverband Oldenburg-International e.V.
5. HOLST - Verband der Züchter des Holsteiner Pferdes e.V.
6. SF - Stud Book du Cheval Selle Français (ANSF)
7. DWB - Danish Warmblood Society
8. WESTF - Westfälisches Pferdestammbuch e.V.
9. DSP - Deutsches Sportpferd (Bayern, Baden-Wuttemberg, Brandenburg-Anhalf, Rheinland-Pfalz-Saar und Sachsen-Thuingen)
10. TRAK - Verband der Züchter und Freunde des Ostpreussischen Warmblutpferdes Trakehner Abstammung e.V.
11. SWB - Swedish Warmblood Association
12. BWP - Belgisch Warmbloedpaard v.z.w.
13. RHEIN - Rheinisches Pferdestammbuch e.V.
14. ZANG - Stud-book Zangersheide
15. SBS - Stud-book sBs, le cheval de Sport Belge
16. ISH - Irish Sport Horse Studbook
17. SHBGB - Sport Horse Breeding of Great Britain
18. AA - Stud Book Français du Cheval Anglo-Arabe
19. SLS - Studbook La Silla
20. AES – Anglo European Studbook (jedynie ogierzy o statusie Licensed, Approved oraz Elite).

Lista B. Księgi stadne koni wierzchowych, niewymienione w liście A, zrzeszone w WBFSH (w przypadku ogierów wymagane zaliczenie właściwej dla wieku próby użytkowości zgodnie z Załącznikiem Nr 3)

Lista C. Księgi stadne i rasy koni zaprzęgowych (w przypadku ogierów wymagane zaliczenie właściwej dla wieku próby użytkowości zgodnie z Załącznikiem Nr 3)

1. KWPN T,
2. Konie rasy lipicańskiej,
3. Kłusaki gorącokrwiste.

ZAŁĄCZNIK NR 2. ZASADY OCENY LINIOWEJ

- 1.1. Ocena liniowa koni hodowlanych dokonywana jest przed wpisem ogierów i klaczy do ksiąg, przez specjalistę upoważnionego przez prowadzącego księgę, za pomocą specjalnego arkusza (karty oceny) podzielonego na tzw. część dolną i górną. Część dolna obejmuje charakterystykę 19 elementów pokroju, 9 elementów ruchu i 8 elementów skokowych (łącznie 36 cech).
- 1.2. W celu określenia danej cechy oceniający zaznacza punkt (kółko) na skali od „a” do „i”, określając w ten sposób czy dana cecha jest na poziomie przeciętnym, czy odchyła się w kierunku jednej z wartości skrajnych.
- 1.3. W części górnej arkusza wpisuje się oceny punktowe za typ, pokrój, ruch (wszystkie konie) i skoki (konie skokowe), przyznawane z dokładnością do 0,5 pkt w skali od 1 do 10 (łącznie max. 40 pkt). U wszystkich koni ocenie podlega ruch w stępie, kłusie i galopie, a u koni skokowych dodatkowo ocenia się refleks, technikę i możliwości skokowe.
- 1.4. Wytyczne dotyczące oceny/ opisu metodą liniową ogierów pretendujących do wpisu do ksiąg.
 - 1.4.1. Stacjonarna lub polowa wierzchowa próba dzielności – obligatoryjnej ocenie/ opisowi podlegają w przypadku ogierów skokowych (B) i zaawansowanych w krew (C) wszystkie elementy z arkusza: eksterier, stęp w rękę, ruch (kłus i galop) i skoki luzem (do pkt. 36), a w przypadku ogierów ujeżdżeniowych (A) do pkt. 28,
 - 1.4.2. Stacjonarna lub polowa zaprzęgowa próba dzielności – obligatoryjnej ocenie/opisowi podlegają następujące elementy z arkusza: eksterier, stęp w rękę, ruch (kłus i galop) (do pkt. 28),
 - 1.4.3. Alternatywne próby dzielności – obligatoryjnej ocenie/ opisowi podlegają następujące elementy arkusza: eksterier, stęp w rękę (do pkt. 21). Dodatkowo, jeśli są ku temu warunki, na wniosek właściciela ocenę można poszerzyć o dodatkową ocenę kłusa i galopu luzem (pkt. 22-28), oraz skoków luzem (29-36).
- 1.5. Wytyczne dotyczące oceny/opisu metodą liniową klaczy pretendujących do wpisu do ksiąg.

- 1.5.1. Stacjonarna lub polowa wierzchowa próba dzielności – obligatoryjnej ocenie/ opisowi podlegają wszystkie elementy z arkusza: eksterier, stęp w rękę, ruch (kłus i galop) i skoki luzem (do pkt. 36),
- 1.5.2. Stacjonarna lub polowa zaprzęgowa próba dzielności – obligatoryjnej ocenie/ opisowi podlegają następujące elementy z arkusza: eksterier, stęp w rękę (do pkt. 21),
- 1.5.3. Ocena u hodowcy/właściciela – obligatoryjnej ocenie/ opisowi podlegają następujące elementy arkusza: eksterier, stęp w rękę (do pkt. 21). Dodatkowo, jeśli są ku temu warunki, na wniosek właściciela ocenę można poszerzyć o dodatkową ocenę kłusa i galopu luzem (pkt. 22-28), oraz skoków luzem (29-36).

1.6. Elementy podlegające ocenie

1.6.1. Pokrój (wszystkie typy koni):

1. Sylwetka (prostokąt - kwadrat)

Koń jest wpisany w kwadrat, gdy długość kłody (od stawu barkowego do guza kulszowego) jest równa wysokości w kłębie. Koń jest wpisany w prostokąt, gdy długość jest większa niż wysokość. Konie powinny mieć prostokątną sylwetkę, by były atletyczne i elastyczne.

2. Nachylenie kłody (w górę – w dół)

W górę - tzw. „uphill”, w dół - tzw. „downhill”. Jest to nachylenie kłody względem linii poziomej. Koń jest trudniejszy do zebrania, gdy ma kłodę nachyloną ku dołowi.

3. Połączenie głowy i szyi (lekkie – ciężkie)

Ta cecha jest właściwie podzielona na dwa elementy: długość potylicy i jej odległość od podgardla. Lekkie: długa potyllica i krótki odcinek pomiędzy grzbietową a brzuszną stroną szyi. Ciężkie: krótka potyllica i dłuższy odcinek pomiędzy grzbietową a brzuszną stroną szyi. Lżejsze połączenie głowy i szyi jest pożądane ze względu na przyjęcie wędzidła.

4. Długość szyi (długa – krótka)

Długość od połowy odcinka wyznaczającego połączenie głowy i szyi do środka przedniej linii łopatki (w porównaniu do pozostałych wymiarów ciała danego konia).

5. Pozycja szyi (pionowa – pozioma)

Kąt, jaki tworzy szyja względem poziomu, gdy koń stoi w pozycji naturalnej. Konie ujeżdżeniowe potrzebują bardziej pionowej szyi dla łatwiejszego samoniesienia i równowagi. Konie skokowe potrzebują bardziej poziomego ułożenia szyi w celu zebrania się tuż przed i w trakcie odbicia.

6. Umięśnienie szyi (silne – słabe)

Miara umięśnienia szyi, z naciskiem na stronę grzbietową. Silne: grzebień szyjny i szyja grube. Zaokrąglona grzbietowa linia szyi ze względu na umięśnienie. Słabe: cienka szyja, często słabo połączona kłębem z linią grzbietową (wgłębienie przed kłębem).

7. Wysokość kłębu (wysoki – niski)

Wysokość kłębu mierzona odcinkiem pomiędzy linią poziomą na wysokości najwyższego punktu kłębu a linią poziomą na wysokości najniższego punktu kłębu.

8. Długość kłębu (długi – krótki)

Długość kłębu mierzona linią poziomą pomiędzy najwyższym, a najniższym punktem kłębu

9. Skątowanie łopatki (skośna – stroma)

Kąt między łopatką a linią poziomą. Pozwala na odpowiednią pracę grzbietu w ruchu.

10. Linia grzbietu (karpiowaty – łękowaty)

Linia od kłębu do lędźwi. Łagodna, dobrze umięśniona linia górna pozwala na odpowiednią pracę grzbietu w ruchu.

11. Linia lędźwi (wypukłe – słabo związane)

Część górnej linii od grzbietu do zadu. Silne umięśnienie jest potrzebne do rozciągnięcia grzbietu i zadu podczas drugiej fazy skoku.

12. Kształt zadu (spadzisty – horyzontalny)

Kąt tworzony względem poziomu przez linię od guza biodrowego do guza kulszowego. Duża spadzistość ogranicza ruchomość w stawie krzyżowo biodrowym łączącym miednicę z kręgosłupem („elastyczność miednicy”), potrzebną do zebrania, szczególnie w piaffie i pasażu.

13. Długość zadu (długi – krótki)

Długość mierzona od guza biodrowego do guza kulszowego. Długość ta ważna jest dla zachowania proporcji budowy: przednia, środkowa i zadnia część ciała powinny stanowić równe odcinki. Odpowiednia długość zadu pozwala na rozwój mięśni generujących siłę. W połączeniu z prawidłowym skątowaniem daje silny, funkcjonalny napęd.

14. Kończyny przednie (koczyniec – cofnięty staw nadgarstkowy)

Kąt tworzony przez linię idącą przez przedramię i nadpęcie widziane z boku. Linia powinna być prosta, by zapewnić wytrzymałość kończyny.

15. Kończyny tylne (szablaste – proste)

Kąt tworzony przez linię podudzia i linię nadpęcia widziane z boku. Kąt stawu skokowego powinien wynosić około 150 stopni.

16. Pęcina (miękka – stroma)

Kąt tworzony przez linię pęciny kończyny przedniej względem linii poziomej. Zbyt krótka i/lub zbyt stroma pęcina jest bardziej podatna na kontuzje, długa i miękka pęcina może być łatwo nadwyrężona.

17. Pęcina kończyny tylnej (miękka-stroma)

Kąt tworzony przez linię pęciny tylnej względem linii poziomej.

18. Kształt kopyt (szerokie – wąskie)

Różnica szerokości koronki i podeszwy oceniana z przodu kończyny przedniej. Uwaga: przy kopytach nierównej wielkości wąskie kopyto uznaje się za nienormalne. Kopyta powinny być duże i symetryczne.

19. Piętki (wysokie – niskie)

Wysokość piątek kopyt kończyn przednich mierzona od koronki do podłoża. Piętki odpowiadają za poprawne skątownie linii kopytopęcina. Najlepsze są szerokie i umiarkowanie wysokie piętki.

20. Tkanka kończyn (sucha – limfatyczna)

Suchość tkanki kończyn, oceniana na kończynach tylnych. Suchość tkanki świadczy o wytrzymałości struktur kończyny.

21. Masywność budowy kończyn (ciężkie – lekkie)

Obwód kończyny, a także budowa stawów, w proporcji do wielkości ciała konia. Koń potrzebuje dobrze rozwiniętych kości, stawów i ścięgien, by kończyny mogły prawidłowo spełniać swoją rolę napędową i amortyzacyjną. (Cecha nieoceniana u koni zaprzęgowych.)

1.6.2. Ruch (konie ujeżdżeniowe, skokowe):

22. Stęp: długość kroku (długi – krótki)

Długość kroku.

23. Stęp: poprawność (szpotawy – francuski)

Oceniane z przodu, głównie w stępie. Jeżeli kopyta skierowane są do wewnątrz, jest to postawa szpotawa. Jeżeli kopyta skierowane są na zewnątrz, jest to postawa francuska.

24. Kłus: długość kroku (długi – krótki)

Długość kroku.

25. Kłus: elastyczność (elastyczny – sztywny)

Miara elastyczności, z jaką ruch przechodzi przez całe ciało i jest

absorbowany przez elementy amortyzujące kończyn.

26. Kłus: impuls (energiczny – słaby)

Siła, z jaką koń odpycha się od podłoża tylnymi kończynami.

27. Kłus: równowaga (w równowadze – brak równowagi)

Kombinacja nachylenia kłody i sposobu pracy tylnych kończyn. Samoniesienie to jednoczesne podstawienie kończyn tylnych pod kłodę i uniesienie kłębu, jego przeciwieństwo to tzw. „ruch na przodzie”.

28. Galop: długość kroku (długi – krótki)

Długość kroku.

29. Galop: elastyczność (elastyczny – sztywny)

Miara elastyczności, z jaką ruch przechodzi przez ciało, a następnie jest absorbowany przez elementy amortyzujące kończyn.

30. Galop: impuls (energiczny – słaby)

Siła z jaką koń odpycha się od podłoża tylnymi kończynami.

31. Galop: równowaga (w równowadze – brak równowagi)

Kombinacja nachylenia kłody i sposobu pracy tylnych kończyn. Samoniesienie to jednoczesne podstawienie zadu i uniesienie kłębu, jego przeciwieństwo to tzw. ruch na przodzie.

1.6.3. Ruch (konie zaprzęgowe):

32. Stęp: długość kroku (długi – krótki)

Długość kroku.

33. Stęp: poprawność (szpotawy – francuski)

Oceniane z przodu, głównie w stępie. Jeżeli kopyta skierowane są do wewnątrz, jest to postawa szpotawa. Jeżeli kopyta skierowane są na zewnątrz, jest to postawa francuska.

34. Kłus: samoniesienie (mocne – słabe)

Kombinacja nachylenia kłody i sposobu pracy tylnych kończyn.

35. Kłus: zawieszenie (długie – krótkie)

Czas trwania energicznego odbicia od podłoża.

36. Kłus: akcja nóg przednich (wysoka – niska)

Podniesienie przedramienia do poziomu.

37. Kłus: użycie zadnich nóg

Odepchnięcie tylnymi kończynami.

1.6.4. Cechy skokowe (konie skokowe):

38. Odbicie: kierunek (w górę – w przód)

Umiejętność umożliwiająca koniowi przeniesienie środka ciężkości swojego ciała do przodu i w górę pod odpowiednim kątem

39. Odbicie: szybkość (szybkie – powolne)

Czas upływający podczas ostatniego foule przed skokiem – czas od dotknięcia wszystkich kończyn do podłoża do chwili oderwania się konia od podłoża.

40. Technika: kończyny przednie (złożone – wyprostowane)

Miara ustawienia łopatki w kombinacji z ramieniem, przedramieniem, i nadpęciem.

41. Technika: grzbiet (zaokrąglony – odwrócony)

Stopień, w jakim szyja i grzbiet podążają w skoku po łuku, tzw. baskil.

42. Technika: zad (otwarty – zamknięty)

Stopień, w jakim koń rozwiera staw skokowy (tzw. otwarcie zadu) podczas drugiej fazy skoku.

43. Możliwości (duże – małe)

Siła odbicia umożliwia koniowi przeniesienie środka ciężkości swojego ciała do przodu i w górę, przemieszczenie go nad przeszkodą torem paraboli i w efekcie bezbłędne pokonanie przeszkody.

44. Elastyczność (elastyczny – sztywny)

Miara przebiegu całego skoku (łącznie z lądowaniem), koń musi być elastyczny w kłódzie.

45. Ostrożność (ostrożny – nieostrożny)

Naturalna umiejętność konia do niepopelniania błędów w skoku, koń nie chce zrzucić drąga.

ZAŁĄCZNIK NR 3. METODYKA OCENY WARTOŚCI UŻYTKOWEJ

1.1. Ocena źrebiąt przy matkach oraz źrebiąt 2-letnich (u hodowcy/właściciela)

Cechy podlegające ocenie i ich punktacja z dokładnością do 0,5 pkt.:

- 1.1.1. typ – od 1 do 5 punktów,
- 1.1.2. budowa i rozwój – od 1 do 5 punktów,
- 1.1.3. zdrowie – od 1 do 5 punktów,
- 1.1.4. ruch – od 1 do 5 punktów.

Ocena indywidualna jest sumą ocen cząstkowych za poszczególne cechy.

Maksymalna suma punktów za ocenę wszystkich cech wynosi 20.

1.2. Ocena źrebiąt 2-letnich (wystawowa)

Cechy podlegające ocenie i ich punktacja (z dokładnością do 0,1):

- 1.2.1. typ – od 1 do 10 punktów,
- 1.2.2. pokrój – od 1 do 10 punktów,
- 1.2.3. ruch w stępie – od 1 do 10 punktów,
- 1.2.4. ruch w kłusie – od 1 do 10 punktów,
- 1.2.5. kondycja i pielęgnacja – od 1 do 10 punktów.

Ocena indywidualna jest sumą ocen cząstkowych za poszczególne cechy.

Maksymalna suma punktów za ocenę wszystkich cech wynosi 50.

1.3. Ocena koni 2- i 3-letnich oraz koni starszych (użytkowa)

Ocenie mogą podlegać konie spełniające następujące warunki:

- 1.3.1. wpisane lub spełniające warunki wpisu do GO, GK lub WK,
- 1.3.2. klacze jałowe lub maksymalnie do 5. miesiąca ciąży.

Minimalna liczba koni przystępujących do oceny wynosi 10.

Komisja ocenia następujące elementy:

- 1.3.3. Typ (A) - zgodność cech płciowych i rasowych z wzorcem rasy określonym w programie hodowli,
- 1.3.4. Pokrój (B) - poprawność budowy poszczególnych partii ciała,
- 1.3.5. Skoki luzem w korytarzu(C) – możliwości, technika (praca): kończyn zadnich, grzbietu, szyi i kłębu siła, równowaga, rytm, ambicja (chęć) oraz waleczność (schemat - Zał. Nr 4),

1.3.6. Stęp w rękę (D) - takt, zaangażowanie, długość kroku, równowaga, elastyczność,

1.3.7. Kłus luzem (E) - takt, zaangażowanie, długość kroku, równowaga (sposób i kierunek przenoszenia środka ciężkości), elastyczność,

1.3.8. Galop luzem (F) - takt, zaangażowanie, długość kroku, równowaga (sposób i kierunek przenoszenia środka ciężkości), elastyczność.

Ocena każdej z cech dokonywana jest w skali od 1 do 10 punktów, z dokładnością do 0,5 pkt.

Niezaliczenie jednego elementu próby (dyskwalifikacja w jednym z elementów próby) powoduje niezaliczenie próby.

Wyniki próby:

$$\begin{array}{l} \text{Ocena ogólna} = \frac{A + B + C + D + E + F}{6} \\ \text{Ocena ujeżdżeniowa} = \frac{D + E + F}{3} \\ \text{Ocena skokowa} = \frac{2 \times C + F}{3} \end{array}$$

1.4. Kwalifikacja i wpis klaczy do ksiąg stadnych

Ocena zgodnie Rozdziałem XI.

1.5. Kwalifikacja i wpis ogierów do ksiąg stadnych

1.5.1. Wstępna kwalifikacja ogierów do hodowli odbywa się na podstawie następujących elementów:

1.5.1.a. ocena rodowodu na podstawie wartości użytkowej i hodowlanej przodków,

1.5.1.b. wzrost, rozwój, zdrowotność,

1.5.1.c. typ, prawidłowość budowy i ruchu,

1.5.1.d. ocena temperamentu i charakteru.

1.5.2. Kwalifikacja ogierów do hodowli i wpis do ksiąg stadnych odbywa się na podstawie następujących wyników:

1.5.2.a. Ogiery 3 letnie, które ukończyły 100–dniowy stacjonarny trening wierzchowy mają prawo wpisu do księgi stadnej lub do doskonalenia rasy wielkopolskiej, uzyskując:

- * Grupa A (ogiery ujeżdżeniowe, w tym trakeńskie)
 - minimum 7,5 w ocenie ujeżdżeniowej
- * Grupa B (ogiery skokowe)
 - minimum 7,5 w ocenie skokowej
- * Grupa C (ogiery trakeńskie, zaawansowane w krew – min. 50% xx, oo lub xxoo, ogiery małopolskie oraz wielkopolskie z rodowodami kwalifikującymi je do programu ochrony zasobów genetycznych)
 - minimum 7,2 w ocenie ogólnej lub minimum 7,5 w ocenie ujeżdżeniowej lub skokowej.
- ogiery spełniające warunki programu ochrony zasobów genetycznych (POZG) mogą uzyskać wpis do księgi stadnej i prawo krycia wyłącznie klaczy objętych POZG po uzyskaniu minimum 7,0 w ocenie ogólnej, przy czym żadna z cech nie może zostać oceniona poniżej 6,5 punktu. Jeśli taki ogier zakwalifikuje się lub wystartuje w MPMK w kategorii 4 lub 5 lub 6 lat, uzyskuje prawo krycia również klaczy nieobjętych POZG.

1.5.2.b. Ogiery 3 letnie, które ukończyły 100 dniowy trening wierzchowy zakończony połową próbą dzielności mają prawo do wpisu do księgi stadnej lub do doskonalenia rasy wielkopolskiej uzyskując:

- * Grupa A (ogiery ujeżdżeniowe, w tym trakeńskie)
 - minimum 7,5 w ocenie ujeżdżeniowej.
- * Grupa B (ogiery skokowe)
 - minimum 7,5 w ocenie skokowej.
- * Grupa C (ogiery trakeńskie, zaawansowane w krew – min. 50% xx, oo lub xxoo, ogiery małopolskie oraz wielkopolskie z rodowodami kwalifikującymi je do programu ochrony zasobów genetycznych)
 - minimum 7,2 w ocenie ogólnej

- ogiery spełniające warunki programu ochrony zasobów genetycznych (POZG) mogą uzyskać wpis do księgi stadnej i prawo krycia wyłącznie klaczy objętych POZG po uzyskaniu minimum 7,0 w ocenie ogólnej przy czym żadna z cech nie może zostać oceniona poniżej 6,5 punktu. Jeśli taki ogier zakwalifikuje się lub wystartuje w MPMK w kategorii 4 lub 5 lub 6 lat, uzyskuje prawo krycia również klaczy nieobjętych POZG.
- 1.5.2.c. Ogiery 3 letnie, które ukończyły 60-dniowy stacjonarny zaprzęgowy, mają prawo wpisu do księgi stadnej lub do doskonalenia rasy wielkopolskiej uzyskując:
- * liczbę punktów równą lub wyższą od średniej wyników ocenianej stawki ogierów, liczone łącznie ze stawką ogierów rasy śląskiej
 - * liczbę punktów równą lub wyższą od sumy średniej wyników ocenianej stawki i jednego odchylenia standardowego ocenianej stawki ogierów, liczonego łącznie ze stawką ogierów rasy śląskiej - dotyczy ogierów zagranicznych ras półkrewi,
 - * ilość punktów równą lub wyższą od średniej wyników ocenianej stawki ogierów pomniejszonej o jedno odchylenie standardowe (1 SD) ocenianej stawki ogierów, liczone łącznie ze stawką ogierów rasy śląskiej – dotyczy ogierów maści: srokatej, izabelowatej, tarantowatej.
 - * ogiery spełniające warunki programu ochrony zasobów genetycznych (POZG) mogą uzyskać wpis do księgi stadnej i prawo krycia wyłącznie klaczy objętych POZG po otrzymaniu wyniku równego co najmniej **średniej stawki - (minus) 1 SD**. Jeśli taki ogier zakwalifikuje się lub wystartuje w MPMK w kategorii 4 lub 5 lub 6 lat, uzyskuje prawo krycia również klaczy nieobjętych POZG.
- 1.5.2.d. Ogiery 3-letnie, które ukończyły 60-dniowy trening zaprzęgowy, zakończony polową próbą dzielności mają prawo wpisu do księgi stadnej lub do doskonalenia rasy wielkopolskiej uzyskując:
- * liczbę punktów równą lub wyższą od średniej wyników ocenianej stawki ogierów,

- * liczbę punktów równą lub wyższą od średniej wyników ocenianej stawki ogierów pomniejszonej o jedno odchylenie standardowe ocenianej stawki ogierów – dotyczy ogierów maści: srokatej, izabelowatej, tarantowatej,
 - * ogiery spełniające warunki programu ochrony zasobów genetycznych (POZG) mogą uzyskać wpis do księgi stadnej i prawo krycia wyłącznie klaczy objętych POZG po otrzymaniu wyniku równego co najmniej **średniej stawki - (minus) 1 SD**. Jeśli taki ogier zakwalifikuje się lub wystartuje w MPMK w kategorii 4 lub 5 lub 6 lat, uzyskuje prawo krycia również klaczy nieobjętych POZG.
- 1.5.2.e. Ogiery mające za sobą start w Mistrzostwach Polski Młodych Koni w ujeżdżeniu, mają prawo wpisu do księgi stadnej lub do doskonalenia rasy wielkopolskiej, uzyskując wynik końcowy (bez oceny na płycie):
- * konie 4-letnie - min. 15,0 pkt. bonifikacyjnych,
 - * konie 5-letnie - min. 22,0 pkt. bonifikacyjne,
 - * konie 6-letnie - min. 22,0 pkt. bonifikacyjne,
- 1.5.2.f. Ogiery mające za sobą start w Mistrzostwach Polski Młodych Koni w skokach przez przeszkody, mają prawo wpisu do księgi stadnej lub do doskonalenia rasy wielkopolskiej, uzyskując wynik końcowy (bez oceny na płycie):
- * konie 4-letnie - min. 16 pkt. bonifikacyjnych,
 - * konie 5-letnie - min. 24,0 pkt. bonifikacyjne,
 - * konie 6-letnie - do 1 błędu (zrzutka, nieposłuszeństwo lub przekroczenie normy czasu do 0,5 pkt. karnego z wyjątkiem upadku jeźdźca lub konia),
 - * konie 7-letnie - do 4 pkt. karnych.
- 1.5.2.g. Ogiery mające za sobą start w Mistrzostwach Polski Młodych Koni w WKKW, mają prawo wpisu do księgi stadnej lub do doskonalenia rasy wielkopolskiej, uzyskując wynik końcowy (bez oceny na płycie):
- * konie 4 i 5 letnie – min. 32 pkt.
 - * konie 6 letnie – min. 38 pkt., w tym:
 - próba ujeżdżenia min. 30 pkt.

- kros bez wyłamań, spóźnienie do 10 sek. – 4 pkt. karne
- próba skoków – max 1 zrzutka – 4 pkt. karne.

1.5.2.h. Ogiery mające za sobą start w Mistrzostwach Polski Młodych Koni w powożeniu zaprzęgami jednokonnymi, mają prawo wpisu do księgi stadnej lub do doskonalenia rasy wielkopolskiej zajmując miejsca 1-3 (w każdej kategorii wiekowej)

Zapisy pkt. od 1.5.2.e do 1.5.2.h dotyczą ogierów, które uczestniczyły w 3 próbach i zostały sklasyfikowane w wynikach końcowych MPMK.

1.5.2.i. Ogiery mające za sobą start w Mistrzostwach Polski Młodych Koni w sportowych rajdach konnych, mają prawo wpisu do księgi stadnej lub do doskonalenia rasy wielkopolskiej, uzyskując wynik końcowy (bez oceny na płycie):

- * konie 6-letnie – średnie tempo powyżej 15 km/godz., wejście na 1 i 2 bramkę weterynaryjną poniżej 5 minut, na wszystkich bramkach weterynaryjnych ruch A, oraz w tym samym sezonie ukończenie minimum raz konkurs klasy N

1.5.2.j. Ogiery mające za sobą starty w dyscyplinie ujeżdżenia, uzyskują prawo wpisu do księgi stadnej lub do doskonalenia rasy wielkopolskiej, uzyskując następujące wyniki (potwierdzone przez Polski Związek Jeździecki):

- * konie 7-letnie – w trakcie jednego sezonu trzykrotnie powyżej 65 % podczas zawodów CDI lub ZO w konkursach: CC, Sankt Georg lub Inter I (Kür wykluczony),
- * konie 8-letnie i starsze – w trakcie jednego sezonu trzykrotnie powyżej 65 % podczas zawodów CDI lub ZO w konkursach: Inter II lub Grand Prix (Kür wykluczony), lub suma z trzech dni powyżej 195% w Mistrzostwach Polski Seniorów,

1.5.2.k. Ogiery mające za sobą starty w dyscyplinie skoków przez przeszkody, uzyskują prawo wpisu do księgi stadnej lub do doskonalenia rasy wielkopolskiej, uzyskując następujące wyniki (potwierdzone przez Polski Związek Jeździecki):

- * konie 7-letnie i starsze – pięciokrotne ukończenie konkursów 140 cm i wyżej z wynikiem 0 pkt. karnych, podczas zawodów rangi ZO lub

wyższej w konkursach: dokładności, zwykłym, dwunawrotowym, dwufazowym,

1.5.2.l. Ogiery mające za sobą starty w dyscyplinie WKKW, uzyskują prawo wpisu do księgi stadnej lub do doskonalenia rasy wielkopolskiej, uzyskując następujące wyniki (potwierdzone przez Polski Związek Jeździecki):

- * konie 7-letnie i starsze – trzykrotne ukończenie bez punktów karnych na przeszkodach w krosie oraz maksymalnie 45 punktach karnych w próbie ujeżdżenia oraz do 12 punktów karnych w próbie skoków przez przeszkody, w zawodach ZK***, CCI*** lub wyżej.

1.5.2.m. Ogiery mające za sobą starty w dyscyplinie powożenia zaprzęgami, uzyskują prawo wpisu do księgi stadnej lub do doskonalenia rasy wielkopolskiej, uzyskując następujące wyniki (potwierdzone przez Polski Związek Jeździecki):

- * konie 7-letnie i starsze – trzykrotne ukończenie zawodów minimum ogólnopolskich w pojedynkach lub w parach w klasie C z wynikiem: w próbie A (ujeżdżenie) minimum 55% punktów możliwych do uzyskania, w klasyfikacji końcowej wynik do 25% punktów więcej od zwycięzcy, w przypadku zaprzęgów parokonnych ogier każdorazowo musi startować w próbie A (ujeżdżenie), B (maraton) i C (zręczność powożenia).

1.5.2.n. Ogiery mające za sobą starty w dyscyplinie sportowe rajdy konne, uzyskują prawo wpisu do księgi stadnej lub do doskonalenia rasy wielkopolskiej, uzyskując następujące wyniki (potwierdzone przez Polski Związek Jeździecki):

- * konie 7-letnie i starsze – w trakcie dwóch sezonów trzykrotne ukończenie konkursu klasy 2*.

1.5.2.o. Ogiery ras półkrwi mające za sobą starty w wyścigach, uzyskują prawo wpisu do księgi stadnej lub do doskonalenia rasy wielkopolskiej, jeżeli w jednym sezonie zajęły trzy razy I miejsce (dotyczy gonitw płaskich, płotowych lub przeszkodowych). Właściciel ogiera zobowiązany jest do przedstawienia dokumentu wydanego przez Polski Klub Wyścigów Konnych potwierdzającego osiągnięte wyniki.

1.5.2.p. Ogiery pełnej krwi angielskiej (xx) mające za sobą starty w wyścigach, uzyskują prawo do doskonalenia rasy wielkopolskiej, jeżeli:

- * mają minimum trzyletnią karierę wyścigową, w trakcie której co najmniej raz na koniec sezonu uzyskały handicap generalny równy lub powyżej 70 kg lub
- * mają minimum dwuletnią karierę wyścigową, w trakcie której co najmniej raz na koniec sezonu uzyskały handicap generalny równy lub powyżej 75 kg lub
- * wygrały co najmniej dwie gonitwy płotowe lub przeszkodowe w trakcie co najmniej dwóch sezonów.

Właściciel ogiera zobowiązany jest do przedstawienia dokumentu wydanego przez Polski Klub Wyścigów Konnych potwierdzającego osiągnięte wyniki.

1.5.2.q. Ogiery czystej krwi arabskiej uzyskują prawo do doskonalenia rasy wielkopolskiej, jeżeli mają minimum dwuletnią karierę wyścigową, a w każdym sezonie ukończyły i nie zostały zdyskwalifikowane w co najmniej 5 gonitwach oraz co najmniej raz na koniec sezonu uzyskały handicap generalny równy lub powyżej 70 kg. Właściciel ogiera zobowiązany jest do przedstawienia dokumentu wydanego przez Polski Klub Wyścigów Konnych potwierdzającego osiągnięte wyniki.

Właściciel ogiera zobowiązany jest do przedstawienia dokumentu wydanego przez PKWK potwierdzającego osiągnięte wyniki.

1.5.3. Po spełnieniu wymagań sportowych, ogiery powinny być poddane ocenie bonitacyjnej i liniowej w dniu zakończenia Mistrzostw Polski Młodych Koni, na których zdobyły wymagany wynik lub w innym miejscu i terminie wyznaczonym przez prowadzącego księgę. W skład Komisji oceny powinien wchodzić co najmniej jeden członek Komisji Oceniającej ogiery.

1.5.4. W przypadku ogierów, które zaliczyły innego rodzaju próby użytkowości niż wymienione powyżej, ostateczną decyzję o użyciu ogiera (bądź jego nasienia) w hodowli koni rasy wielkopolskiej podejmuje Komisja Księgi Stadnej.

1.6. Ocena własnej wartości użytkowej klaczy i ogierów

1.6.1. Ogiery

1.6.1.a. **Stacjonarna próba wierzchowa poprzedzona 100/70-dniowym treningiem dla ogierów 3-letnich**

W czasie próby obowiązuje: wędzidło grube, dwuczęściowe lub z łącznikiem, dopuszczalne oliwkowe, nachrapnik polski lub kombinowany. Niedopuszczalne jest stosowanie wytoka i ostróg. Dozwolony jest palcat do 75 cm i ochraniacze (z wyjątkiem *oceny na płycie*). *Zaleca się jednolity strój jeźdźców.*

* **Ocena w ręku, na płycie i na trójkącie w stępie i kłusie (wymiary trójkąta około 30x30x30 m).** Najpierw koń prezentowany jest w kłusie, następnie w pozycji stój, a na końcu w stępie.

* **Skoki luzem – na kombinacji:**

Wskazówka (drag) w odległości 6,0 m od ściany – 2,8-3,0 m – koperta – 6,5-7,2 m – stacjonata – 6,8-7,5 m - stacjonata / okser / doublebarre wys. 70 cm podnoszony maksymalnie do 140 cm, o szer. min. 100 cm (rozszerzany maksymalnie do 140 cm). O wysokości i szerokości decyduje Kierownik ZT, w porozumieniu z Komisją. W uzasadnionych przypadkach Kierownik ZT, w porozumieniu z Komisją, może podjąć decyzję o dodaniu wskazówek w kombinacji (tzw. „ptaszki” są niedopuszczalne).

* **Ocena pod jeźdźcem – pokaz koni w zastępie (do 5 koni):**

- kłus roboczy wokół ujeżdżalni, zmiana kierunku kłusem o wydłużonym wykroku,
- galop roboczy w obie strony – zagalopowanie w narożniku, wokół ujeżdżalni, koło w galopie, zwykła zmiana nogi,
- stęp pośredni wokół ujeżdżalni, zmiana kierunku stępem swobodnym na długiej wodzy, żucie z ręki

* **Skoki pod jeźdźcem – na kombinacji:**

Wskazówka (drag) – 2,5-3,0 m – krzyżak – 6,5-7,0 m – stacjonata – 6,5-7,0 m – doublebarre wys. 70 cm, szer. min. 100 cm, który po każdym udanym skoku może być podniesiony o ok. 10 cm, maksymalnie do 120 cm, a rozszerzony maksymalnie do 130 cm (o wysokości i szerokości decyduje Kierownik ZT w porozumieniu z Komisją). W uzasadnionych

przypadkach Kierownik ZT, w porozumieniu z Komisją, może podjąć decyzję o dodaniu wskazówek w kombinacji.

* **Próba terenowa – na dystansie 2,0 km, w tempie 500m/min.**

Na wyznaczonej trasie ogiery muszą pokonać 5 przeszkód stałych, np.: kłoda wys. 80 cm, szer. frontu 4-4,5 m, hydrda wys. 100 cm (w tym część stała 70 cm). Norma czasu wynosi 5 minuty, czas maksymalny 6 minut. Czas przejazdu powyżej czasu maksymalnego oznacza dyskwalifikację. Ocenie podlega styl galopu oraz styl pokonywania przeszkód.

* **Jezdność* i przydatność do skoków (jeździec testowy) – na kombinacji:**

drąg – 2,5 m – stacjonata – 16,5-18 m – doublebarre (o wysokości decyduje obcy jeździec w porozumieniu z Kierownikiem ZT). W uzasadnionych przypadkach obcy jeździec, w porozumieniu z Kierownikiem ZT, może podjąć decyzję o dodaniu wskazówek w kombinacji. Dopuszczalna jest dodatkowa przeszkoda rozprężeniowa – stacjonata ze wskazówką na kłus.

* **Jezdność* i przydatność do ujeżdżenia (jeździec testowy)**

- kłus roboczy wokół ujeżdżalni, zmiana kierunku kłusem o wydłużonym wykroku,
- galop roboczy w obie strony – zagalopowanie w narożniku, wokół ujeżdżalni, koło w galopie, zwykła zmiana nogi,
- stęp pośredni wokół ujeżdżalni, zmiana kierunku stępem swobodnym na długiej wodzy, żucie z ręki

Jezdność* - należy rozumieć, jako chęć współpracy z jeźdźcem, poddawanie się woli jeźdźcy, podatność na pomoce, miękkość „noszenia” oraz samopoczucie jeźdźcy podczas jazdy.

Ocenić podlegają następujące elementy (cechy) według poniższego schematu:

- * Ocena Komisji i Kierownika ZT (z dokładnością do 0,5 pkt):

A. skoki luzem (max 10 pkt.)

chęć do skoku

łatwość skoku

refleks

praca przodu
praca zadu
praca krzyża i szyi

B. skoki pod jeźdźcem (max 10 pkt.)

chęć do skoku
łatwość skoku
refleks
praca przodu
praca zadu
praca krzyża i szyi

C. praca w stępie (max 10 pkt.)

energia
długość wykroku
regularność
rozluźnienie

D. praca w kłusie (max 10 pkt.)

energia
długość wykroku
regularność
rozluźnienie

E. praca w galopie (max 10 pkt.)

energia
regularność
lekkość przodu
zaangażowanie zadu
rozluźnienie

F. praca w galopie terenowym (max 10 pkt.)

styl galopu
styl pokonywania przeszkód

* Ocena Jeźdźców Testowych (z dokładnością do 0,5 pkt)

G. Jezdność i przydatność do ujeżdżenia (max 10 pkt.)

H. Jezdność i przydatność do skoków (max 10 pkt)

Oceny obcych jeźdźców podawane są publicznie podczas ogłoszenia ostatecznych wyników próby dzielności wraz z ocenami Komisji i kierownika ZT. Podczas testu obcych jeźdźców (około 7 dni przed próbą) możliwy jest jedynie komentarz ustny podawany właścicielowi ogiera na jego wniosek, po zakończeniu oceny ogiera przez jeźdźców testowych.

* Ocena Kierownika ZT (z dokładnością do 0,5 pkt):

I. przydatność do treningu (max 10 pkt.)

praca ujeżdżeniowa

praca skokowa

J. temperament (max 10 pkt.)

K. charakter (max 10 pkt.)

Temperament - zespół cech psychicznych, w przeważającej części dziedzicznych, ujawniający się już od pierwszych dni życia źrebięcia i względnie trwałą przez całe życie.

Określany jako forma, styl zachowania, silnie uwarunkowany biologicznie. Posiada charakter ilościowy – odpowiada na pytanie jak szybko, jak długo, jak intensywnie zwierzę reaguje. Na temperament mają wpływ takie czynniki jak temperatura otoczenia, proces starzenia się, kondycja organizmu czy stan zdrowia.

Pożądane wymiary temperamentu:

- * **Energiczność** – wrodzona łatwość i lekkość ruchu, chęć do ruchu na przód, łatwość w przechodzeniu do wyższych chodów i utrzymaniu tempa,
- * **Niepłochliwość** – pod uwagę brane są tylko reakcje wobec nieznanymi przedmiotów oraz reakcje w niespodziewanych sytuacjach, ocenie podlega dynamika reakcji (bezruch vs ucieczka), jej nasilenie i czas utrzymywania się, koń powinien rzadko się płoszyć, w przypadku spłoszenia reagować niezbyt intensywnie i szybko przełamywać strach, eksplorując nowe miejsca i podchodząc z zaciekawieniem do nieznanymi przedmiotów.
- * **Wrażliwość** – wysoka drażliwość zmysłów oraz zainteresowanie otoczeniem, szybka wyraźna reakcja na subtelne sygnały i pomoce, zarówno popędzające jak i wstrzymujące,

- * **Adaptacyjność** – odporność na stres, duża szybkość uczenia się, zdolność do koncentracji i zapamiętywania, cierpliwość, bezproblemowe dostosowywanie się do zmiennych warunków (elastyczność zachowania), zdolność do odpoczynku i regeneracji po pracy (spokojne zachowanie w boksie, brak stereotypii).

Charakter – zespół cech psychicznych, w przeważającej części nabytych, kształtujący się w największym stopniu na drodze interakcji ze środowiskiem poprzez procesy uczenia się. Rozwija się od pierwszych chwil życia na bazie wrodzonych zachowań instynktownych i cech temperamentu, jednak kluczową rolę odgrywa nabywane doświadczenie. Posiada charakter jakościowy i określany jest jako treść zachowania - odpowiada na pytanie w jaki sposób zwierzę zinterpretuje daną sytuację i na które zachowanie się zdecyduje. Nasilenie cech charakteru jest uzależnione od wcześniejszych doświadczeń, kontekstu społecznego i sytuacyjnego, może ulegać radykalnym zmianom w ciągu życia.

Pożądane wymiary charakteru:

- * **Podporządkowanie** – podporządkowanie wobec człowieka, brak tendencji do buntu, podporządkowanie podczas prowadzenia w rękę, obsługi i pracy. O braku podporządkowania można mówić tylko wtedy gdy koń ignoruje polecenie mimo, że rozumie je i jest w stanie je wykonać.
- * **Brak agresji** – brane są pod uwagę zachowania agresywne o różnym nasileniu wobec człowieka i innych koni, również pchanie się, tulenie uszu czy grożenie zadem, koń powinien być uważny i łagodny wobec ludzi,
- * **Chęć kontaktu** – dążenie do kontaktu z człowiekiem, zainteresowanie i podchodzenie do człowieka, łatwość łapania, chęć przebywania w towarzystwie człowieka,
- * **Samodzielność** – niezależność od innych koni i opiekuna, koń jest spokojny gdy zostaje sam, samodzielność w trudnych sytuacjach oraz aktywne strategie radzenia sobie, np. metodą prób i błędów (vs zależność socjalna oraz bierne strategie, np. wyuczona bezradność).

Wyniki próby:

$$\text{Ocena ogólna} = \frac{A + B + C + D + E + F + G + H}{8}$$

$$\text{Ocena ujeżdzeniowa} = \frac{C + D + E + G}{4}$$

$$\text{Ocena skokowa} = \frac{A + B + E + H}{4}$$

Oceny: I, J, K mają charakter informacyjny

Każda z cech oceniana jest w skali od 1 do 10 punktów (skala co 0,5):

9 - 10 – wybitny

8 - 8,9 – bardzo dobry

7 – 7,9 – dobry

6 – 6,9 – dosyć dobry

5 – 5,9 zadawalający

4 – 4,9 dostateczny

3 – 3,9 niedostateczny

2 – 2,9 prawie zły

1 – 1,9 zły

pon. 1 – bardzo zły

Dyskwalifikacja w jednym z elementów próby (1 punkt bonifikacyjny za którykolwiek z elementów próby) oznacza automatyczną dyskwalifikację w wynikach końcowych próby dzielności - ogier nie kończy próby.

Na wynik końcowy składają się oceny Komisji, Kierownika ZT i średnia z ocen jeźdźców testowych za cechę „jezdność”.

Prowadzący księgę może podjąć decyzję o skróceniu czasu treningu do 70 dni i rezygnacji z próby terenowej. W takiej sytuacji w ocenie ogólnej nie jest uwzględniana ocena za pracę w galopie terenowym (F).

Minimalne wymagania dla ogierów: (patrz pkt-y 1.5.2.a)

1.6.1.b. Stacjonarna próba zaprzęgowa poprzedzona 60-dniowym treningiem dla ogierów 3-letnich

Program próby

Próba trwa dwa dni. W czasie treningu i próby obowiązuje uprzęż szorowa, jednolita dla koni uczestniczących w treningu i próbie oraz pojazd maratonowy jednokonny ze sprawnym hamulcem, spełniający podstawowe warunki bezpieczeństwa. W wątpliwych przypadkach Komisja Oceny ma prawo nakazać wymianę pojazdu.

Podczas kwalifikacji w zaprzęgu oraz próby dzielności obowiązuje wędzidło o łagodnym działaniu. W wątpliwych przypadkach Komisja Oceny ma prawo nakazać wymianę wędzidła.

Teren płaski, podłoże naturalne (piaszczyste, żwirowe, trawiaste).

Pożądane jest mierzenie czasu przy użyciu fotokomórki.

We wszystkich elementach próby konia prezentuje powożący Zakładu Treningowego, podczas oceny pokroju i ruchu konia może prezentować właściciel lub osoba przez niego wskazana.

Dzień pierwszy:

Próba na czworoboku wg załączonego programu.

Lp.		Oceniowane elementy
1.	A - wjazd klusem roboczym X - zatrzymanie, ukłon	utrzymanie linii prostej nieruchomość
2.	XGCM - klus roboczy	utrzymanie rytmu i impulsu

3.	MXK - wydłużyć wykrok KAF - kłus roboczy	poszerzenie wykroku, utrzymanie impulsu. Przejścia
4	FXH - wydłużyć wykrok HCM - kłus roboczy	poszerzenie wykroku, utrzymanie impulsu. Przejścia
5.	MXK - stęp pośredni	regularność i długość wykroku
6.	KAF - kłus roboczy	utrzymanie rytmu. Postawa
7.	FXH - stęp pośredni	regularność i długość wykroku
8.	HCMRBAD - kłus roboczy	utrzymanie rytmu. Postawa
9.	D - koło w prawo o średnicy 20 m D - koło w lewo o średnicy 20 m	regularność, dokładność figury. Zgięcie na kołach
10.	DX - kłus roboczy X - zatrzymanie, ukłon	utrzymanie linii prostej, nieruchomość
Opuścić czworobok stępem pośrednim		

Oceny ogólne			
1.	Chody stęp	Obszerność, regularność, swoboda i takt	10
2.	Chody kłus	Obszerność, regularność, swoboda, takt i elastyczność	10
3.	Impuls	Chęć do ruchu naprzód, zaangażowanie zadu	10
4.	Postuszeństwo	Reakcja na pomoce, współpraca z powożącym, przepuszczalność	10
5.	Przydatność do sportu zaprzęgowego	Utrzymanie rytmu, jezdność w zaprzęgu	10
Maksymalna liczba punktów			50

Skala ocen:

- 10 pkt. - wybitny
- 9 pkt. - bardzo dobry
- 8 pkt. - dobry
- 7 pkt. - dosyć dobry
- 6 pkt. - zadawalający
- 5 pkt. - dostateczny
- 4 pkt. - niedostateczna
- 3 pkt. - prawie zły
- 2 pkt. - zły
- 1 pkt. - bardzo zły

Punkty bonifikacyjne przyznaje się według poniższej tabeli:

Punkty czworobokowe	Punkty bonifikacyjne
----------------------------	-----------------------------

48,5 – 50,0	10,0 pkt.
46,5 – 48,0	9,5 pkt.
44,5 – 46,0	9,0 pkt.
42,5 – 44,0	8,5 pkt.
40,5 – 42,0	8,0 pkt.
38,5 – 40,0	7,5 pkt.
36,5 – 38,0	7,0 pkt.
34,5 – 36,0	6,5 pkt.
32,5 – 34,0	6,0 pkt.
30,5 – 32,0	5,5 pkt.
28,5 – 30,0	5,0 pkt.
26,5 – 28,0	4,5 pkt.
24,5 – 26,0	4,0 pkt.
22,5 – 24,0	3,5 pkt.
20,5 – 22,0	3,0 pkt.
18,5 – 20,0	2,5 pkt.
16,5 – 18,0	2,0 pkt.
14,5 – 16,0	1,5 pkt.
14 i mniej	Dyskwalifikacja

Próba szybkości w kłusie na dystansie 1 km.

Najlepszy wynik, za który przyznaje się maks. liczbę punktów bonifikacyjnych (10 pkt.), ustala się na 2 min 59 sek. Przejazd w czasie krótszym niż 2 min 59 sek. nie jest nagradzany dodatkowymi punktami bonifikacyjnymi. Przekroczenie czasu 3 min 50 sek. skutkuje dyskwalifikacją.

Dopuszczalne jest zagalopowanie do 5 sekund. Każda kolejna rozpoczęta sekunda galopu doliczana jest do ogólnego czasu uzyskanego przez konia w tej próbie. Po 5 przejściach do galopu na dłużej niż 5 sekund następuje dyskwalifikacja.

Norma czasu		
Czas od	Czas do	Pkt.
i mniej	0:02:59	10,0
0:03:00	0:03:02	9,5
0:03:03	0:03:05	9,0
0:03:06	0:03:08	8,5
0:03:09	0:03:11	8,0
0:03:12	0:03:14	7,5
0:03:15	0:03:17	7,0
0:03:18	0:03:20	6,5
0:03:21	0:03:23	6,0
0:03:24	0:03:26	5,5

Norma czasu dla złych warunków pogodowych		
Czas od	Czas do	Pkt.
i mniej	0:03:17	10,0
0:03:18	0:03:20	9,5
0:03:21	0:03:23	9,0
0:03:24	0:03:26	8,5
0:03:27	0:03:29	8,0
0:03:30	0:03:32	7,5
0:03:33	0:03:35	7,0
0:03:36	0:03:38	6,5
0:03:39	0:03:41	6,0
0:03:42	0:03:44	5,5

0:03:27	0:03:29	5,0
0:03:30	0:03:32	4,5
0:03:33	0:03:35	4,0
0:03:36	0:03:38	3,5
0:03:39	0:03:41	3,0
0:03:42	0:03:44	2,5
0:03:45	0:03:47	2,0
0:03:48	0:03:50	1,5
0:03:51	i więcej	dyskwalifikacja

0:03:45	0:03:47	5,0
0:03:48	0:03:50	4,5
0:03:51	0:03:53	4,0
0:03:54	0:03:56	3,5
0:03:57	0:03:59	3,0
0:04:00	0:04:02	2,5
0:04:03	0:04:05	2,0
0:04:06	0:04:08	1,5
0:04:09	i więcej	dyskwalifikacja

Dzień drugi

Próba wytrzymałości.

Wymagany chód: kłus. Dystans 2 km.

Obciążenie pojazdu równe 100 % masy ciała klaczy (masa pojazdu + powożącego + ładunek) ± 5%.

Najlepszy wynik, za który przyznaje się maksymalną liczbę punktów bonifikacyjnych (10 pkt.), ustala się na 6 min 09 sek. Przejazd w czasie krótszym niż 6 min. 09 sek. nie jest nagradzany dodatkowymi punktami bonifikacyjnymi. Przekroczenie czasu 7 min 51 sek. skutkuje dyskwalifikacją.

Dopuszczalne jest zagalopowanie do 5 sekund. Każda kolejna rozpoczęta sekunda galopu doliczana jest do ogólnego czasu uzyskanego przez konia w tej próbie. Po 5 przejściach do galopu na dłużej niż 5 sekund następuje dyskwalifikacja.

Norma czasu		
Czas od	Czas do	Pkt.
i mniej	0:06:09	10,0
0:06:10	0:06:15	9,5
0:06:16	0:06:21	9,0
0:06:22	0:06:27	8,5
0:06:28	0:06:33	8,0
0:06:34	0:06:39	7,5
0:06:40	0:06:45	7,0
0:06:46	0:06:51	6,5
0:06:52	0:06:57	6,0
0:06:58	0:07:03	5,5
0:07:04	0:07:09	5,0
0:07:10	0:07:15	4,5
0:07:16	0:07:21	4,0

Norma czasu dla złych warunków pogodowych		
Czas od	Czas do	Pkt.
i mniej	0:06:46	10,0
0:06:47	0:06:52	9,5
0:06:53	0:06:58	9,0
0:06:59	0:07:04	8,5
0:07:05	0:07:10	8,0
0:07:11	0:07:16	7,5
0:07:17	0:07:22	7,0
0:07:23	0:07:28	6,5
0:07:29	0:07:34	6,0
0:07:35	0:07:40	5,5
0:07:41	0:07:46	5,0
0:07:47	0:07:52	4,5
0:07:53	0:07:58	4,0

0:07:22	0:07:27	3,5
0:07:28	0:07:33	3,0
0:07:34	0:07:39	2,5
0:07:40	0:07:45	2,0
0:07:46	0:07:51	1,5
0:07:52	i więcej	dyskwalifikacja

0:07:59	0:08:04	3,5
0:08:05	0:08:10	3,0
0:08:11	0:08:16	2,5
0:08:17	0:08:22	2,0
0:08:23	0:08:28	1,5
0:08:29	i więcej	dyskwalifikacja

Próba szybkości w stepie.

Warunki dotyczące obciążenia pojazdu, jak w próbie wytrzymałości. Dystans 500 m. Norma czasu 3 min 45 sek. Przejazd w czasie krótszym niż 3 min 45 sek nie jest nagradzany dodatkowymi punktami bonifikacyjnymi. Przekroczenie czasu 4 min 53 sek skutkuje dyskwalifikacją.

Dopuszczalne jest przejście do klusa do 5 sekund. Każda kolejna rozpoczęta sekunda klusa doliczana jest do ogólnego czasu uzyskanego przez konia w tej próbie. Po 5 przejściach do klusa na dłużej niż 5 sekund następuje dyskwalifikacja.

Norma czasu		
Czas od	Czas do	Pkt.
i mniej	0:03:45	10,0
0:03:46	0:03:49	9,5
0:03:50	0:03:53	9,0
0:03:54	0:03:57	8,5
0:03:58	0:04:01	8,0
0:04:02	0:04:05	7,5
0:04:06	0:04:09	7,0
0:04:10	0:04:13	6,5
0:04:14	0:04:17	6,0
0:04:18	0:04:21	5,5
0:04:22	0:04:25	5,0
0:04:26	0:04:29	4,5
0:04:30	0:04:33	4,0
0:04:34	0:04:37	3,5
0:04:38	0:04:41	3,0
0:04:42	0:04:45	2,5
0:04:46	0:04:49	2,0
0:04:50	0:04:53	1,5
0:04:54	i więcej	dyskwalifikacja

Norma czasu dla złych warunków pogodowych		
Czas od	Czas do	Pkt.
i mniej	0:04:08	10,0
0:04:09	0:04:12	9,5
0:04:13	0:04:16	9,0
0:04:17	0:04:20	8,5
0:04:21	0:04:24	8,0
0:04:25	0:04:28	7,5
0:04:29	0:04:32	7,0
0:04:33	0:04:36	6,5
0:04:37	0:04:40	6,0
0:04:41	0:04:44	5,5
0:04:45	0:04:48	5,0
0:04:49	0:04:52	4,5
0:04:53	0:04:56	4,0
0:04:57	0:05:00	3,5
0:05:01	0:05:04	3,0
0:05:05	0:05:08	2,5
0:05:09	0:05:12	2,0
0:05:13	0:05:16	1,5
0:05:17	i więcej	dyskwalifikacja

UWAGA!

1. W przypadku złych warunków podczas przeprowadzanie próby dzielności (pogoda, podłoże) Komisja Oceny ma prawo złagodzić normy czasowe poszczególnych elementów próby (maksymalnie o 10%).
2. W przypadku objawów złego samopoczucia konia podczas próby (np. kolka moczowa, kulawizna) Komisja Oceny ma prawo wycofać klacz z próby.
3. W przypadku, gdy wyniki osiągnięte przez jednego z koni w poszczególnych elementach próby znacznie odbiegają od rezultatów pozostałych koni w stawce, Komisja Oceny ma prawo wycofać konia z próby.
4. Dyskwalifikacja w jednym z elementów próby (1 punkt bonifikacyjny za którykolwiek z elementów próby) oznacza automatyczną dyskwalifikację w wynikach końcowych próby dzielności – koń nie kończy próby.

Na wynik próby składają się oceny wystawione przez Kierownika Zakładu Treningowego na podstawie obserwacji w trakcie treningu, ocen komisji wystawionych podczas dwu dni próby i ocen obcego powożącego. Oceny obcego powożącego są przeliczane tak samo jak oceny Komisji. Są one przekazywane prowadzącemu księgę i nie są ujawniane do czasu zakończenia próby.

Kierownik Zakładu Treningowego zobowiązany jest do przedstawienia wyników oceny w przeddzień próby. Oceniając temperament i charakter Kierownik Zakładu Treningowego bierze pod uwagę następujące wymiary temperamentu i charakteru:

Temperament - zespół cech psychicznych, w przeważającej części dziedzicznych, ujawniający się już od pierwszych dni życia źrebięcia i względnie trwałe przez całe życie.

Określany jako forma, styl zachowania, silnie uwarunkowany biologicznie. Posiada charakter ilościowy – odpowiada na pytanie jak szybko, jak długo, jak intensywnie zwierzę reaguje. Na temperament mają wpływ takie czynniki jak temperatura otoczenia, proces starzenia się, kondycja organizmu czy stan zdrowia.

Pożądane wymiary temperamentu:

- * **Energiczność** – wrodzona łatwość i lekkość ruchu, chęć do ruchu na przód, łatwość w przechodzeniu do wyższych chodów i utrzymaniu tempa,
- * **Niechętność** – pod uwagę brane są tylko reakcje wobec nieznanymi przedmiotów oraz reakcje w niespodziewanych sytuacjach, ocenie podlega

dynamika reakcji (bezruch vs ucieczka), jej nasilenie i czas utrzymywania się, koń powinien rzadko się płoszyć, w przypadku spłoszenia reagować niezbyt intensywnie i szybko przełamywać strach, eksplorując nowe miejsca i podchodząc z zaciekawieniem do nieznanych przedmiotów.

- * **Wrażliwość** – wysoka wrażliwość zmysłów oraz zainteresowanie otoczeniem, szybka wyraźna reakcja na subtelne sygnały i pomoce, zarówno popędzające jak i wstrzymujące,
- * **Adaptacyjność** – odporność na stres, duża szybkość uczenia się, zdolność do koncentracji i zapamiętywania, cierpliwość, bezproblemowe dostosowywanie się do zmiennych warunków (elastyczność zachowania), zdolność do odpoczynku i regeneracji po pracy (spokojne zachowanie w boksie, brak stereotypii).

Charakter – zespół cech psychicznych, w przeważającej części nabytych, kształtujący się w największym stopniu na drodze interakcji ze środowiskiem poprzez procesy uczenia się. Rozwija się od pierwszych chwil życia na bazie wrodzonych zachowań instynktownych i cech temperamentu, jednak kluczową rolę odgrywa nabywane doświadczenie. Posiada charakter jakościowy i określany jest jako treść zachowania - odpowiada na pytanie w jaki sposób zwierzę zinterpretuje daną sytuację i na które zachowanie się zdecyduje. Nasilenie cech charakteru jest uzależnione od wcześniejszych doświadczeń, kontekstu społecznego i sytuacyjnego, może ulegać radykalnym zmianom w ciągu życia.

Pożądane wymiary charakteru:

- * **Podporządkowanie** – podporządkowanie wobec człowieka, brak tendencji do buntu, podporządkowanie podczas prowadzenia w rękę, obsługi i pracy. O braku podporządkowania można mówić tylko wtedy gdy koń ignoruje polecenie mimo, że rozumie je i jest w stanie je wykonać.
- * **Brak agresji** – brane są pod uwagę zachowania agresywne o różnym nasileniu wobec człowieka i innych koni, również pchanie się, tulenie uszu czy grożenie zadem, koń powinien być uważny i łagodny wobec ludzi,

- * **Chęć kontaktu** – dążenie do kontaktu z człowiekiem, zainteresowanie i podchodzenie do człowieka, łatwość łapania, chęć przebywania w towarzystwie człowieka,
- * **Samodzielność** – niezależność od innych koni i opiekuna, koń jest spokojny gdy zostaje sam, samodzielność w trudnych sytuacjach oraz aktywne strategie radzenia sobie, np. metodą prób i błędów (vs zależność socjalna oraz bierne strategie, np. wyuczona bezradność).

Podsumowanie próby dzielności ogierów

Lp.	Cecha	Ocena kierownika ZT	Ocena obcego powożącego	Ocena komisji	Waga cechy	Maksymalna liczba punktów w ocenie końcowej
1.	Temperament i charakter	10			1	10
2.	Przydatność do użytkowania zaprzęgowego	10			0,5	5
3.	Stęp w zaprzęgu	10			0,5	5
4.	Kłus w zaprzęgu	10			0,5	5
5.	Ocena obcego powożącego		10		1,5	15
6.	Ujeżdżenie			10	1,5	15
7.	Próba szybkości w kłusie			10	1,5	15
8.	Próba wytrzymałości			10	1,5	15
9.	Próba szybkości w stępie			10	1,5	15
	Ogółem					100

Wszystkie cechy są oceniane w skali 10-punktowej. Wynik końcowy stanowi suma uzyskanych w poszczególnych elementach próby punktów bonifikacyjnych, przemnożonych przez wagi tych cech.

Przedziały punktowe dla poszczególnych ocen ustala się według zasady:

Ocena	Punkty
Wybitna	x+2SD i więcej
Bardzo dobra	x+SD do x+2SD-0,01

Dobra	x do $x+SD-0,01$
Dostateczne	$x-SD$ do $x-0,01$
Niedostateczna	$x-SD-0,01$ i mniej

gdzie x stanowi średnią arytmetyczną ocenianej stawki, a SD – odchylenie standardowe ocen koni.

Minimalne wymagania dla ogierów: (patrz pkt. 1.5.2.c)

Informacje dodatkowe dotyczące stacjonarnych prób użytkowości ogierów

1. Sprawdzanie stopnia zajeżdżenia ogiera przed zakwalifikowaniem do ZT powinno odbywać się w obecności kierownika ZT oraz co najmniej jednego z członków Komisji Kwalifikacyjnej.
2. Podczas testu ogiery powinny być przyprowadzane na halę i tam dosiadanę, również zsiadanie po zakończonej próbie dzielności winno odbywać się na hali. Konie powinny być wyprowadzane z hali w rękę (najlepiej, aby były za każdym razem ustawiane w rzędzie).
3. Każdy ogier zakwalifikowany do ZT powinien posiadać tzw. kartę zdrowia ogiera, prowadzoną przez lekarza weterynarii danego ZT. Do karty wpisywane są informacje dotyczące stanu zdrowia ogiera w trakcie treningu, przyczyn jego pauzowania, rozcyszczania kopyt oraz zabiegów weterynaryjnych, którym koń został poddany. Po zakończonej próbie karty podpisane przez kierownika ZT oraz odpowiedzialnego lekarza weterynarii są przekazywane do biura PZHK. Na prośbę właściciela kopia karty ogiera będzie mu udostępniona.
4. W przypadku kontuzji/choroby ogiera, kierownik ZT musi poinformować właściciela o wyłączeniu konia z treningu i przedłożyć mu orzeczenie lekarza ZT po zakończeniu leczenia. W przypadku, gdy ogier miał przerwę w treningu, o jego kontynuacji decyduje właściciel ogiera po konsultacji z kierownikiem ZT oraz lekarzem weterynarii odpowiedzialnym za dany ZT.
5. Przy podejrzeniu o porażenie krtani, kierownik ZT informuje o powyższym fakcie właściciela, a także powiadamia go o terminie badania endoskopowego. Badanie to dokonywane jest przez lekarza upoważnionego przez PZHK. Koszty badania ponosi właściciel. W karcie ogiera odnotowywany jest wynik tego badania.
6. Jeden z członków Komisji Oceniającej Ogiery obecny na „teście połówkowym”, przedstawia PZHK szczegółowy raport, w którym charakteryzuje każdego ogiera prezentowanego podczas tego sprawdzianu. Uwagi te winny dotyczyć: kondycji,

skoków luzem, oceny chodów podstawowych i podstawowego wyszkolenia, które można ocenić na podstawie jazdy w zastępach. Każdy właściciel może poprosić o kopię raportu z charakterystyką jego ogiera (oryginał zostaje w biurze PZHK). Raport nie jest podawany w formie ocen tylko opisu słownego.

7. Ogiery, które nie były poddane próbie dzielności w zakładzie treningowym lub jej nie zdały, mogą otrzymać wpis do księgi stadnej po jednej z prób alternatywnych określonych w pkt. 1.5.2.e - 1.5.2.q.

1.6.1.c. **Polowa próba wierzchowa po 100-dniowym treningu dla ogierów 3-letnich**

Kwalifikacja i próba przeprowadzane są zgodnie z regulaminem określonym corocznie przez prowadzącego księgę

* **Etap I – kwalifikacja**

1. Miejsca kwalifikacji - dysponujące halą odpowiednią do prezentacji ogierów, zapleczem stajennym oraz personelem o odpowiednich kwalifikacjach do nadzorowania koni podczas oceny skoków i ruchu luzem.
2. Kwalifikacji dokonuje komisja wyznaczona przez prowadzącego księgę.
3. Ogiery są kwalifikowane w czterech grupach:

Grupa A - ogiery ujeżdzeniowe

Grupa B - ogiery skokowe

Grupa C - ogiery tzw. zaawansowane w krew - min. 50% xx, oo lub xxoo,

Grupa D – ogiery kwalifikowane do ZT zaprzęgowego lub polowej próby zaprzęgowej. Preferowane będą ogiery maści: srokatej, izabelowatej, tarantowatej.

Kwalifikacja do poszczególnych grup odbywa się na podstawie analizy rodowodowej przeprowadzonej przez Komisję Księgi Stadnej (KKS), na podstawie zgłoszeń.

Minimalne wymagania dla ogierów:

Grupa A – ogier jest zakwalifikowany do następnego etapu po uzyskaniu minimum średniej arytmetycznej 7,5 z ocen za: stęp, kłus i galop luzem, przy czym żadna z cech nie może zostać oceniona poniżej 6,8 punktu.

Grupa B - ogier jest zakwalifikowany do następnego etapu po uzyskaniu minimum średniej arytmetycznej 7,5 za skoki luzem i galop, przy czym skoki luzem muszą być ocenione na minimum 7,5 punktu.

Grupa C - ogier jest zakwalifikowany do następnego etapu po uzyskaniu minimum średniej arytmetycznej 7,2 (lub 7,0 w przypadku ogierów spełniających warunki POZG) za: skoki luzem, stęp, kłus

i galop luzem, przy czym żadna z cech nie może zostać oceniona poniżej 6,0 punktów.

Grupa D – ogier jest zakwalifikowany do ZT zaprzęgowego lub polowej próby zaprzęgowej po uzyskaniu minimum średniej arytmetycznej 7,0 pkt. z ocen za: stęp, kłus, galop luzem, a w przypadku ogierów tzw. maści kolorowych – średniej 6,0 pkt.

4. Po zakończeniu oceny komisja ogłasza werdykt dla każdego ogiera z osobna, odnośnie jego zakwalifikowania bądź niezakwalifikowania do treningu.
5. Po kwalifikacji właściciele wszystkich ogierów otrzymują kopię bonitacji, oceny liniowej oraz pisemny komentarz na temat ogiera.

* **Etap II – próba dzielności**

1. Ocena wszystkich ogierów, które zaliczyły etap I , odbywać się będzie po ok. 100 dniach treningu w jednym, wskazanym przez prowadzącego księgę miejscu, dysponującym odpowiednią do prezentacji ogierów halą, zapleczem stajennym (stajnia boksowa), miejscem do oceny koni na twardej nawierzchni oraz placem do oceny koni na trójkącie o wymiarach ok. 30x30x30m.
2. Oceny dokonuje komisja wyznaczona przez prowadzącego księgę.
3. Wynik końcowy Komisji podawany jest po dwóch dniach oceny.
4. Komisja może zdecydować o niedopuszczeniu ogiera do kolejnego elementu próby. Ogier musi być oceniony we wszystkich elementach próby, żeby być sklasyfikowanym. Po zakończeniu oceny komisja ogłasza werdykt dla każdego ogiera osobno, odnośnie jego zakwalifikowania bądź niezakwalifikowania do hodowli.
5. Ocenie podlegają następujące elementy, według poniższego schematu:

* **Ocena Komisji (z dokładnością do 0,5 pkt):**

A. Skoki pod jeźdźcem (max 10 pkt.)

styl skoku

łatwość skoku

refleks

możliwości skokowe

odwaga

B. Praca w stępie (max 10 pkt.)

energia

długość wykroku

regularność

C. Praca w klusie (max 10 pkt.)

energia

długość wykroku

regularność

D. Praca w galopie (max 10 pkt.)

energia

regularność

lekkość przodu

zaangażowanie zadu

E. Ocena jeźdźca testowego ujeżdzeniowego (z dokładnością do 0,5 pkt)

jezdność i przydatność do ujeżdżenia (max 10 pkt.)

F. Ocena jeźdźca testowego skokowego (z dokładnością do 0,5 pkt)

jezdność i przydatność do skoków (max 10 pkt)

G. Ocena jeźdźca testowego WKKW (z dokładnością do 0,5 pkt)

jezdność i przydatność do WKKW (max 10 pkt)

Wyniki próby:

$$\text{Ocena ogólna} = \frac{\mathbf{A + B + C + D + G}}{5}$$

$$\text{Ocena ujeżdzeniowa} = \frac{\mathbf{B + C + D + E}}{4}$$

$$2 \times A + D + F$$

Ocena skokowa = -----

4

Każda z cech oceniana jest w skali od 1 do 10 punktów:

9 -10 – wybitny	4 – 4,9 – dostateczny
8 – 8,9 – bardzo dobry	3 – 3,9 – niedostateczny
7 – 7,9 – dobry	2 – 2,9 – prawie zły
6 – 6,9 – dosyć dobry	1 – 1,9 – zły
5 – 5,9 – zadawalający	poniżej 1 – bardzo zły

Minimalne wymagania dla ogierów: (patrz pkt. 1.5.2.b)

1.6.1.d. Polowa próba zaprzęgowa po 60-dniowym treningu dla ogierów 3-letnich

Zasady kwalifikacji

Zgodnie z zapisami określonymi w pkt. 1.6.1.c.

Program próby

Polowa próba dzielności trwa trzy dni. W czasie treningu i próby obowiązuje uprzęż szorowa oraz pojazd maratonowy jednokonny ze sprawnym hamulcem, spełniający podstawowe warunki bezpieczeństwa. W wątpliwych przypadkach Komisja Oceny ma prawo nakazać wymianę pojazdu.

Podczas próby dzielności obowiązuje wędzidło o łagodnym działaniu. W wątpliwych przypadkach Komisja Oceny ma prawo nakazać wymianę wędzidła.

We wszystkich elementach próby (poza testem Obcego Powożącego) ogiera prezentuje osoba, wyznaczona przez właściciela, zgłoszona Komisji Oceny w przeddzień próby. We wszystkich elementach próby obowiązkowa obecność luzaka na bryczce.

Teren płaski, podłoże naturalne (piaszczyste, żwirowe, trawiaste).

Pożądaną jest mierzenie czasu przy użyciu fotokomórki.

Dzień pierwszy:

2.1. Test obcego powożącego.

Oceny obcego powożącego wystawiane są na podstawie przejazdu próby na czworoboku i oceny tych samych elementów, które następnie oceni Komisja. Oceny obcego powożącego są przeliczane tak samo jak oceny Komisji. Są one przekazywane prowadzącemu księgę i nie są ujawniane do czasu zakończenia próby.

Dzień drugi:

2.2. Próba na czworoboku wg załączonego programu.

Lp.		Oceniowane elementy
1.	A - wjazd kłusem roboczym X - zatrzymanie, ukłon	utrzymanie linii prostej nieruchomość
2.	XGCM - kłus roboczy	utrzymanie rytmu i impulsu
3.	MXK - wydłużyć wyrok KAF - kłus roboczy	poszerzenie wykroku, utrzymanie impulsu, przejścia
4.	FXH - wydłużyć wyrok HCM - kłus roboczy	poszerzenie wykroku, utrzymanie impulsu, przejścia
5.	MXK - stęp pośredni	regularność i długość wykroku
6.	KAF - kłus roboczy	utrzymanie rytmu, postawa
7.	FXH - stęp pośredni	regularność i długość wykroku
8.	HCMRBAD - kłus roboczy	utrzymanie rytmu, postawa
9.	D - koło w prawo o średnicy 20 m D - koło w lewo o średnicy 20 m	regularność, dokładność figury, zgięcie na kołach
10.	DX - kłus roboczy X - zatrzymanie, ukłon	utrzymanie linii prostej, nieruchomość
Opuścić czworobok stępem pośrednim		

Oceny ogólne			
1.	Chody stęp	Obszerność, regularność, swoboda i takt	10
2.	Chody kłus	Obszerność, regularność, swoboda i takt, elastyczność	10
3.	Impuls	Chęć do ruchu naprzód, zaangażowanie zadu	10
4.	Posłuszeństwo	Reakcja na pomoce, współpraca z powożącym, przepuszczalność	10
5.	Przydatność do sportu zaprzęgowego	Utrzymanie rytmu, jezdność w zaprzęgu	10
Maksymalna liczba punktów			50

Skala ocen:

10 pkt.	- wybitny
9 pkt.	- bardzo dobry
8 pkt.	- dobry
7 pkt.	- dosyć dobry
6 pkt.	- zadawalający
5 pkt.	- dostateczny
4 pkt.	- niedostateczna

3 pkt.	- prawie zły
2 pkt.	- zły
1 pkt.	- bardzo zły

Punkty bonifikacyjne przyznaje się według poniższej tabeli:

Punkty czworobokowe	Punkty bonifikacyjne
48,5 – 50,0	10,0 pkt.
46,5 – 48,0	9,5 pkt.
44,5 – 46,0	9,0 pkt.
42,5 – 44,0	8,5 pkt.
40,5 – 42,0	8,0 pkt.
38,5 – 40,0	7,5 pkt.
36,5 – 38,0	7,0 pkt.
34,5 – 36,0	6,5 pkt.
32,5 – 34,0	6,0 pkt.
30,5 – 32,0	5,5 pkt.
28,5 – 30,0	5,0 pkt.
26,5 – 28,0	4,5 pkt.
24,5 – 26,0	4,0 pkt.
22,5 – 24,0	3,5 pkt.
20,5 – 22,0	3,0 pkt.
18,5 – 20,0	2,5 pkt.
16,5 – 18,0	2,0 pkt.
14,5 – 16,0	1,5 pkt.
14 i mniej	dyskwalifikacja

2.3. Próba szybkości w klusie na dystansie 1 km.

Najlepszy wynik, za który przyznaje się maks. liczbę punktów bonifikacyjnych (10 pkt.), ustala się na 2 min 59 sek. Przejazd w czasie krótszym niż 2 min 59 sek nie jest nagradzany dodatkowymi punktami bonifikacyjnymi. Przekroczenie czasu 3 min 50 sek skutkuje dyskwalifikacją.

Dopuszczalne jest zagalopowanie do 5 sekund. Każda kolejna rozpoczęta sekunda galopu doliczana jest do ogólnego czasu uzyskanego przez ogiera w tej próbie.

Po 5 przejściach do galopu na dłużej niż 5 sekund następuje dyskwalifikacja.

Norma czasu		
Czas od	Czas do	Pkt.
i mniej	0:02:59	10,0
0:03:00	0:03:02	9,5
0:03:03	0:03:05	9,0
0:03:06	0:03:08	8,5
0:03:09	0:03:11	8,0
0:03:12	0:03:14	7,5

Norma czasu dla złych warunków pogodowych		
Czas od	Czas do	Pkt.
i mniej	0:03:17	10,0
0:03:18	0:03:20	9,5
0:03:21	0:03:23	9,0
0:03:24	0:03:26	8,5
0:03:27	0:03:29	8,0
0:03:30	0:03:32	7,5

0:03:15	0:03:17	7,0
0:03:18	0:03:20	6,5
0:03:21	0:03:23	6,0
0:03:24	0:03:26	5,5
0:03:27	0:03:29	5,0
0:03:30	0:03:32	4,5
0:03:33	0:03:35	4,0
0:03:36	0:03:38	3,5
0:03:39	0:03:41	3,0
0:03:42	0:03:44	2,5
0:03:45	0:03:47	2,0
0:03:48	0:03:50	1,5
0:03:51	i więcej	dyskwalifikacja

0:03:33	0:03:35	7,0
0:03:36	0:03:38	6,5
0:03:39	0:03:41	6,0
0:03:42	0:03:44	5,5
0:03:45	0:03:47	5,0
0:03:48	0:03:50	4,5
0:03:51	0:03:53	4,0
0:03:54	0:03:56	3,5
0:03:57	0:03:59	3,0
0:04:00	0:04:02	2,5
0:04:03	0:04:05	2,0
0:04:06	0:04:08	1,5
0:04:09	i więcej	dyskwalifikacja

Dzień trzeci

2.4. Próba wytrzymałości.

Wymagany chód: kłus. Dystans 2 km. Obciążenie pojazdu równe 100 % masy ciała ogiera (masa pojazdu + powożącego + luzaka + ładunek) ± 5%.

Najlepszy wynik, za który przyznaje się maksymalną liczbę punktów bonifikacyjnych (10 pkt.), ustala się na 6 min 09 sek. Przejazd w czasie krótszym niż 6 min 09 sek nie jest nagradzany dodatkowymi punktami bonifikacyjnymi. Przekroczenie czasu 7 min 51 sek skutkuje dyskwalifikacją.

Dopuszczalne jest zagalopowanie do 5 sekund. Każda kolejna rozpoczęta sekunda galopu doliczana jest do ogólnego czasu uzyskanego przez ogiera w tej próbie.

Po 5 przejściach do galopu na dłużej niż 5 sekund następuje dyskwalifikacja.

Norma czasu		
Czas od	Czas do	Pkt.
i mniej	0:06:09	10,0
0:06:10	0:06:15	9,5
0:06:16	0:06:21	9,0
0:06:22	0:06:27	8,5
0:06:28	0:06:33	8,0
0:06:34	0:06:39	7,5
0:06:40	0:06:45	7,0
0:06:46	0:06:51	6,5
0:06:52	0:06:57	6,0
0:06:58	0:07:03	5,5
0:07:04	0:07:09	5,0
0:07:10	0:07:15	4,5
0:07:16	0:07:21	4,0
0:07:22	0:07:27	3,5

Norma czasu dla złych warunków pogodowych		
Czas od	Czas do	Pkt.
i mniej	0:06:46	10,0
0:06:47	0:06:52	9,5
0:06:53	0:06:58	9,0
0:06:59	0:07:04	8,5
0:07:05	0:07:10	8,0
0:07:11	0:07:16	7,5
0:07:17	0:07:22	7,0
0:07:23	0:07:28	6,5
0:07:29	0:07:34	6,0
0:07:35	0:07:40	5,5
0:07:41	0:07:46	5,0
0:07:47	0:07:52	4,5
0:07:53	0:07:58	4,0
0:07:59	0:08:04	3,5

0:07:28	0:07:33	3,0
0:07:34	0:07:39	2,5
0:07:40	0:07:45	2,0
0:07:46	0:07:51	1,5
0:07:52	i więcej	dyskwalifikacja

0:08:05	0:08:10	3,0
0:08:11	0:08:16	2,5
0:08:17	0:08:22	2,0
0:08:23	0:08:28	1,5
0:08:29	i więcej	dyskwalifikacja

2.5. Próba szybkości w stopie.

Warunki dotyczące obciążenia pojazdu, jak w próbie wytrzymałości. Dystans 500 m.

Norma czasu 3 min 45 sek. Przejazd w czasie krótszym niż 3 min 45 sek nie jest nagradzany dodatkowymi punktami bonifikacyjnymi. Przekroczenie czasu 4 min 53 sek skutkuje dyskwalifikacją.

Dopuszczalne jest przejście do kłusa do 5 sekund. Każda kolejna rozpoczęta sekunda kłusa doliczana jest do ogólnego czasu uzyskanego przez ogiera w tej próbie. Po 5 przejściach do kłusa na dłużej niż 5 sekund następuje dyskwalifikacja.

Norma czasu		
Czas od	Czas do	Pkt.
i mniej	0:03:45	10,0
0:03:46	0:03:49	9,5
0:03:50	0:03:53	9,0
0:03:54	0:03:57	8,5
0:03:58	0:04:01	8,0
0:04:02	0:04:05	7,5
0:04:06	0:04:09	7,0
0:04:10	0:04:13	6,5
0:04:14	0:04:17	6,0
0:04:18	0:04:21	5,5
0:04:22	0:04:25	5,0
0:04:26	0:04:29	4,5
0:04:30	0:04:33	4,0
0:04:34	0:04:37	3,5
0:04:38	0:04:41	3,0
0:04:42	0:04:45	2,5
0:04:46	0:04:49	2,0
0:04:50	0:04:53	1,5
0:04:54	i więcej	dyskwalifikacja

Norma czasu dla złych warunków pogodowych		
Czas od	Czas do	Pkt.
i mniej	0:04:08	10,0
0:04:09	0:04:12	9,5
0:04:13	0:04:16	9,0
0:04:17	0:04:20	8,5
0:04:21	0:04:24	8,0
0:04:25	0:04:28	7,5
0:04:29	0:04:32	7,0
0:04:33	0:04:36	6,5
0:04:37	0:04:40	6,0
0:04:41	0:04:44	5,5
0:04:45	0:04:48	5,0
0:04:49	0:04:52	4,5
0:04:53	0:04:56	4,0
0:04:57	0:05:00	3,5
0:05:01	0:05:04	3,0
0:05:05	0:05:08	2,5
0:05:09	0:05:12	2,0
0:05:13	0:05:16	1,5
0:05:17	i więcej	dyskwalifikacja

UWAGA!

2.6. W przypadku złych warunków podczas przeprowadzanie próby dzielności (pogoda, podłoże) Komisja Oceny ma prawo złagodzić normy czasowe poszczególnych elementów próby (maksymalnie o 10%).

- 2.7. W przypadku objawów złego samopoczucia ogiera podczas próby (np. kolka moczowa, kulawizna) Komisja Oceny ma prawo wycofać ogiera z próby.
- 2.8. W przypadku, gdy wyniki osiągnięte przez jednego z ogierów w poszczególnych elementach próby znacznie odbiegają od rezultatów pozostałych ogierów w stawce, Komisja Oceny ma prawo wycofać ogiera z próby.
- 2.9. Dyskwalifikacja w jednym z elementów próby (1 punkt bonifikacyjny za którykolwiek z elementów próby) oznacza automatyczną dyskwalifikację w wynikach końcowych próby dzielności – ogier nie kończy próby.

Na wynik próby składają się oceny wystawione przez Obcego Powożącego oraz Komisję Oceny. Komisja dokonuje oceny temperamentu i charakteru ogierów na podstawie obserwacji poczynionych podczas kwalifikacji i trzech dni próby, po konsultacji z osobami prowadzącymi kontrolę w miejscach treningu ogierów. Ocenie podlegają m.in.: reakcja na człowieka, chęć współpracy z człowiekiem, zachowanie w boksie, podczas karmienia i obsługi, podczas zaprzęgania i pracy, przy ocenie na trójkącie, podczas wykonywania pomiarów oraz zaangażowanie ogiera w pracę.

Podsumowanie połowej próby dzielności ogierów

Lp.	Cecha	Ocena obcego powożącego	Ocena komisji	Waga cechy	Maksymalna liczba punktów w ocenie końcowej
1.	Temperament i charakter		10	1	10
2.	Przydatność do użytkowania zaprzęgowego		10	0,5	5
3.	Jakość stępa		10	0,5	5
4.	Jakość kłusa		10	0,5	5
5.	Ocena obcego powożącego	10		1,5	15
6.	Ujeżdżenie		10	1,5	15
7.	Próba szybkości w kłusie		10	1,5	15
8.	Próba wytrzymałości		10	1,5	15
9.	Próba szybkości w stępie		10	1,5	15
	Ogółem				100

Wszystkie cechy są oceniane w skali 10-punktowej, z dokładnością do 0,5 pkt. Wynik końcowy stanowi suma uzyskanych w poszczególnych elementach próby punktów bonifikacyjnych, przemnożonych przez wagi tych cech.

Przedziały punktowe dla poszczególnych ocen ustala się według zasady:

Ocena	Punkty
Wybitna	$x+2SD$ i więcej
Bardzo dobra	$x+SD$ do $x+2SD-0,01$
Dobra	x do $x+SD-0,01$
Dostateczne	$x-SD$ do $x-0,01$
Niedostateczna	$x-SD-0,01$ i mniej

gdzie \bar{x} stanowi średnią arytmetyczną ocenianej stawki, a SD – odchylenie standardowe ocen ogierów.

Każda z cech oceniana jest w skali od 1 do 10 punktów:

10 – wybitny

9 – bardzo dobry

8 – dobry

7 – dosyć dobry

6 – zadawalający

5 – dostateczny

4 – niedostateczny

3 – prawie zły

2 – zły

pon. 1 – bardzo zły

Minimalne wymagania dla ogierów: (patrz pkt. 1.5.2.d)

Informacje dodatkowe dotyczące polowych prób użytkowości ogierów

1. Na próbę dzielności ogierów po treningu polowym można przywieźć ogiera, który nie był przedstawiony na kwalifikacji, lecz był poddany treningowi. Jeżeli ogier taki zda próbę końcową i spełni pozostałe wymagania określone w pkt.7.2.1, może zostać wpisany do księgi stadnej na ogólnych zasadach.
2. Każdy ogier zakwalifikowany do treningu zakończony polową próbą dzielności powinien posiadać tzw. kartę zdrowia ogiera prowadzoną przez lekarza weterynarii . Do karty tej wpisywane są informacje dotyczące stanu zdrowia ogiera w czasie kwalifikacji do treningu polowego oraz w trakcie treningu, przyczyn przerw w treningu, rozcyszczania oraz każdego zabiegu weterynaryjnego, któremu koń został poddany. Po zakończonej próbie karty te podpisane przez lekarza weterynarii odpowiedzialnego za ogiera w treningu polowym są przekazywane prowadzącemu księgę. Na prośbę właściciela kopia karty ogiera będzie mu udostępniona.
3. W przypadku, gdy ogier został wyłączony z treningu, o kontynuacji treningu decyduje właściciel ogiera po konsultacji z osobą odpowiedzialną za trening i lekarzem weterynarii. Osoba odpowiedzialna za trening musi poinformować właściciela o wyłączeniu ogiera z treningu i przedłożyć mu orzeczenie lekarza weterynarii po zakończeniu leczenia. W przypadku treningu do polowej próby dzielności o wyłączeniu ogiera z treningu decyduje właściciel wraz z odpowiedzialnym lekarzem weterynarii.
4. Ogiery, które nie były poddane polowemu treningowi, zakończonemu próbą dzielności lub nie zdały tej próby, mogą uzyskać wpis do księgi po zdaniu jednej z prób alternatywnych określonych w pkt. 1.5.2.e - 1.5.2.q.

1.6.2. Klacze

Ocenę wartości użytkowej klaczy wpisanych do księgi koni rasy wielkopolskiej prowadzi się w następujących wariantach:

1.6.2.a. **Stacjonarna próba wierzchowa klaczy poprzedzona 60-dniowym treningiem**

Przed przyjęciem klaczy sprawdzana jest dokumentacja hodowlana i weterynaryjna. Klacz badana jest przez lekarza weterynarii, a następnie oceniana przez Komisję na płycie oraz w ruchu (stęp i kłus) na trójkącie. Podczas prezentacji stosowane jest wędzidło grube, dwuczęściowe.

Do treningu mogą zostać zakwalifikowane klacze spełniające poniższe warunki:

- * wiek minimum 33 miesiące, wpisane lub spełniające warunki wpisu do GK lub WK , w pierwszej kolejności przyjmowane będą klacze wpisane lub spełniające warunki wpisu do GK,
- * jałowe lub maksymalnie do 3. miesiąca ciąży włącznie w momencie rozpoczęcia treningu,
- * w ocenie liniowej za typ i pokrój podczas kwalifikacji otrzymały po minimum 5 pkt. (GK) lub po minimum 6 pkt. (WK), a w ocenie bonitacyjnej odpowiednio min. 72 pkt. lub 75 pkt.,
- * zajeżdżone, tzn. poruszające się stępem i kłusem pod jeźdźcem oraz przyzwyczajone do podawania wszystkich nóg.

Klacz są w dniu próby mierzone i ocenione metodą bonitacyjną i liniową w celu wpisu do księgi klaczy.

Program próby

1. Skoki luzem na kombinacji (schemat patrz Załącznik Nr 4):

O wysokości i szerokości decyduje Kierownik ZT, w porozumieniu z Komisją. W uzasadnionych przypadkach Kierownik ZT, w porozumieniu z Komisją może zadecydować o dodaniu wskazówek w kombinacji. Kierownik ZT, w uzasadnionej sytuacji może pozwolić prezenterowi na doprowadzenie klaczy w rękę do kombinacji. W tym etapie próby klacze mogą brać udział w ochraniaczach przednich kończyn. Przed oceną skoków, klacz powinna mieć możliwość swobodnego ruchu w tzw. korytarzu rozprężeniowym, nie zawierającym przeszkód.

2. Praca pod jeźdźcem w zastępie:

- a. kłus roboczy wokół ujeżdżalni, zmiana kierunku kłusem o wydłużonym wykroku,

- b. galop roboczy w obie strony - zagalopowanie w narożniku, wokół ujeżdżalni, koło w galopie, zwykła zmiana nogi,
- c. stęp pośredni wokół ujeżdżalni, zmiana kierunku stępem swobodnym, na długiej wodzy, żucie z ręki.

Ocenię podlega 8 elementów, według poniższego schematu:

* **Ocena Komisji i Kierownika ZT (z dokładnością do 0,5 pkt):**

A. Skoki luzem (max 10 pkt.)

energia
styl skoku
łatwość skoku
refleks
możliwości skokowe
odwaga

B. Praca w stępie (max 10 pkt.)

energia
długość wykroku
regularność

C. Praca w kłusie (max 10 pkt.)

energia
długość wykroku
regularność

D. Praca w galopie (max 10 pkt.)

energia
(tempo 350m/min)
regularność
lekkość przodu
zaangażowanie zadu

E. Ocena Jeźdźcy Testowego (z dokładnością do 0,5 pkt)

jezdność (max 10 pkt.) chęć do pracy z jeźdźcem

reakcje na podstawowe pomoce

Jeździec testowy ocenia klacze na podstawie pracy w stępie, kłusie i galopie.

Nie zaliczenie jednego elementu próby (dyskwalifikacja w jednym z elementów próby) powoduje nie zaliczenie całej próby dzielności.

* **Ocena Kierownika ZT (z dokładnością do 0,5 pkt):**

F. Przydatność do treningu (max 10 pkt.)

G. Temperament (max 10 pkt.)

H. Charakter (max 10 pkt.)

Temperament - zespół cech psychicznych, w przeważającej części dziedzicznych, ujawniający się już od pierwszych dni życia źrebięcia i względnie trwałe przez całe życie. Określany jako forma, styl zachowania, silnie uwarunkowany biologicznie. Posiada charakter ilościowy – odpowiada na pytanie jak szybko, jak długo, jak intensywnie zwierzę reaguje. Na temperament mają wpływ takie czynniki jak temperatura otoczenia, proces starzenia się, kondycja organizmu czy stan zdrowia.

Pożądane wymiary temperamentu:

- * **Energiczność** – wrodzona łatwość i lekkość ruchu, chęć do ruchu na przód, łatwość w przechodzeniu do wyższych chodów i utrzymaniu tempa,
- * **Niepłochliwość** – pod uwagę brane są tylko reakcje wobec nieznanymi przedmiotów oraz reakcje w niespodziewanych sytuacjach, ocenie podlega dynamika reakcji (bezruch vs ucieczka), jej nasilenie i czas utrzymywania się, koń powinien rzadko się płoszyć, w przypadku spłoszenia reagować niezbyt intensywnie i szybko przełamywać strach, eksplorując nowe miejsca i podchodząc z zaciekawieniem do nieznanymi przedmiotów.
- * **Wrażliwość** – wysoka wrażliwość zmysłów oraz zainteresowanie otoczeniem, szybka wyraźna reakcja na subtelne sygnały i pomoce, zarówno popędzające jak i wstrzymujące,
- * **Adaptacyjność** – odporność na stres, duża szybkość uczenia się, zdolność do koncentracji i zapamiętywania, cierpliwość, bezproblemowe dostosowywanie się do zmiennych warunków (elastyczność zachowania), zdolność do

odpoczynku i regeneracji po pracy (spokojne zachowanie w boksie, brak stereotypii).

Charakter – zespół cech psychicznych, w przeważającej części nabytych, kształtujący się w największym stopniu na drodze interakcji ze środowiskiem poprzez procesy uczenia się. Rozwija się od pierwszych chwil życia na bazie wrodzonych zachowań instynktownych i cech temperamentu, jednak kluczową rolę odgrywa nabywane doświadczenie. Posiada charakter jakościowy i określany jest jako treść zachowania - odpowiada na pytanie w jaki sposób zwierzę zinterpretuje daną sytuację i na które zachowanie się zdecyduje. Nasilenie cech charakteru jest uzależnione od wcześniejszych doświadczeń, kontekstu społecznego i sytuacyjnego, może ulegać radykalnym zmianom w ciągu życia.

Pożądane wymiary charakteru:

- * **Podporządkowanie** – podporządkowanie wobec człowieka, brak tendencji do buntu, podporządkowanie podczas prowadzenia w rękę, obsługi i pracy. O braku podporządkowania można mówić tylko wtedy gdy koń ignoruje polecenie mimo, że rozumie je i jest w stanie je wykonać.
- * **Brak agresji** – brane są pod uwagę zachowania agresywne o różnym nasileniu wobec człowieka i innych koni, również pchanie się, tulenie uszu czy grożenie zadem, koń powinien być uważny i łagodny wobec ludzi,
- * **Chęć kontaktu** – dążenie do kontaktu z człowiekiem, zainteresowanie i podchodzenie do człowieka, łatwość łapania, chęć przebywania w towarzystwie człowieka,
- * **Samodzielność** – niezależność od innych koni i opiekuna, koń jest spokojny gdy zostaje sam, samodzielność w trudnych sytuacjach oraz aktywne strategie radzenia sobie, np. metodą prób i błędów (vs zależność socjalna oraz bierne strategie, np. wyuczona bezradność).

Wyniki próby:

$$\text{Ocena ogólna} = \frac{A + B + C + D + E}{5}$$

$$\text{Ocena ujeżdzeniowa} = \frac{B + C + D + E}{4}$$

$$\text{Ocena skokowa} = \frac{2 \times A + D + E}{4}$$

* **Oceny: F,G,H mają charakter informacyjny**

Każda z cech oceniana jest w skali od 1 do 10 punktów:

9 -10 – wybitny

8 – 8,9 – bardzo dobry

7 – 7, 9 – dobry

6 – 6,9 – dosyć dobry

5 – 5,9 – zadawalający

4 – 4,9 – dostateczny

3 – 3.9 – niedostateczny

2 – 2,9 – prawie zły

1 – 1,9 – zły

poniżej 1 – bardzo zły

1.6.2.b. Stacjonarna próba zaprzęgowa poprzedzona 60-dniowym treningiem

Przed przyjęciem klaczy sprawdzana jest dokumentacja hodowlana i weterynaryjna. Klacz badana jest przez lekarza weterynarii, a następnie oceniana przez Komisję na płycie oraz w ruchu (stęp i kłus) na trójkącie. Podczas prezentacji dopuszczone jest wędzidło grube, dwuczęściowe.

Do treningu mogą zostać zakwalifikowane klacze spełniające poniższe warunki:

* wiek min. 33 miesiące, wpisane lub spełniające warunki wpisu do

- * GK lub WK , w pierwszej kolejności przyjmowane będą klacze wpisane lub spełniające warunki wpisu do GK,
- * jałowe lub maksymalnie do 3. miesiąca ciąży włącznie w momencie rozpoczęcia treningu,
- * w ocenie liniowej za typ i pokrój podczas kwalifikacji otrzymały po minimum 5 pkt.(GK) lub po minimum 6 pkt (WK) a w ocenie bonitacyjnej odpowiednio min. 72 pkt. lub 75 pkt.
- * przyzwyczajone do podawania wszystkich kończyn, oprowadzania w rękę oraz lonżowania w obie strony w ogłowie z okularami oraz w uprzęży z podogoniem i podpinką, bez wymogu oprzęgania.
- * klacze są w dniu próby mierzone i ocenione metodą bonitacyjną i liniową w celu wpisu do księgi klaczy.

Program próby

Próba trwa dwa dni. W czasie treningu i próby obowiązuje uprzęż szorowa, jednolita dla koni uczestniczących w treningu i próbie oraz pojazd maratonowy jednokonny ze sprawnym hamulcem, spełniający podstawowe warunki bezpieczeństwa.

Teren płaski, podłoże naturalne (piaszczyste, żwirowe, trawiaste).

Pożądane jest mierzenie czasu przy użyciu fotokomórki.

We wszystkich elementach próby konia prezentuje powożący Zakładu Treningowego, podczas oceny pokroju i ruchu konia może prezentować właściciel lub osoba przez niego wskazana.

Dzień pierwszy:

- * Próba na czworoboku wg załączonego programu.

Lp.		Ocenione elementy
1.	A - wjazd kłusem roboczym X - zatrzymanie, ukłon	Utrzymanie linii prostej Nieruchomość
2.	XGCM - kłus roboczy	Utrzymanie rytmu i impulsu
3.	MXK - wydłużyć wykrok KAF - kłus roboczy	Poszerzenie wykroku, utrzymanie impulsu. Przejścia
4.	FXH - wydłużyć wykrok HCM - kłus roboczy	Poszerzenie wykroku, utrzymanie impulsu. Przejścia
5.	MXK - stęp pośredni	Regularność i długość wykroku
6.	KAF - kłus roboczy	Utrzymanie rytmu. Postawa

7.	FXH - stęp pośredni	Regularność i długość wykroku
8.	HCMRBAD - kłus roboczy	Utrzymanie rytmu. Postawa
9.	D - koło w prawo o średnicy 20 m D - koło w lewo o średnicy 20 m	Regularność, dokładność figury. Zgięcie na kołach
10.	DX - kłus roboczy X - zatrzymanie, ukłon	Utrzymanie linii prostej, Nieruchomość
Opuścić czworobok stępem pośrednim		

Oceny ogólne			
1.	Chody stęp	Obszerność, regularność, swoboda i takt	10
2.	Chody kłus	Obszerność, regularność, swoboda, takt i elastyczność	10
3.	Impuls	Chęć do ruchu naprzód, zaangażowanie zadu	10
4.	Postuszeństwo	Reakcja na pomoce, współpraca z powożącym, przepuszczalność	10
5.	Przydatność do sportu zaprzęgowego	Utrzymanie rytmu, jezdność w zaprzęgu	10
Maksymalna liczba punktów			50

Skala ocen:

- 10 pkt. - wybitny
- 9 pkt. - bardzo dobry
- 8 pkt. - dobry
- 7 pkt. - dosyć dobry
- 6 pkt. - zadawalający
- 5 pkt. - dostateczny
- 4 pkt. - niedostateczna
- 3 pkt. - prawie zły
- 2 pkt. - zły
- 1 pkt. - bardzo zły

Punkty bonifikacyjne przyznaje się według poniższej tabeli:

Punkty czworobokowe	Punkty bonifikacyjne
48,5 – 50,0	10,0 pkt.
46,5 – 48,0	9,5 pkt.
44,5 – 46,0	9,0 pkt.
42,5 – 44,0	8,5 pkt.

40,5 – 42,0	8,0 pkt.
38,5 – 40,0	7,5 pkt.
36,5 – 38,0	7,0 pkt.
34,5 – 36,0	6,5 pkt.
32,5 – 34,0	6,0 pkt.
30,5 – 32,0	5,5 pkt.
28,5 – 30,0	5,0 pkt.
26,5 – 28,0	4,5 pkt.
24,5 – 26,0	4,0 pkt.
22,5 – 24,0	3,5 pkt.
20,5 – 22,0	3,0 pkt.
18,5 – 20,0	2,5 pkt.
16,5 – 18,0	2,0 pkt.
14,5 – 16,0	1,5 pkt.
14 i mniej	dyskwalifikacja

* Próba szybkości w kłusie na dystansie 1 km.

Najlepszy wynik, za który przyznaje się maks. liczbę punktów bonifikacyjnych (10 pkt.), ustala się na 2 min 59 sek. Przejazd w czasie krótszym niż 2 min 59 sek. nie jest nagradzany dodatkowymi punktami bonifikacyjnymi. Przekroczenie czasu 3 min 50 sek skutkuje dyskwalifikacją.

Dopuszczalne jest zagalopowanie do 5 sekund. Każda kolejna rozpoczęta sekunda galopu doliczana jest do ogólnego czasu uzyskanego przez konia w tej próbie. Po 5 przejściach do galopu na dłużej niż 5 sekund następuje dyskwalifikacja.

Norma czasu		
Czas od	Czas do	Pkt.
i mniej	0:02:59	10,0
0:03:00	0:03:02	9,5
0:03:03	0:03:05	9,0
0:03:06	0:03:08	8,5
0:03:09	0:03:11	8,0
0:03:12	0:03:14	7,5
0:03:15	0:03:17	7,0
0:03:18	0:03:20	6,5
0:03:21	0:03:23	6,0
0:03:24	0:03:26	5,5
0:03:27	0:03:29	5,0
0:03:30	0:03:32	4,5
0:03:33	0:03:35	4,0
0:03:36	0:03:38	3,5

Norma czasu dla złych warunków pogodowych		
Czas od	Czas do	Pkt.
i mniej	0:03:17	10,0
0:03:18	0:03:20	9,5
0:03:21	0:03:23	9,0
0:03:24	0:03:26	8,5
0:03:27	0:03:29	8,0
0:03:30	0:03:32	7,5
0:03:33	0:03:35	7,0
0:03:36	0:03:38	6,5
0:03:39	0:03:41	6,0
0:03:42	0:03:44	5,5
0:03:45	0:03:47	5,0
0:03:48	0:03:50	4,5
0:03:51	0:03:53	4,0
0:03:54	0:03:56	3,5

0:03:39	0:03:41	3,0
0:03:42	0:03:44	2,5
0:03:45	0:03:47	2,0
0:03:48	0:03:50	1,5
0:03:51	i więcej	dyskwalifikacja

0:03:57	0:03:59	3,0
0:04:00	0:04:02	2,5
0:04:03	0:04:05	2,0
0:04:06	0:04:08	1,5
0:04:09	i więcej	dyskwalifikacja

Dzień drugi

* Próba wytrzymałości.

Wymagany chód: klus. Dystans 2 km.

Obciążenie pojazdu równe 100 % masy ciała klaczy (masa pojazdu + powożącego + ładunek) ± 5%.

Najlepszy wynik, za który przyznaje się maksymalną liczbę punktów bonifikacyjnych (10 pkt.), ustala się na 6 min 09 sek. Przejazd w czasie krótszym niż 6 min 09 sek nie jest nagradzany dodatkowymi punktami bonifikacyjnymi. Przekroczenie czasu 7 min 51 sek. skutkuje dyskwalifikacją.

Dopuszczalne jest zagalopowanie do 5 sekund. Każda kolejna rozpoczęta sekunda galopu doliczana jest do ogólnego czasu uzyskanego przez konia w tej próbie. Po 5 przejściach do galopu na dłużej niż 5 sekund następuje dyskwalifikacja.

Norma czasu		
Czas od	Czas do	Pkt.
i mniej	0:06:09	10,0
0:06:10	0:06:15	9,5
0:06:16	0:06:21	9,0
0:06:22	0:06:27	8,5
0:06:28	0:06:33	8,0
0:06:34	0:06:39	7,5
0:06:40	0:06:45	7,0
0:06:46	0:06:51	6,5
0:06:52	0:06:57	6,0
0:06:58	0:07:03	5,5
0:07:04	0:07:09	5,0
0:07:10	0:07:15	4,5
0:07:16	0:07:21	4,0
0:07:22	0:07:27	3,5
0:07:28	0:07:33	3,0
0:07:34	0:07:39	2,5
0:07:40	0:07:45	2,0

Norma czasu dla złych warunków pogodowych		
Czas od	Czas do	Pkt.
i mniej	0:06:46	10,0
0:06:47	0:06:52	9,5
0:06:53	0:06:58	9,0
0:06:59	0:07:04	8,5
0:07:05	0:07:10	8,0
0:07:11	0:07:16	7,5
0:07:17	0:07:22	7,0
0:07:23	0:07:28	6,5
0:07:29	0:07:34	6,0
0:07:35	0:07:40	5,5
0:07:41	0:07:46	5,0
0:07:47	0:07:52	4,5
0:07:53	0:07:58	4,0
0:07:59	0:08:04	3,5
0:08:05	0:08:10	3,0
0:08:11	0:08:16	2,5
0:08:17	0:08:22	2,0

0:07:46	0:07:51	1,5
0:07:52	i więcej	dyskwalifikacja

0:08:23	0:08:28	1,5
0:08:29	i więcej	dyskwalifikacja

* Próba szybkości w stępie.

Warunki dotyczące obciążenia pojazdu, jak w próbie wytrzymałości. Dystans 500 m. Norma czasu 3 min 45 sek. Przejazd w czasie krótszym niż 3 min 45 sek nie jest nagradzany dodatkowymi punktami bonifikacyjnymi. Przekroczenie czasu 4 min 53 sek skutkuje dyskwalifikacją.

Dopuszczalne jest przejście do kłusa do 5 sekund. Każda kolejna rozpoczęta sekunda kłusa doliczana jest do ogólnego czasu uzyskanego przez konia w tej próbie. Po 5 przejściach do kłusa na dłużej niż 5 sekund następuje dyskwalifikacja.

Norma czasu		
Czas od	Czas do	Pkt.
i mniej	0:03:45	10,0
0:03:46	0:03:49	9,5
0:03:50	0:03:53	9,0
0:03:54	0:03:57	8,5
0:03:58	0:04:01	8,0
0:04:02	0:04:05	7,5
0:04:06	0:04:09	7,0
0:04:10	0:04:13	6,5
0:04:14	0:04:17	6,0
0:04:18	0:04:21	5,5
0:04:22	0:04:25	5,0
0:04:26	0:04:29	4,5
0:04:30	0:04:33	4,0
0:04:34	0:04:37	3,5
0:04:38	0:04:41	3,0
0:04:42	0:04:45	2,5
0:04:46	0:04:49	2,0
0:04:50	0:04:53	1,5
0:04:54	i więcej	dyskwalifikacja

Norma czasu dla złych warunków pogodowych		
Czas od	Czas do	Pkt.
i mniej	0:04:08	10,0
0:04:09	0:04:12	9,5
0:04:13	0:04:16	9,0
0:04:17	0:04:20	8,5
0:04:21	0:04:24	8,0
0:04:25	0:04:28	7,5
0:04:29	0:04:32	7,0
0:04:33	0:04:36	6,5
0:04:37	0:04:40	6,0
0:04:41	0:04:44	5,5
0:04:45	0:04:48	5,0
0:04:49	0:04:52	4,5
0:04:53	0:04:56	4,0
0:04:57	0:05:00	3,5
0:05:01	0:05:04	3,0
0:05:05	0:05:08	2,5
0:05:09	0:05:12	2,0
0:05:13	0:05:16	1,5
0:05:17	i więcej	dyskwalifikacja

UWAGA!

1. W przypadku złych warunków podczas przeprowadzanie próby dzielności (pogoda, podłoże) Komisja Oceny ma prawo złagodzić normy czasowe poszczególnych elementów próby (maksymalnie o 10%).

2. W przypadku objawów złego samopoczucia konia podczas próby (np. kolka moczowa, kulawizna) Komisja Oceny ma prawo wycofać klacz z próby.
3. W przypadku, gdy wyniki osiągnięte przez jednego z koni w poszczególnych elementach próby znacznie odbiegają od rezultatów pozostałych koni w stawce, Komisja Oceny ma prawo wycofać konia z próby.
4. Dyskwalifikacja w jednym z elementów próby (1 punkt bonifikacyjny za którykolwiek z elementów próby) oznacza automatyczną dyskwalifikację w wynikach końcowych próby dzielności –koń nie kończy próby.
5. Na wynik próby składają się oceny wystawione przez Kierownika Zakładu Treningowego na podstawie obserwacji w trakcie treningu, ocen komisji wystawionych podczas dwu dni próby i ocen powożącego testowego. Oceny obcego powożącego są przeliczane tak samo jak oceny Komisji. Są one przekazywane prowadzącemu księgę i nie są ujawniane do czasu zakończenia próby.
6. Kierownik Zakładu Treningowego zobowiązany jest do przedstawienia wyników oceny w przeddzień próby. Oceniając temperament i charakter Kierownik Zakładu Treningowego bierze pod uwagę następujące wymiary temperamentu i charakteru:

Temperament - zespół cech psychicznych, w przeważającej części dziedzicznych, ujawniający się już od pierwszych dni życia źrebięcia i względnie trwałe przez całe życie.

Określany jako forma, styl zachowania, silnie uwarunkowany biologicznie. Posiada charakter ilościowy – odpowiada na pytanie jak szybko, jak długo, jak intensywnie zwierzę reaguje. Na temperament mają wpływ takie czynniki jak temperatura otoczenia, proces starzenia się, kondycja organizmu czy stan zdrowia.

Pożądane wymiary temperamentu:

- * **Energiczność** – wrodzona łatwość i lekkość ruchu, chęć do ruchu na przód, łatwość w przechodzeniu do wyższych chodów i utrzymaniu tempa,
- * **Niepłochliwość** – pod uwagę brane są tylko reakcje wobec nieznanych przedmiotów oraz reakcje w niespodziewanych sytuacjach, ocenie podlega dynamika reakcji (bezruch vs ucieczka), jej nasilenie i czas utrzymywania się, koń powinien rzadko się płoszyć, w przypadku spłoszenia reagować niezbyt

intensywnie i szybko przełamywać strach, eksplorując nowe miejsca i podchodząc z zaciekawieniem do nieznanymi przedmiotów.

- * **Wrażliwość** – wysoka wrażliwość zmysłów oraz zainteresowanie otoczeniem, szybka wyraźna reakcja na subtelne sygnały i pomoce, zarówno popędzające jak i wstrzymujące,
- * **Adaptacyjność** – odporność na stres, duża szybkość uczenia się, zdolność do koncentracji i zapamiętywania, cierpliwość, bezproblemowe dostosowywanie się do zmiennych warunków (elastyczność zachowania), zdolność do odpoczynku i regeneracji po pracy (spokojne zachowanie w boksie, brak stereotypii).

Charakter – zespół cech psychicznych, w przeważającej części nabytych, kształtujący się w największym stopniu na drodze interakcji ze środowiskiem poprzez procesy uczenia się. Rozwija się od pierwszych chwil życia na bazie wrodzonych zachowań instynktownych i cech temperamentu, jednak kluczową rolę odgrywa nabywane doświadczenie. Posiada charakter jakościowy i określany jest jako treść zachowania - odpowiada na pytanie w jaki sposób zwierzę zinterpretuje daną sytuację i na które zachowanie się zdecyduje. Nasilenie cech charakteru jest uzależnione od wcześniejszych doświadczeń, kontekstu społecznego i sytuacyjnego, może ulegać radykalnym zmianom w ciągu życia.

Pożądane wymiary charakteru:

- * **Podporządkowanie** – podporządkowanie wobec człowieka, brak tendencji do buntu, podporządkowanie podczas prowadzenia w rękę, obsługi i pracy. O braku podporządkowania można mówić tylko wtedy gdy koń ignoruje polecenie mimo, że rozumie je i jest w stanie je wykonać.
- * **Brak agresji** – brane są pod uwagę zachowania agresywne o różnym nasileniu wobec człowieka i innych koni, również pchanie się, tulenie uszu czy grożenie zadem, koń powinien być uważny i łagodny wobec ludzi,
- * **Chęć kontaktu** – dążenie do kontaktu z człowiekiem, zainteresowanie i podchodzenie do człowieka, łatwość łapania, chęć przebywania w towarzystwie człowieka,

- * **Samodzielność** – niezależność od innych koni i opiekuna, koń jest spokojny gdy zostaje sam, samodzielność w trudnych sytuacjach oraz aktywne strategie radzenia sobie, np. metodą prób i błędów (vs zależność socjalna oraz bierne strategie, np. wyuczona bezradność).

Podsumowanie próby dzielności klaczy

Lp.	Cecha	Ocena kierownika ZT	Ocena obcego powożącego	Ocena komisji	Waga cechy	Maksymalna liczba punktów w ocenie końcowej
1.	Temperament i charakter	10			1	10
2.	Przydatność do użytkowania zaprzęgowego	10			0,5	5
3.	Stęp w zaprzęgu	10			0,5	5
4.	Kłus w zaprzęgu	10			0,5	5
5.	Ocena obcego powożącego		10		1,5	15
6.	Ujeżdżenie			10	1,5	15
7.	Próba szybkości w kłusie			10	1,5	15
8.	Próba wytrzymałości			10	1,5	15
9.	Próba szybkości w stępie			10	1,5	15
	Ogółem					100

Wszystkie cechy są oceniane w skali 10-punktowej. Wynik końcowy stanowi suma uzyskanych w poszczególnych elementach próby punktów bonifikacyjnych, przemnożonych przez wagi tych cech.

Przedziały punktowe dla poszczególnych ocen ustala się według zasady:

Ocena	Punkty
Wybitna	$x+2SD$ i więcej
Bardzo dobra	$x+SD$ do $x+2SD-0,01$
Dobra	x do $x+SD-0,01$
Dostateczne	$x-SD$ do $x-0,01$
Niedostateczna	$x-SD-0,01$ i mniej

gdzie x stanowi średnią arytmetyczną ocenianej stawki, a SD – odchylenie standardowe ocen koni.

Klacz zdaje próbę, jeżeli uzyskała ocenę co najmniej dostateczną.

Każda z cech oceniana jest w skali od 1 do 10 punktów:

- 10 - wybitny
- 9 - bardzo dobry
- 8 - dobry
- 7 - dosyć dobry
- 6 - zadawalający
- 5 - dostateczny
- 4 - niedostateczna
- 3 - prawie zły
- 2 - zły
- pon. 1 - bardzo zły

1.6.2.c. Polowa próba wierzchowa

Polowej próbie wierzchowej mogą zostać poddane klacze spełniające następujące warunki:

- * wiek minimum 35 miesięcy, wpisane lub spełniające warunki wpisu do GK lub WK ,
- * jałowe lub maksymalnie do 5. miesiąca ciąży.

Minimalna liczba klaczy przystępujących do polowej próby wierzchowej wynosi 5.

Przed przystąpieniem klaczy do próby sprawdzana jest dokumentacja hodowlana i weterynaryjna.

Klaczki niewpisane do GK lub WK, są w dniu próby zmierzone i ocenione metodą liniową i bonitacyjną w celu wpisu do księgi.

Program próby

1. **Skoki luzem na kombinacji (schemat patrz Załącznik Nr 4)**

O wysokości przeszkód decyduje komisja. W uzasadnionych przypadkach komisja może zdecydować o dodaniu wskazówek w kombinacji.

2. **Praca pod jeźdźcem w zastępie:**

- a. kłus roboczy wokół ujeżdżalni, zmiana kierunku kłusem o wydłużonym wykroku,
- b. galop roboczy w obie strony - zagalopowanie w narożniku, wokół ujeżdżalni, koło w galopie, zwykła zmiana nogi,

- c. stęp pośredni wokół ujeżdżalni, zmiana kierunku stępem swobodnym, na długiej wodzy, żucie z ręki.

Ocenie podlega 5 elementów, według poniższego schematu:

*** Ocena Komisji (z dokładnością do 0,5 pkt):**

A. Skoki luzem (max 10 pkt.)

styl skoku
łatwość skoku
refleks
możliwości skokowe
odwaga

B. Praca w stępie (max 10 pkt.)

energia
długość wykroku
regularność

C. Praca w kłusie (max 10 pkt.)

energia
długość wykroku
regularność

D. Praca w galopie (tempo 350m/min) (max 10 pkt.)

energia
regularność
lekkość przodu
zaangażowanie zadu

*** Ocena Jeźdźca Testowego (z dokładnością do 0,5 pkt)**

E. Jezdność (max 10 pkt.)

chęć do pracy z jeźdźcem
reakcje na podstawowe pomoce (w stępie, kłusie, galopie)

Wyniki próby:

Ocena ogólna = $\frac{\mathbf{A + B + C + D + E}}{\mathbf{5}}$

$$\text{Ocena ujeżdzeniowa} = \frac{B + C + D + E}{4}$$

$$\text{Ocena skokowa} = \frac{2 \times A + D + E}{4}$$

Każda z cech oceniana jest w skali od 1 do 10 punktów:

- 9 - 10 – wybitny
- 8 – 8,9 – bardzo dobry
- 7 – 7,9 – dobry
- 6 – 6,9 – dosyć dobry
- 5 – 5,9 – zadawalający
- 4 – 4,9 – dostateczny
- 3 – 3,9 – niedostateczny
- 2 – 2,9 – prawie zły
- 1 – 1,9 – zły
- pon. 1 – bardzo zły

1.6.2.d. Polowa próba zaprzęgowa

Polowej próbie zaprzęgowej mogą zostać poddane klacze spełniające poniższe warunki:

- * wiek min. 35 miesięcy, wpisane lub spełniające warunki wpisu do ksiąg stadnych koni (GK lub WK),
- * jałowe lub maksymalnie do 5. miesiąca ciąży włącznie.

Minimalna liczba klaczy przystępujących do polowej próby zaprzęgowej wynosi 3.

Przed przystąpieniem klaczy do próby sprawdzana jest dokumentacja hodowlana i weterynaryjna.

Klaczki są w dniu próby mierzone oraz poddane ocenie liniowej i bonitacyjnej w celu wpisu do księgi stadnej.

Program próby

W obecności komisji, właściciel z pomocnikiem zaprzęgają klacz do lekkiego, ogumionego wozu dwudyszlowego (hołoblowego).

W zaprzęgu klacz rusza stępem i na odcinku 200 m jest oceniana przez komisję. Po zawróceniu stępem w oznaczonym miejscu, klacz pokonuje kłusem odcinek 200 m, również oceniany przez komisję. W oznaczonym miejscu przed komisją klacz przechodzi do stępa zatrzymuje się. Po zatrzymaniu należy ruszyć stępem.

Komisja dokonuje oceny klaczy wg tabeli:

L.p.	Cecha	Ocena	Mnożnik
1.	Temperament i charakter	1 –10 pkt.	x 1
2.	styl ruszenia, zatrzymanie, nieruchomość	1 –10 pkt.	x 2
3.	Stęp	1 –10 pkt.	x 3
4.	Kłus	1 –10 pkt.	x 3

Oceny dokonuje komisja.

Ocena w skali od 1 do 10 punktów, z dokładnością do 0,5 pkt.

Niezaliczenie jednego elementu próby (dyskwalifikacja w jednym z elementów próby) powoduje niezaliczenie całej próby dzielności.

Skala ocen:

- 10 – wybitny
- 9 – bardzo dobry
- 8 – dobry
- 7 – dosyć dobry
- 6 – zadawalający
- 5 – dostateczny
- 4 – niedostateczny
- 3 – prawie zły
- 2 – zły
- 1 – bardzo zły

OCENY:

- 85 - 90 punktów – ocena wybitna
- 75 - 84,9 punktów – ocena bardzo dobra
- 68 - 74,9 punktów – ocena dobra
- 60 - 67,9 punktów – ocena dostateczna
- poniżej 60 punktów – ocena niedostateczna

Klacz zdaje próbę, o ile uzyska co najmniej 60 pkt.

Klacz, która nie zdała próby dzielności ma prawo do jej powtórzenia bez ograniczeń czasowych.

1.6.2.e. **MPMK (patrz Załącznik Nr 6 – Kategoryzacja klaczy)**

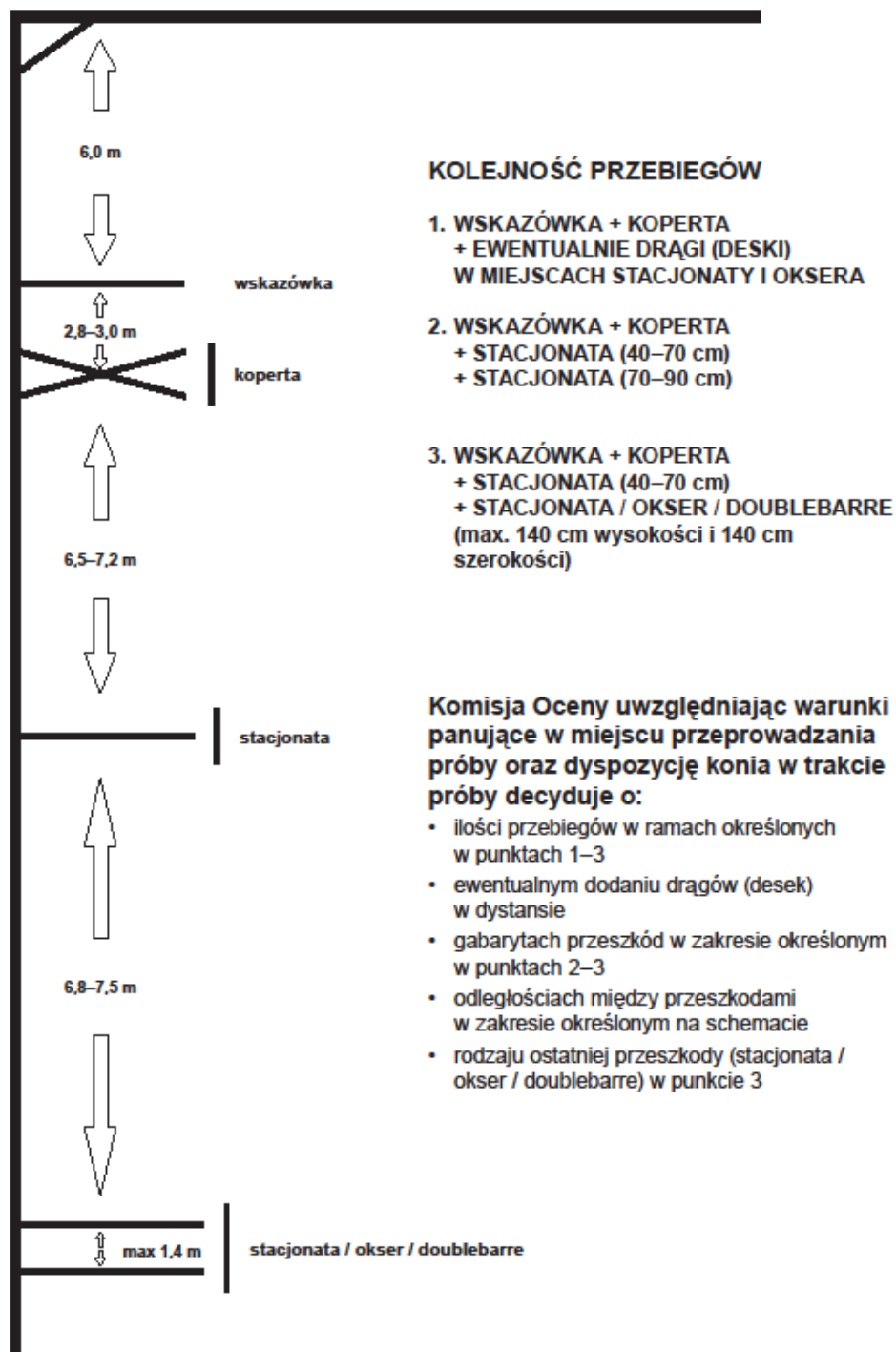
1.6.2.f. **Sport konny (patrz Załącznik Nr 6 – Kategoryzacja klaczy)**

1.6.2.g. **Wyścigi konne (patrz Załącznik Nr 6 – Kategoryzacja klaczy)**

1.7. Ogiery i klacze, które odbywają trening polowy lub stacjonarny, mogą brać udział w zawodach sportowych lub innych imprezach hodowlanych, na wniosek właściciela konia, po uzyskaniu zgody osoby odpowiedzialnej za trening konia.

ZAŁĄCZNIK NR 4. SCHEMAT KORYTARZA DO SKOKÓW LUZEM

SCHEMAT PRZEPROWADZANIA PRÓBY SKOKÓW LUZEM

ZAŁĄCZNIK NR 5. ZASADY KATEGORYZACJI OGIERÓW

Zasadam kategoryzacji podlegają wszystkie ogiery rasy wielkopolskiej czynne w hodowli oraz ogiery pełnej krwi angielskiej i czystej krwi arabskiej, dopuszczone do doskonalenia tej rasy. Kategoryzacja ogierów rasy wielkopolskiej prowadzona jest na podstawie ich kariery hodowlanej oraz wyników użytkowości własnej i potomstwa. Kategoria B, A lub E nadawana jest na wniosek właściciela.

1. Kategoria C

- 1.1. Ogiery, które odpowiadają warunkom pokrojowym i rodowodowym oraz ukończyły z wynikiem pozytywnym próby dzielności lub uzyskały określone wyniki w alternatywnych próbach dzielności otrzymują kategorię C.

2. Kategoria B

- 2.1. Ogiery z kategorią C mogą uzyskać kategorię B, jeżeli uzyskały:
 - 2.1.1.a. min. 70 punktów hodowlanych za ocenę potomstwa lub
 - 2.1.1.b. min. 20 punktów hodowlanych za ocenę potomstwa oraz potwierdziły swoją wartość użytkową w Mistrzostwach Polski Młodych Koni lub sporcie jeździeckim, według następujących kryteriów:
 - * Mistrzostwa Polski Młodych Koni (MPMK)
Aby ogier rasy wielkopolskiej lub ogier hodowli zagranicznej mógł uzyskać kategorię B na podstawie wyników MPMK, musi spełnić takie same wymagania, jak w przypadku wpisu do księgi stadnej.
 - * Sport jeździecki

Ujeżdżenie

Ogiery w wieku 5 lat – winny uzyskać w 4 konkursach klasy N, na zawodach ogólnopolskich wynik min. 65%.

Ogiery w wieku 6 lat – winny uzyskać w 4 konkursach klasy C, na zawodach ZOO lub wyższej rangi wynik min. 63% (minimum na dwóch różnych zawodach).

Ogiery w wieku 7 lat i starsze – winny uzyskać w 6 konkursach klasy CC, na zawodach ogólnopolskich lub wyższej rangi, wynik powyżej 63 % (minimum na dwóch różnych zawodach). Liczone są również konkursy Kur.

Skoki przez przeszkody

Ogiery w wieku 5 lat - winny uzyskać 4 przejazdy w Rundzie Młodych Koni z wynikiem minimum 7,5 pkt. bonifikacyjnych.

Ogiery w wieku 6–7 lat – winny uzyskać 6 bezbłędnych przejazdów w konkursach klasy C lub wyższych (liczony jest również finał RMK (Runda Młodych Koni), jeżeli pierwsza faza rozgrywana jest na wysokości 130 cm).

Ogiery w wieku 8 lat i starsze – winny 6 razy zajmować miejsca od 1 do 3 w konkursach od 140 cm na ZO i ZOO lub od 1 do 6 miejsca na zawodach międzynarodowych rangi CSI, CSIO i wyższych.

Uwzględnia się wyniki uzyskane na zawodach rangi ogólnopolskiej lub wyższej, w następujących konkursach: w tzw. Rundzie Młodych Koni (RMK), zwykłym, dokładności, dwunawrotowym lub dwufazowym. W konkursach dwunawrotowych każdy nawrót liczony jest osobno, w konkursach dwufazowych uwzględnia się tylko wynik I fazy.

WKKW (zawody pełne i kombinowane)

Ogiery w wieku 5 lat – winny dwa razy w klasie CNC* lub CIC* uzyskać wynik w krosie nie większy niż 20 pkt. karnych lub 1 raz wynik 0 pkt. karnych.

Ogiery w wieku 6 lat – winny w klasach:

CNC* 2 razy zająć miejsca od 1 do 3 lub

CCI*, CIC*, CNC** 1 raz zająć miejsce od 1 do 3 lub

CIC**, CCI** 1 raz uzyskać w krosie wynik nie większy niż 20 pkt. karnych.

Ogierzy w wieku 7 lat i starsze – winny w klasach:

CNC**, CIC** 4 razy zająć miejsca od 1 do 3 lub

CCI** i wyżej zająć miejsca od 1 do 5.

Powożenie zaprzęgami jedno- i parokonnymi

W zaprzęgach parokonnych liczone są tylko wyniki z zawodów, w których ogier startował w trzech próbach.

Ogierzy w wieku 5 lat – winny zająć 3 razy miejsca 1–3 w konkursach kl.

N na zawodach ZOO.

Ogierzy w wieku 6 lat – winny zająć 2 razy miejsca 1–3 w konkursach klasy C na zawodach ZOO lub wyższej rangi.

Ogierzy w wieku 7 lat i starsze – winny zająć 6 razy miejsca 1–3 w konkursach kl. C na ZOO lub 3 razy miejsca 1–3 na CAI lub 2 razy miejsca 1–3 na CAIO lub 1 raz miejsca 1–6 na MŚ.

Ogierzy, które nie ukończyły ZT, a uzyskały prawo wpisu do ksiąg stadnych na podstawie alternatywnych prób dzielności, otrzymują przy wpisie do księgi kategorię B, jeżeli spełnią warunki wymienione w ust.

1 [Mistrzostwa Polski Młodych Koni (MPMK), sport jeździecki].

3. Kategoria A

3.1. Ogierzy mogą otrzymać kategorię A, jeżeli uzyskały:

3.1.1.a. minimum 200 pkt. hodowlanych za potomstwo wpisane do ksiąg klaczy lub ogierów lub

3.1.1.b. 100 pkt. hodowlanych za potomstwo wpisane do ksiąg klaczy lub ogierów oraz osiągnęły następujące wyniki w sporcie jeździeckim (w całej karierze):

Skoki przez przeszkody

10 razy miejsca 1–3 w konkursach 140 cm i wyższych na ZOO lub miejsca 1–6 na zawodach międzynarodowych rangi CSI, CSIO i wyższych,

Ujeżdżenie

10 razy wynik min. 66% w klasie CC na zawodach ZOO lub CDI, CDIO i wyższych lub w klasie CS – 8 razy wynik min. 66%, liczone są również konkursy Kur,

WKKW

ogierey winny w klasie:

CNC** 4 razy zająć miejsca od 1 do 3 lub

CIC** 3 razy zająć miejsca od 1 do 3 lub

CCI** lub wyżej 2 razy zająć miejsca od 1 do 3,

Powożenie

6 razy miejsca 1–3 w kl. C na ZOO lub 5 razy miejsca 1–3 na CAI lub 3 razy miejsca 1–3 na CAIO lub 2 razy miejsca 1–10 na MŚ.

4. Kategoria E

- 4.1. Komisja Księgi Stadnej może nadać kategorię E – „Elita” pod warunkiem, że ogier uzyskał wcześniej kategorię A oraz co najmniej 6 sztuk jego potomstwa (ogierey, klacze, wałachy) osiągnęło określone poniżej wyniki w następujących dyscyplinach sportu jeździeckiego:

Ujeżdżenie

- * zajęcie miejsc 1–3 w Mistrzostwach Polski Młodych Koni (MPMK) lub

- * spełnienie warunków określonych w pkt. 2.1.1.b Sport Jeździecki

Skoki przez przeszkody

- * zajęcie miejsc 1–5 w Mistrzostwach Polski Młodych Koni (MPMK) lub

- * spełnienie warunków określonych w pkt. 2.1.1.b Sport Jeździecki

WKKW

- * zajęcie miejsc 1–4 w Mistrzostwach Polski Młodych Koni (MPMK) lub

- * spełnienie warunków określonych w pkt. 2.1.1.b Sport Jeździecki

Powożenie

- * zajęcie miejsc 1–2 w Mistrzostwach Polski Młodych Koni (MPMK)
lub
- * spełnienie warunków określonych w pkt. 2.1.1.b Sport Jeździecki.

Informacje dodatkowe

1. Tabela punktów hodowlanych za oceną potomstwa:
 - za opisanego źrebaka (sysaka) ocenionego na:
 - 11 pkt. 0,25 pkt.**
 - 12 pkt. 0,50 pkt.**
 - 13 pkt. 0,75 pkt.**
 - 14 pkt. 1,00 pkt.**
 - 15 pkt. 1,25 pkt.**
 - 16 pkt. 1,50 pkt.**
 - 17 pkt. 1,75 pkt.**
 - 18 – 20 pkt. 2,00 pkt.**
 - za klacz wpisaną do księgi stadnej **8,00 pkt.**
 - za ogiera wpisanego do księgi stadnej **30,00 pkt.**
2. O nadanie ogierowi kategorii A lub E, jego właściciel występuje do komisji księgi stadnej, załączając do wniosku dokumenty potwierdzające starty ogiera w zawodach rangi ogólnopolskiej i wyższej (dyscyplina, rok, miejsce i rodzaj zawodów – nie dotyczy MPMK).
3. Wyniki sportowe, na podstawie których można zmienić kategorie ogierów, muszą być oficjalnymi wynikami sportowymi, potwierdzonymi przez Polski Związek Jeździecki.
4. W przypadku wybitnych osiągnięć w sporcie jeździeckim komisja księgi stadnej ma prawo odstąpić od zasad nadawania kategorii ogierom.
5. Zasadom kategoryzacji podlegają wszystkie ogiery dopuszczone do rozrodu w rasie wielkopolskiej.
6. Ogiery raz czystych dopuszczone do rozrodu w rasie wielkopolskiej podlegają takim samym zasadom kategoryzacji jak ogiery wielkopolskie.

ZAŁĄCZNIK NR 6. ZASADY KATEGORYZACJI KLACZY

1. Kategoryzacja klaczy - wierzchowa

1. Prefiks PRÓBA WIERZCHOWA (W)
2. Prefiks STANDARD WIERZCHOWY (W)
3. Prefiks SPORT WIERZCHOWY (W)
4. Prefiks POTOMSTWO
5. Prefiks ELITA

1.1. **Prefiks PRÓBA** – obowiązuje dla każdej klaczy, która ukończyła próbę dzielności (polową lub stacjonarną) z wynikiem minimum dostatecznym. Noty za poszczególne elementy próby są wpisywane do paszportu.

1.2. **Prefiks STANDARD** – obowiązuje dla klaczy z bonitacją minimum 78 pkt. lub w przypadku oceny liniowej minimum 7.5 pkt., które:

1.2.1. w wierzchowej próbie stacjonarnej lub wierzchowej próbie polowej osiągnięty średnią z ocen za skoki, galop, kłus, stęp i jezdność minimum 7,5 pkt. lub

1.2.2. w sporcie jeździeckim osiągnięty wynik:

- * w skokach – 3-krotne ukończenie klasy L z wynikiem 0 pkt. karnych, bez względu na osiągnięty czas,
- * w ujeżdżeniu – 3-krotne ukończenie klasy L z wynikiem 60% lub wyższym,
- * w WKKW – 2-krotne ukończenie klasy L z wynikiem maksymalnie 60 pkt. karnych.

1.3. **Prefiks SPORT** – premiuje dzielność wierzchową klaczy weryfikowaną w próbach dzielności, MPMK, MŚMK (w ujeżdżeniu, skokach przez przeszkody, WKKW, i sportowych rajdach konnych), wyścigach i sporcie jeździeckim.

Jeśli klacz ukończyła polową wierzchową próbę dzielności:

- 1.3.1. z wynikiem wybitnym (45 pkt lub więcej na 50 możliwych do zdobycia), uzyska 10 punktów hodowlanych,

- 1.3.2. z wynikiem bardzo dobrym (40-44,99 pkt na 50 możliwych do zdobycia), uzyska 5 punktów hodowlanych.

Jeśli klacz ukończyła stacjonarną wierzchową próbę dzielności:

- 1.3.3. z oceną bardzo dobrą lub wybitną:
- * do 2010 r. uzyskała 60 pkt lub więcej na 80 pkt możliwych do zdobycia (40 pkt zaliczało próbę),
 - * od 2011 r. uzyskała 63 pkt lub więcej na 80 pkt możliwych do zdobycia (45 pkt zaliczało próbę),
- uzyska 20 punktów hodowlanych,
- 1.3.4. z oceną dobrą:
- * do 2010 r. uzyskała 50-59,9 pkt na 80 pkt możliwych do zdobycia (40 pkt zaliczało próbę),
 - * od 2011 r. uzyskała 54-62,9 pkt na 80 pkt możliwych do zdobycia (45 pkt zaliczało próbę),
- uzyska 10 punktów hodowlanych.

Jeśli klacz brała udział w Mistrzostwach Polski Młodych Koni:

- 1.3.5. za zdobycie kwalifikacji uzyska 30 punktów hodowlanych,
- 1.3.6. za zdobycie miejsca w MPMK uzyska 30 punktów hodowlanych:
- * 1-15 miejsce w klasyfikacji końcowej MPMK w skokach,
 - * 1-5 miejsce w klasyfikacji końcowej MPMK w ujeżdżeniu i WKKW,
 - * w MPMK w rajdach na dystansie 80 km lub większym uzyska minimalną prędkość 14 km/godz.

Jeśli klacz brała udział w Mistrzostwach Świata Młodych Koni:

- 1.3.7. za zdobycie miejsca w klasyfikacji końcowej uzyska 40 punktów hodowlanych,
- 1.3.8. za awans do finału uzyska 40 punktów hodowlanych,
- 1.3.9. jeśli w wyścigowych próbach dzielności klacz zajęła 5 płatnych miejsc uzyska 35 punktów hodowlanych.

Jeśli klacz brała udział w sporcie jeździeckim:

- 1.3.10. w ujeżdżeniu osiągnęła w konkursie klasy C lub wyższej wynik 60% lub wyższy, uzyska 15 punktów hodowlanych,

- 1.3.11. w skokach przez przeszkody osiągnęła w konkursie klasy C lub wyższej (konkursy zwykłe, dokładności, dwufazowe (liczony wynik I fazy) i dwunawrotowe (każdy nawrót liczonych oddzielnie)) przejazd bez punktów karnych, uzyska 20 punktów hodowlanych,
- 1.3.12. w WKKW ukończyła zawody krajowe klasy CIC* lub wyższej, uzyska 40 punktów hodowlanych,
- 1.3.13. w sportowych rajdach konnych na dystansie 80 km lub większym uzyskała minimalną prędkość 14 km/godz., uzyska 15 punktów hodowlanych,
- 1.3.14. w rankingu WBFSH/FEI w ujeżdżeniu osiągnęła miejsce:
 - * 1-200 uzyska 50 punktów hodowlanych,
 - * 201-500 uzyska 30 punktów hodowlanych,
 - * poniżej 500 uzyska 15 punktów hodowlanych,
- 1.3.15. w rankingu WBFSH/FEI w skokach przez przeszkody osiągnęła miejsce:
 - * 1-200 uzyska 80 punktów hodowlanych,
 - * 201-500 uzyska 60 punktów hodowlanych,
 - * poniżej 500 uzyska 30 punktów hodowlanych,
- 1.3.16. w rankingu WBFSH/FEI w WKKW osiągnęła miejsce:
 - * 1-200 uzyska 60 punktów hodowlanych,
 - * 201-500 uzyska 40 punktów hodowlanych,
 - * poniżej 500 uzyska 20 punktów hodowlanych.

Klacz uzyskuje prefiks **SPORT WIERZCHOWY** po zgromadzeniu minimum **100 punktów hodowlanych**.

1.4. **Prefiks POTOMSTWO** – premiuje dzielność potomstwa klaczy weryfikowaną w próbach dzielności, MPMK, MŚMK, wyścigach i sporcie oraz jego klasę hodowlaną.

Klacz, której potomstwo ukończyło polową wierzchową próbę dzielności:

- 1.4.1. z wynikiem wybitnym (45 pkt lub więcej na 50 możliwych do zdobycia), uzyska 3 punkty hodowlane,
- 1.4.2. z wynikiem bardzo dobrym (40-44,99 pkt na 50 możliwych do zdobycia), uzyska 2 punkty hodowlane.

Klacz, której potomstwo ukończyło stacjonarną wierzchową próbę dzielności:

- 1.4.3. z oceną bardzo dobrą lub wybitną:

* do 2010 r. uzyskało 60 pkt lub więcej na 80 możliwych do zdobycia (40 pkt zaliczało próbę),

* od 2011 r. uzyskało 63 pkt lub więcej na 80 możliwych do zdobycia (45 pkt zaliczało próbę)

uzyska 5 punktów hodowlanych,

1.4.4. z oceną dobrą:

* do 2010 r. uzyskało 50-59,9 pkt na 80 możliwych do zdobycia (40 pkt zaliczało próbę),

* od 2011 r. uzyskało 54-62,9 pkt na 80 możliwych do zdobycia (45 pkt zaliczało próbę)

uzyska 3 punkty hodowlane

Klacz, której potomstwo uzyskało w Mistrzostwach Polski Młodych Koni:

1.4.5. kwalifikację - za każdego potomka uzyska 15 punktów hodowlanych,

1.4.6. zdobycie przez potomka miejsca w MPMK uzyska 15 punktów hodowlanych

* 1-15 miejsce w klasyfikacji końcowej MPMK w skokach,

* 1-5 miejsce w klasyfikacji końcowej MPMK w ujeżdżeniu i WKKW,

* w MPMK w rajdach na dystansie 80 km lub większym uzyska minimalną prędkość 14 km/godz.

Klacz, której potomstwo w Mistrzostwach Świata Młodych Koni:

1.4.7. zdobyło miejsce w klasyfikacji końcowej uzyska 20 punktów hodowlanych,

1.4.8. zdobyło awans do finału uzyska 20 punktów hodowlanych,

1.4.9. klacz, której potomstwo w wyścigowych próbach dzielności zajęło 5 płatnych miejsc uzyska 15 punktów hodowlanych.

Klacz, której potomstwo w sporcie jeździeckim:

1.4.10. w ujeżdżeniu osiągnęło w konkursie klasy C lub wyższej wynik 60% lub wyższy, uzyska 5 punktów hodowlanych,

1.4.11. w skokach przez przeszkody osiągnęło w konkursie klasy C lub wyższej (konkursy zwykłe, dokładności, dwufazowe (liczony wynik I fazy) i dwunawrotowe (każdy nawrót liczonych oddzielnie)) przejazd bez punktów karnych, uzyska 10 punktów hodowlanych,

- 1.4.12. w WKKW ukończyło zawody krajowe klasy CIC* lub wyższej, utrzyma 20 punktów hodowlanych,
- 1.4.13. w sportowych rajdach konnych na dystansie 80 km lub większym uzyskało minimalną prędkość 14 km/godz., uzyska 5 punktów hodowlanych,
- 1.4.14. w rankingu WBFSH/FEI w ujeżdżeniu osiągnęło miejsce:
- * 1–200 uzyska 25 punktów hodowlanych,
 - * 201-500 uzyska 15 punktów hodowlanych,
 - * poniżej 500 uzyska 5 punktów hodowlanych,
- 1.4.15. w rankingu WBFSH/FEI w skokach osiągnęło miejsce:
- * 1-200 uzyska 40 punktów hodowlanych,
 - * 201-500 uzyska 30 punktów hodowlanych,
 - * poniżej 500 uzyska 15 punktów hodowlanych,
- 1.4.16. w rankingu WBFSH/FEI WKKW osiągnęło miejsce:
- * 1-200 uzyska 30 punktów hodowlanych,
 - * 201-500 uzyska 20 punktów hodowlanych,
 - * poniżej 500 uzyska 10 punktów hodowlanych.
- 1.4.17. Klacz, której córki uzyskały status klaczy zarodowej:
- a. za każdą klacz wpisaną do księgi, uzyska 15 punktów hodowlanych,
 - b. za każdą klacz kategorii PRÓBA (W lub Z), uzyska 20 punktów hodowlanych
 - c. za każdą klacz kategorii STANDARD (W lub Z), uzyska 25 punktów hodowlanych
 - d. za każdą klacz kategorii SPORT (W lub Z), uzyska 40 punktów hodowlanych,
 - e. za każdą klacz kategorii POTOMSTWO, uzyska 60 punktów hodowlanych,
 - f. za każdą klacz kategorii ELITA, uzyska 80 punktów hodowlanych.
- 1.4.18. Klacz, której synowie uzyskali status ogiera zarodowego kategorii:
- a. za każdego ogiera kategorii C, uzyska 30 punktów hodowlanych,
 - b. za każdego ogiera kategorii B, uzyska 60 punktów hodowlanych,
 - c. za każdego ogiera kategorii A, uzyska 80 punktów hodowlanych,
 - d. za każdego ogiera kategorii E, uzyska 100 punktów hodowlanych.

Klacz uzyskuje prefiks **POTOMSTWO** po zgromadzeniu minimum **100 punktów hodowlanych** z tytułu dzielności potomstwa i jego klasy hodowlanej. Dostarczenie wyników sportowych klaczy i/lub jej potomstwa do prowadzącego księgę leży w gestii hodowcy.

- 1.5. **Prefiks ELITA** - premiuje zarówno dzielność własną klaczy weryfikowaną w próbach dzielności i sporcie jeździeckim, jak i dzielność sportową i jakość hodowlaną jej potomstwa.

Prefiks otrzymują klacze, które uzyskają 200 punktów hodowlanych, w tym:

- 1.5.1. minimum 40 punktów hodowlanych za użytkowość własną oraz
- 1.5.2. minimum 100 punktów hodowlanych za użytkowość potomstwa.

2. KATEGORYZACJA KLACZY - POWOŻENIE

- 1. Prefiks PRÓBA ZAPRZĘGOWA (Z)
- 2. Prefiks STANDARD ZAPRZĘGOWY (Z)
- 3. Prefiks SPORT ZAPRZĘGOWY (Z)
- 4. Prefiks POTOMSTWO
- 5. Prefiks ELITA

- 2.1. **Prefiks PRÓBA** – obowiązuje dla każdej klaczy, która ukończyła próbę dzielności (polową lub stacjonarną) z wynikiem min. dostatecznym.

- 2.2. **Prefiks STANDARD** – obowiązuje dla klaczy z bonitacją minimum 78 pkt. lub w ocenie liniowej otrzymały notę 7.5 pkt., które:

- 2.2.1. w zaprzęgowej próbie stacjonarnej lub zaprzęgowej próbie polowej uzyskały minimum ocenę bardzo dobrą lub w sporcie zaprzęgowym osiągnęły wynik w powożeniu zaprzęgami jednokonnymi – 2-krotne ukończenie wszystkich prób na zawodach w klasie L oraz osiągnięcie minimum jednego wyniku nie gorszego niż 64% w ujeżdżeniu.

- 2.3. **Prefiks SPORT** – premiuje dzielność zaprzęgową klaczy weryfikowaną w próbach dzielności, MPMK w powożeniu lub sporcie zaprzęgowym.

Jeśli klacz ukończyła polową zaprzęgową próbę dzielności:

- 2.3.1. z wynikiem wybitnym, uzyska 10 punktów hodowlanych,
- 2.3.2. z wynikiem bardzo dobrym, uzyska 5 punktów hodowlanych.

Jeśli klacz ukończyła stacjonarną zaprzęgową próbę dzielności:

2.3.3. z oceną bardzo dobrą lub wybitną, uzyska 15 punktów hodowlanych,

2.3.4. z oceną dobrą, uzyska 5 punktów hodowlanych.

Jeśli klacz brała udział w Mistrzostwach Polski Młodych Koni:

2.3.5. za zdobycie miejsca w MPMK uzyska 30 punktów hodowlanych:

* 1-3 miejsce w klasyfikacji końcowej MPMK w powożeniu,

Jeśli klacz brała udział w Mistrzostwach Świata Młodych Koni w powożeniu:

2.3.6. za zdobycie miejsca w klasyfikacji końcowej uzyska 40 punktów hodowlanych,

Jeśli klacz brała udział w sporcie jeździeckim w powożeniu zaprzęgami jednokonnymi:

2.3.7. co najmniej raz ukończyła wszystkie próby na zawodach w klasie C oraz osiągnęła wynik nie gorszy niż 64% w ujeżdżeniu, uzyska 40 punktów hodowlanych,

Klacz uzyskuje prefiks **SPORT ZAPRZĘGOWY** po zgromadzeniu minimum **50 punktów hodowlanych**.

2.4. **Prefiks POTOMSTWO** – premiuje dzielność potomstwa klaczy weryfikowaną w próbach dzielności, MPMK, MŚMK, wyścigach i sporcie oraz jego klasę hodowlaną.

Klacz, której potomstwo ukończyło połową wierzchową próbę dzielności:

2.4.1. z wynikiem wybitnym (45 pkt lub więcej na 50 możliwych do zdobycia), uzyska 3 punkty hodowlane,

2.4.2. z wynikiem bardzo dobrym (40-44,99 pkt na 50 możliwych do zdobycia), uzyska 2 punkty hodowlane.

Klacz, której potomstwo ukończyło połową zaprzęgową próbę dzielności:

2.4.3. z wynikiem wybitnym, uzyska 3 punkty hodowlane,

2.4.4. z wynikiem bardzo dobrym, uzyska 2 punkty hodowlane.

Klacz, której potomstwo ukończyło stacjonarną wierzchową próbę dzielności:

2.4.5. z oceną bardzo dobrą lub wybitną:

* do 2010 r. uzyskało 60 pkt lub więcej na 80 możliwych do zdobycia (40 pkt zaliczało próbę),

* od 2011 r. uzyskało 63 pkt lub więcej na 80 możliwych do zdobycia (45 pkt zaliczało próbę)

uzyska 5 punktów hodowlanych,

2.4.6. z oceną dobrą:

- * do 2010 r. uzyskało 50-59,9 pkt na 80 możliwych do zdobycia (40 pkt zaliczało próbę),
- * od 2011 r. uzyskało 54-62,9 pkt na 80 możliwych do zdobycia (45 pkt zaliczało próbę) uzyska 3 punkty hodowlane

Klacz, której potomstwo ukończyło stacjonarną zaprzęgową próbę dzielności:

2.4.7. z wynikiem wybitnym, uzyska 5 punktów hodowlanych,

2.4.8. z wynikiem bardzo dobrym, uzyska 3 punkty hodowlane.

Klacz, której potomstwo uzyskało w Mistrzostwach Polski Młodych Koni:

2.4.9. kwalifikację - za każdego potomka uzyska 15 punktów hodowlanych,

2.4.10. zdobycie przez potomka miejsca w MPMK uzyska 15 punktów hodowlanych

- * 1-15 miejsce w klasyfikacji końcowej MPMK w skokach,
- * 1-5 miejsce w klasyfikacji końcowej MPMK w ujeżdżeniu i WKKW,
- * 1-3 miejsce w klasyfikacji końcowej MPMK w powożeniu,
- * w MPMK w rajdach na dystansie 80 km lub większym uzyska minimalną prędkość 14 km/godz.

Klacz, której potomstwo w Mistrzostwach Świata Młodych Koni:

2.4.11. zdobyło miejsce w klasyfikacji końcowej uzyska 20 punktów hodowlanych,

2.4.12. zdobyło awans do finału uzyska 20 punktów hodowlanych.

2.4.13. Klacz, której potomstwo w wyścigowych próbach dzielności zajęło 5 płatnych miejsc uzyska 15 punktów hodowlanych.

Klacz, której potomstwo w sporcie jeździeckim:

2.4.14. w ujeżdżeniu osiągnęło w konkursie klasy C lub wyższej wynik 60% lub wyższy, uzyska 5 punktów hodowlanych,

2.4.15. w skokach przez przeszkody osiągnęło w konkursie klasy C lub wyższej (konkursy zwykłe, dokładności, dwufazowe (liczony wynik I fazy) i dwunawrotowe (każdy nawrót liczonych oddzielnie) przejazd bez punktów karnych, uzyska 10 punktów hodowlanych,

- 2.4.16. w WKKW ukończyło zawody krajowe klasy CIC* lub wyższej, otrzyma 20 punktów hodowlanych,
- 2.4.17. w powożeniu zaprzęgami jednokonnymi ukończyło zawody w klasie C oraz osiągnęło wynik nie gorszy niż 64% w ujeżdżeniu, uzyska 10 punktów hodowlanych,
- 2.4.18. w sportowych rajdach konnych na dystansie 80 km lub większym uzyskało minimalną prędkość 14 km/godz., uzyska 5 punktów hodowlanych,
- 2.4.19. w rankingu WBFSH/FEI w ujeżdżeniu osiągnęło miejsce:
- * 1–200 uzyska 25 punktów hodowlanych,
 - * 201-500 uzyska 15 punktów hodowlanych,
 - * poniżej 500 uzyska 5 punktów hodowlanych,
- 2.4.20. w rankingu WBFSH/FEI w skokach osiągnęło miejsce:
- * 1-200 uzyska 40 punktów hodowlanych,
 - * 201-500 uzyska 30 punktów hodowlanych,
 - * poniżej 500 uzyska 15 punktów hodowlanych,
- 2.4.21. w rankingu WBFSH/FEI WKKW osiągnęło miejsce:
- * 1-200 uzyska 30 punktów hodowlanych,
 - * 201-500 uzyska 20 punktów hodowlanych,
 - * poniżej 500 uzyska 10 punktów hodowlanych.
- 2.4.22. Klacz, której córki uzyskały status klaczy zarodowej:
- a) za każdą klacz wpisaną do księgi, uzyska 15 punktów hodowlanych,
 - b) za każdą klacz kategorii PRÓBA (W lub Z), uzyska 20 punktów hodowlanych
 - c) za każdą klacz kategorii STANDARD (W lub Z), uzyska 25 punktów hodowlanych
 - d) za każdą klacz kategorii SPORT (W lub Z), uzyska 40 punktów hodowlanych,
 - e) za każdą klacz kategorii POTOMSTWO, uzyska 60 punktów hodowlanych,
 - f) za każdą klacz kategorii ELITA, uzyska 80 punktów hodowlanych.
- 2.4.23. Klacz, której synowie uzyskali status ogiera zarodowego kategorii:
- a) za każdego ogiera kategorii C, uzyska 30 punktów hodowlanych,
 - b) za każdego ogiera kategorii B, uzyska 60 punktów hodowlanych,

- c) za każdego ogiera kategorii A, uzyska 80 punktów hodowlanych,
- d) za każdego ogiera kategorii E, uzyska 100 punktów hodowlanych.

Klacz uzyskuje prefiks **POTOMSTWO** po zgromadzeniu minimum **100 punktów hodowlanych** z tytułu dzielności potomstwa i jego klasy hodowlanej. Dostarczenie wyników sportowych klaczy i/lub jej potomstwa do prowadzącego księgę leży w gestii hodowcy.

- 2.5. **Prefiks ELITA** - premiuje zarówno dzielność własną klaczy weryfikowaną w próbach dzielności i sporcie jeździeckim, jak i dzielność sportową i jakość hodowlaną jej potomstwa.

Prefiks otrzymują klacze, które uzyskają 200 punktów hodowlanych, w tym:

- 2.5.1. minimum 40 punktów hodowlanych za użytkowość własną oraz
- 2.5.2. minimum 100 punktów hodowlanych za użytkowość potomstwa.

3. Kategoria klaczy nadawana jest na wniosek właściciela.

ZAŁĄCZNIK NR 7. WYKAZ PODMIOTÓW, KTÓRYM POLSKI ZWIĄZEK HODOWCÓW KONI ZLECA WYKONYWANIE CZYNNOŚCI TECHNICZNYCH ODNOSZĄCYCH SIĘ DO ZARZĄDZANIA PROGRAMEM HODOWLI KONI RASY WIELKOPOLSKIEJ

1. Okręgowe / Wojewódzkie związki hodowców koni

Dane adresowe:

Wojewódzki Związek Hodowców Koni w Białymstoku

15-094 Białystok, ul. M. Curie-Skłodowskiej 3 pok. 99

Kujawsko-Pomorski Związek Hodowców Koni

85-090 Bydgoszcz, al. Powstańców Wielkopolskich 10 pok.43

Związek Hodowców Koni Wielkopolskich

62-200 Gniezno, ul. Kłeczoska 14

Śląsko-Opolski Związek Hodowców Koni

40-172 Katowice, ul. Grabowa 1A

Staropolski Związek Hodowców Koni w Kielcach

25-329 Kielce, ul. Sandomierska 196

Małopolski Związek Hodowców Koni

30-867 Kraków, ul. Konrada Wallenroda 59/104

Lubelski Związek Hodowców Koni

20-209 Lublin, ul. Mełgiewska 7/9 bl. 1

Okręgowy Związek Hodowców Koni w Łodzi

97-320 Wolbórz, Bogustawice 58

Pomorski Związek Hodowców Koni

82-200 Malbork, al. Wojska Polskiego 91

Warmińsko-Mazurski Związek Hodowców Koni

10-044 Olsztyn, ul. Niepodległości 53/55 p.309

Okręgowy Związek Hodowców Koni w Rzeszowie

35-959 Rzeszów, ul. Fredry 4

Zachodniopomorski Związek Hodowców Koni

70-772 Szczecin, ul. Bagienna 36C

Wojewódzki Związek Hodowców Koni w Warszawie

05-270 Marki, ul. Zagłoby 49

Wojewódzki Związek Hodowców Koni w Warszawie – Oddział Radom

26-600 Radom, ul. Wernera 33/37, pok. 210

Dolnośląski Związek Hodowców Koni

51-642 Wrocław, ul. Olszewskiego 7

Związek Hodowców Koni Ziemi Lubuskiej

65-520 Zielona Góra, ul. Ptasia 2

Czynności zlecane:

- a. ocena wartości użytkowej koni, w tym przeprowadzanie polowych prób użytkowości klaczy,
- b. kwalifikacja oraz wpis koni do ksiąg,
- c. wprowadzanie do systemu informatycznego PZHK danych dot. oceny wartości użytkowej i wpisu koni hodowlanych,
- d. przyznawanie kategorii klaczom,
- e. wydawanie świadectw zootechnicznych.

2. Laboratoria badań markerów genetycznych

Laboratorium Genetyki Molekularnej

Instytut Zootechniki PIB

32-083 Balice, ul. Krakowska

Laboratorium Badań Markerów Genetycznych u Koni

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

60-637 Poznań, ul. Wołyńska 33

Czynności zlecane:

- a. kontrola pochodzenia koni wpisywanych do księgi ogierów i klaczy.

3. Zakłady treningowe

Zakład Treningowy „KLIKOWA”

Fundacja Klikowska Ostoja Polskich Koni

33-102 Tarnów, ul. Klikowska 304

Zakład Treningowy „KSIĄŻ”

Ośrodek Hodowli Zarodowej w Kamieńcu Ząbkowickim sp. z o.o.

Zakład Stado Ogierów Książ

58-306 Wałbrzych, ul. Jeździecka 3

Zakład Treningowy w Bielicach

88-330 Gębice, Bielice 18/2

Zakład Treningowy w Doruchowie

63-505 Doruchów, Doruchów 7a

Zakład Treningowy w Łącku
09-520 Łąck, ul. Płocka 12

Czynności zlecane:

- a. prowadzenie treningu stacjonarnego przygotowującego do oceny wartości użytkowej,
- b. ocena określonych cech ogierów i klaczy w celu oceny ich wartości użytkowej po takim treningu.

4. Centra pozyskiwania nasienia i przechowywania nasienia – podmioty upoważnione do wydawania świadectw zootechnicznych

Centra pozyskiwania nasienia:

- 1) Małopolska Hodowla Roślin Sp. z o.o., Stadnina Koni „Białka”, Białka 6, 22-300 Krasnystaw,
- 2) Stado Ogierów w Łącku Sp. z o.o., ul. Płocka 12, 09-520 Łąck

Centra przechowywania nasienia:

- 1) Kim-Konsult Izabela Mizera, 58-521 Jeźów Sudecki, ul. Kasztanowa 10,
- 2) Instytut Zootechniki - Państwowy Instytut Badawczy, ul. Sarego 2, 31-047 Kraków, ul. Krakowska 1, działka 427/37, 31-083 Balice k/ Krakowa.

5. Instytut Genetyki i Biotechnologii Zwierząt Polskiej Akademii Nauk, ul. Postępu 36 A Jastrzębiec, 05-552 Magdalena

Czynności zlecane:

- a) analiza danych i obliczenia dot. oceny wartości hodowlanej (ocena genetyczna)

6. Podmioty upoważnione do wykonywania badań antydopingowych

Polskie Laboratorium Antydopingowe

ul. Trylogii 2/16

01-982 Warszawa

ZAŁĄCZNIK NR 8. PRZEPISY ANTYDOPINGOWE KONI ZGŁASZANYCH I UCZESTNICZĄCYCH W STACJONARNYCH/ POLOWYCH PRÓBACH DZIELNOŚCI OGIERÓW I KLACZY ORAZ CZEMPIONATACH I WYSTAWACH HODOWLANYCH ORGANIZOWANYCH / WSPÓŁORGANIZOWANYCH PRZEZ POLSKI ZWIĄZEK HODOWCÓW KONI (ZWANYCH DALEJ IMPREZAMI PZHK)

Wstęp

Przepisy Antydopingowe dla koni zgłaszanych i uczestniczących w imprezach PZHK regulują zasady, na jakich odbywa się ich kwalifikacja i uczestnictwo w imprezach PZHK. Mają na celu zapobieganie jakimkolwiek próbom zmiany wydolności konia lub maskowania problemu zdrowotnego konia poprzez podanie mu niedozwolonych substancji. Każdy uczestnik zaangażowany w przygotowanie koni do imprez PZHK i ich udziału w imprezach PZHK (właściciele koni, trenerzy, jeźdźcy, osoby zajmujące się końmi) przyjmują te przepisy jako warunek udziału w imprezach PZHK.

Standardy zawarte w tych przepisach reprezentują jednomyślność szerokiego spektrum wszystkich partnerów zainteresowanych dobrostanem koni.

Kontrola antydopingowa na imprezach PZHK, jest realizowana na zlecenie PZHK, a osobą odpowiedzialną za jej nadzór i wykonanie jest wyłącznie dyrektor biura PZHK, który zleca przeprowadzenie prób oraz jest wyłącznym odbiorcą wyników prób laboratoryjnych, na podstawie których wszczyna dalszą procedurę.

Zakres działania

Niniejsze przepisy stosuje się do kontroli antydopingowej podczas prób dzielności klaczy i ogierów oraz czempionatów i wystaw hodowlanych organizowanych i współorganizowanych przez PZHK. Przepisy stosuje się łącznie z regulaminami prowadzenia imprez PZHK. Niniejsze przepisy antydopingowe stosuje się do każdego uczestnika zaangażowanego w przygotowanie koni do imprez PZHK (właściciele koni, trenerzy, jeźdźcy, osoby zajmujące się końmi).

Definicje

AORC - Stowarzyszenie Association of Official Racing Chemists

Dodatni wynik analizy - raport z laboratorium, który stwierdza obecność w próbie jednej lub więcej substancji zakazanych dla koni (włączając zwiększony poziom substancji endogennych).

Dyskwalifikacja - następstwo naruszenia przepisów kontroli antydopingowej, w rezultacie czego wszystkie wyniki osiągnięte przez konia podczas danej imprezy PZHK zostają unieważnione, a także wyciągane są wszelkie konsekwencje, w tym odebranie uzyskanych nagród.

EADMC – program FEI dotyczący kontroli antydopingowej koni (Equine Antidoping Medication Control).

FEI - Międzynarodowa Federacja Jeździecka

Kontrola Antydopingowa - proces włączający pobieranie prób, analizy laboratoryjne, zarządzanie wynikami mające na celu zapobieganie każdej próbie zmiany wydolności konia lub maskowania problemu zdrowotnego poprzez zastosowanie lub aplikowanie substancji zakazanej do organizmu konia.

Lista substancji zakazanych dla koni - lista określająca substancje zakazane dla koni publikowana przez FEI.

Próba - każdy materiał biologiczny lub innego rodzaju pobrany w celach kontroli antydopingowej.

Substancja zakazana - każda substancja opisana jako zakazana w liście substancji zakazanych dla koni włączając jej metabolity i markery. Marker to związek, grupa związków lub parametrów biologicznych wskazująca na użycie substancji zakazanych dla koni w pobranej próbie. Metabolit to każda substancja wytworzona na drodze procesu biotransformacji.

Użycie - podanie, wchłonięcie, wstrzyknięcie lub konsumpcja w jakikolwiek sposób każdej substancji zakazanej.

Artykuł I. Naruszenie przepisów antydopingowych

Naruszenie przepisów antydopingowych jest zdefiniowane jako naruszenie jednego lub więcej przepisów antydopingowych zawartych w Artykułach 1.1 do 1.3 niniejszych przepisów.

1.1. Naruszenie przepisów antydopingowych stanowi obecność substancji zakazanej w próbce pobranej od konia. Lista substancji zakazanych dla koni publikowana jest przez Międzynarodową Federację Jeździecką (FEI).

Naruszeniem przepisów jest również zastosowanie substancji niedozwolonych u konia lub asystowanie, pomoc, zachęcanie, ukrywanie lub innego rodzaju utrudniania kontroli,

1.1.1. Obowiązkiem każdej osoby odpowiedzialnej za konia jest zapewnienie by podczas imprez PZHK w organizmie konia nie było substancji zakazanych. Właściciel konia ponosi konsekwencje za obecność jakiegokolwiek substancji zakazanej w próbce pobranej od jego konia. W związku z powyższym, nie jest konieczne wykazanie zaniedbania lub celowego, świadomego użycia niedozwolonej substancji przez właściciela lub inną osobę w celu stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych zgodnie z art. 1.1,

1.1.2. Wyłączając te substancje, których próg ilościowy jest szczegółowo określony w liście substancji zakazanych dla koni, wykrycie obecności każdej ilości jakiegokolwiek substancji zakazanej w próbce pobranej od konia będzie uznane za naruszenie przepisów,

1.2. Użycie substancji zakazanej dla koni

Dla stwierdzenia naruszenia przepisów wystarczające jest, iż nastąpiło użycie substancji zakazanej dla koni. Nie jest istotne czy użycie substancji zakazanej faktycznie wpłynęło na wydolność konia.

1.3. Odmowa lub niepoddanie się pobraniu próbek po wezwaniu, lub innego rodzaju uchylanie się od tej czynności, będzie skutkowało dyskwalifikacją konia z imprezy PZHK.

Artykuł 2. Lista substancji zakazanych dla koni

2.1. Lista substancji zakazanych dla koni

Lista substancji zakazanych dla koni jest publikowana i rewidowana przez FEI.

Publikacja tej listy na stronie internetowej FEI (www.fei.org) jest uznana za wystarczającą do tego celu. PZHK przyjmuje tę listę w oryginale. Lista substancji zakazanych dla koni, wchodzi w życie w dniu podanym przez FEI przy okazji publikacji listy na stronie internetowej FEI. PZHK przyjmuje ten termin za FEI.

2.2. Leczenie

Właściciel konia, u którego udokumentowano stan zdrowia wymagający stosowania leczenia z użyciem substancji zakazanej lub którego stan zdrowia wymaga leczenia, ma obowiązek w każdym przypadku przed imprezą PZHK, złożyć zgłoszenie leczenia tego konia (opisane w Karcie Zdrowia Konia) i uzyskać przed udziałem w imprezie PZHK zgodę przewodniczącego Komisji Oceny i lekarza weterynarii na udział w imprezie PZHK.

W przypadku koni wymagających stosowania leczenia w trakcie trwania imprezy PZHK, należy uzyskać zgodę na podjęcie leczenia, w formie pisemnego zgłoszenia przez lekarza weterynarii do przewodniczącego Komisji Oceny, który na podstawie zakresu leczenia i planowanych do zastosowania środków leczniczych podejmie decyzję czy dany koń pozostanie lub zostanie usunięty z dalszej oceny, rozumianej jako okres od przystąpienia konia do pierwszej konkurencji, aż do ogłoszenia wyników końcowych.

Artykuł 3. Pobieranie prób do badań antydopingowych

3.1. Kontrola antydopingowa

Kontrola antydopingowa polega na pobraniu krwi, wydaliny lub wydzieliny z organizmu konia oraz na przeprowadzeniu badań laboratoryjnych pobranego materiału w laboratorium wskazanym przez PZHK. Przed przystąpieniem do pobrania krwi, wydaliny lub wydzieliny osoba pobierająca próbę potwierdza tożsamość konia odczytując nr transpondera oraz na podstawie pozostałych danych identyfikacyjnych zawartych w dokumencie identyfikacyjnym.

3.2. Okres pobierania próbek

W przypadku imprez PZHK próby do badań antydopingowych mogą być pobierane od każdego konia od momentu oficjalnego zakwalifikowania konia (do udziału w imprezie lub do treningu poprzedzającego imprezę PZHK) do upływu 1/2 godziny po oficjalnym ogłoszeniu wyników imprezy PZHK.

3.3. Odpowiedzialność za pobieranie prób do badań antydopingowych

Pobieranie prób (krwi, wydaliny lub wydzieliny) do badań antydopingowych podczas imprez PZHK może być przeprowadzane wyłącznie przez lekarzy weterynarii z listy lekarzy PZJ lub FEI posiadających uprawnienia do pobierania prób dla tych organizacji, wyznaczonych do tego zadania przez PZHK.

3.4. Wybór koni do pobierania prób do badań antydopingowych

Liczbę koni wyznaczonych do badania antydopingowego określa przewodniczący Komisji Oceny. O wyznaczeniu danego konia do badań antydopingowych decyduje przewodniczący Komisji Oceny w porozumieniu z testującym lekarzem weterynarii: z własnej inicjatywy, ze wskazania innego członka Komisji Oceny, na wniosek dyżurnego lekarza weterynarii, na wniosek dyrektora biura PZHK. Wymienione wnioski są przekazywane lekarzowi weterynarii wyznaczonemu do pobierania prób. Koń może być wskazany do badania antydopingowego również metodą losowania. Dopuszcza się wielokrotne pobieranie próby od danego konia na tej samej imprezie.

3.5. Informowanie i doprowadzenie konia do próby

Przewodniczący Komisji Oceny lub z jego upoważnienia testujący lekarz weterynarii osobiście informuje właściciela lub opiekuna konia/prezentera o wyznaczeniu konia do badania antydopingowego.

Po informacji o wyznaczeniu konia do badania właściciel lub osoba przez niego upoważniona powinna niezwłocznie doprowadzić konia do miejsca pobierania próby. Po poinformowaniu właściciela, a przed przeprowadzeniem próby, koń ma prawo do zabiegów pielęgnacyjnych stosownych do odbytego wysiłku, ale bez prawa umieszczania we własnym boksie.

Artykuł 4. Analiza próbek

4.1. Wybór laboratorium

PZHK przekazuje próby do analizy tylko do laboratoriów spełniających standardy AORC. Wybór laboratorium może być dokonany jedynie przez PZHK.

Artykuł 5. Procedura postępowania z wynikami badań

5.1. Lekarz wyznaczony do pobrania prób osobiście przekazuje zestawy z próbkami do wyznaczonego laboratorium.

- 5.2. Laboratorium przeprowadza analizę otrzymanych prób „A”.
- 5.3. W przypadku ujemnego wyniku próby „A” dyrektor biura PZHK powiadamia o wyniku osobę odpowiedzialną za konia oraz przekazuje do laboratorium decyzję o zniszczeniu próby „B” i kończy postępowanie.
- 5.4. W przypadku dodatniego wyniku analizy próby „A” dyrektor biura PZHK informuje właściciela konia o dodatnim wyniku analizy próby „A” oraz o prawie do żądania przeprowadzenia analizy próby „B”;
- 5.5. Analizę próby „B” przeprowadza się na żądanie właściciela konia przedłożone dyrektorowi biura PZHK w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji o dodatnim wyniku analizy próby „A”.
- 5.6. Analizę próby „B” przeprowadza się na koszt osoby odpowiedzialnej za konia.
- 5.7. Ujemny wynik próby „B” zamyka postępowanie. PZHK zwraca właścicielowi konia koszt wykonania badania laboratoryjnego próby „B”.
- 5.8. W przypadku dodatniego wyniku analizy próby „B” dyrektor biura PZHK przekazuje przewodniczącemu Komisji Oceny dokumentację przeprowadzonych badań antidopingowych.
- 5.9. Właściciel konia, który naruszył przepisy antidopingowe, zobowiązany jest do pokrycia poniesionych przez PZHK kosztów związanych z pobraniem i badaniem próby „A” oraz kosztów związanych z prowadzeniem postępowania, na podstawie faktury wystawionej przez PZHK.
- 5.10. Wyniki wszystkich analiz Laboratorium przekazuje wyłącznie do PZHK na ręce dyrektora biura PZHK w formie raportu, podpisanego przez odpowiedzialnego przedstawiciela laboratorium. Wszelka komunikacja pomiędzy laboratorium, a PZHK powinna przebiegać w taki sposób, aby wyniki pozostały utajnione.
- 5.11. Czynności, o których mowa w art. 5 mają charakter poufny.

Artykuł 6. Kary za naruszenia przepisów antidopingowych

- 6.1. Automatyczna dyskwalifikacja wyników indywidualnych.

Dodatni wynik analizy próby A lub A i B prowadzi do automatycznej dyskwalifikacji wszystkich wyników konia uzyskanych w danej imprezie PZHK, w połączeniu ze wszystkimi konsekwencjami, włączając odebranie uzyskanych nagród.

6.2. Kary pozostałe

Pozostałe kary możliwe do zastosowania w stosunku do właściciela konia określa Katalog kar.

6.3. Wymiar zastosowania kary

Wymiar zastosowania kary określany jest przez Komisję Księgi Stadnej na wniosek dyrektora biura PZHK i podawany do publicznej wiadomości po uprawomocnieniu stosownej decyzji Komisji Księgi Stadnej. Decyzja uprawomocnia się po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w pkt. 6.5.1. lub następnego dnia po wydaniu przez Zarząd PZHK decyzji, o której mowa w pkt.6.5.2.

6.4. Katalog kar

6.4.1. W przypadku naruszenia przepisów antydopingowych, zakaz udziału w imprezach PZHK i związków sfederowanych w PZHK (z wyjątkiem obowiązkowych prób użytkowości przewidzianych w programie hodowlanym) dla wszystkich koni należących do właściciela zdyskwalifikowanego konia wynosić będzie:

- * za pierwsze naruszenie przepisów antydopingowych do jednego roku,
- * za drugie naruszenie przepisów antydopingowych w ciągu pięciu lat od powiadomienia o pierwszym naruszeniu, do dwóch lat.

6.4.2. W obu ww. przypadkach właściciel konia będący członkiem związku sfederowanego w PZHK, nie może korzystać z funduszu hodowlanego PZHK i funduszy związków sfederowanych w PZHK w okresie wykluczenia z imprez, o czym mowa w pkt. 6.4.1.

6.4.3. W przypadku drugiego naruszenia przepisów antydopingowych PZHK wnioskuje do związku sfederowanego w PZHK, którego członkiem jest właściciel konia, o wykluczenie go z członkostwa w związku oraz zakazuje dożywotnio korzystania z funduszu hodowlanego PZHK.

6.5. Odwołanie od nałożonej kary

6.5.1. O nałożonej karze zainteresowany zostaje powiadomiony przez Komisję Księgi Stadnej w formie pisemnej lub mailowej. Ukarany ma prawo w ciągu 2 tygodni od otrzymania decyzji o ukaraniu, złożyć odwołanie od nałożonej kary w formie pisemnej do Zarządu PZHK.

- 6.5.2. Zarząd rozpatruje sprawę na najbliższym posiedzeniu. O swojej decyzji powiadamia zainteresowanego w formie pisemnej lub mailowej.
- 6.5.3. Decyzja Zarządu PZHK jest ostateczna.

Artykuł 7. Zmiany przepisów antydopingowych

- 7.1. PZHK może wprowadzać zmiany do niniejszych przepisów w zgodzie ze zmianami wprowadzonymi do przepisów EADMC.